

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
(Četvrti dan rada)
23. maj 2017. godine

(Sednica je počela u 10.00 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika, konstatujem da sednici prisustvuje 107 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim vas da ubacite svoje kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 94 narodna poslanika.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287?

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Uvažena predsednice, postavio bih pitanje Ministarstvu saobraćaja i „Putevima Srbije“, a vezano je za rekonstrukciju puta koji vodi od Svrljiga prema Staroj planini. To je put državnog karaktera i veoma je bitan za jugoistok Srbije jer svi znamo koliko je aerodrom u Nišu „Konstantin Veliki“ frekventan, veliki

broj putnika dolazi u Niš iz celog sveta, tako da veliki broj tih putnika želi da ode i da se odmara na Staroj planini, koja je veoma lepa. Normalno, pozivam sve kolege i sve ljude da dođu da vide lepote Stare planine. Ali, pre nego što dođu, moraju da prođu kroz Svrljig, a da bi otišli do Stare planine preko Svrljiga treba ovaj put da završimo.

U toku prošle godine više puta smo govorili o tome i dogovorili se – i Ministarstvo saobraćaja i ministarka rekli su da će taj put biti urađen u toku ove godine. Ja pitam da li je put stavljen u Program održavanja puteva preko „Puteva Srbije“, ili će biti urađen kroz neki drugi program? Suština svega jeste da je izgradnja tog dela puta vrlo bitna zato što će tu, osim turizma, moći da se razvija i poljoprivreda, što je bitno za jugoistok Srbije.

Još jedno pitanje bih postavio istom ministarstvu, a reč je o putu koji je lokalnog karaktera ali je jedina alternativa magistralnom putu od Niša prema istočnoj Srbiji, prema Knjaževcu, Zaječaru, a to je deo puta koji vodi preko sela Grbače, dužine četiri kilometra. Pitam – da li će taj deo puta biti završen u toku ove godine, jer dobili smo odgovor od Ministarstva saobraćaja i „Puteva Srbije“ da će biti završen? Taj deo puta je bitan baš zbog toga što je to jedina alternativa u slučaju da dođe do zakrčenja saobraćaja u delu magistralnog puta koji ide preko Svrljiga. Vrlo je bitno da se to završi, zato što je intenzitet saobraćaja na ovom delu magistralnog puta vrlo veliki. Kada dođe do nekog zakrčenja, to su duge kolone automobila. Zbog toga još jednom pitam da li će to biti završeno. Očekujem da će po dogovoru od prošle godine biti urađeno – i deo puta prema Staroj planini i deo puta preko sela Grbače.

Još jednom bih pitao i Ministarstvo poljoprivrede, odnosno Institut za stočarstvo – da li će se prihvatiti moja inicijativa da se i opštinama koje su nerazvijene u jugoistočnoj Srbiji da mogućnost da koriste sredstva za umatičena grla kada se dobije RB broj, na isti način kako se to radi u Vojvodini? Baš zbog toga, ako želimo da razvijamo stočarstvo, treba da omogućimo i našim poljoprivrednim proizvođačima sa jugoistoka Srbije da koriste sredstva, da „obruću“ sredstva, da povećavaju broj grla stoke i na taj način obezbeđuju egzistenciju, razvoj i prosperitet svog domaćinstva, opštine ali i jugoistoka Srbije.

Inače, mogu da podsetim da u okviru delokruga rada matične službe, Institut za stočarstvo ne prihvata da kada grlo dobije RB broj kao početni broj, da to domaćinstvo na to grlo ima pravo da dobije sredstva od Ministarstva poljoprivrede u vrednosti od 7.000 dinara za ovcu ili kozu, ili 25.000 dinara za grla krupne stoke. Kada bismo to izjednačili makar za brdsko-planinska nerazvijena područja na jugoistoku Srbije, pospešilo bi se stočarstvo i na taj

način povećale mogućnosti za ljude koji žele da se bave stočarstvom. Podsećam da su te naše opštine na jugoistoku Srbije veoma stare, opštine su devastirane, to su brdsko-planinska područja... Na ovaj način moći ćemo, siguran sam, da omogućimo veći prosperitet i razvoj tih opština kroz stočarstvo, jer svi znamo da bez razvoja stočarstva nema razvoja poljoprivrede.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Imam dva pitanja, u stvari tri, s tim što je prvo ponovljeno a namenjeno je Sektoru za vanredne situacije pri MUP-u. Moje pitanje se ticalo protivgradne zaštite i očekivao sam odgovor, nije stigao, možda se negde zaglavio u ovoj šumi birokratije.

Dakle, svi znamo kakvoj je pošasti Srbija svake godine, pa i ove, izložena od strane grada. Očigledno je da sistem protivgradne zaštite ne funkcioniše dobro. U tom smislu sam postavio vrlo jasno i konkretno pitanje, nije nikakva vojna tajna i utoliko pre očekujem odgovor. Šta je sa tim sistemom? Zašto nije stupio na snagu? Da li se planira da stupi na snagu integrisani sistem protivgradne zaštite i dokle se u tom pravcu odmaklo? Zašto se ne napreduje brže?

Moje drugo pitanje ili prvo današnje pitanje tiče se jučerašnje izjave rumunskog predsednika Vlade, koji je eksplicite rekao da je i Srbija odustala od projekta autoputa Beograd–Bukurešt. To je izjavio rumunski premijer. Ja bih voleo da čujem, dakle, tiče se Ministarstva za saobraćaj i očekujem odgovor od ministra saobraćaja – da li je to tačno a očekujem i detaljniju informaciju na tu temu. Potpuno je strašno, ne samo zbog značaja saradnje sa Rumunijom koja nam je jedna od malobrojnih susednih zemalja sa kojima nemamo ili bar nemamo velikih problema, nego govorim i o građanima Banata, južnog Banata... inače, vrlo važan projekat, vrlo važan pravac, i rumunski premijer to možda radi zbog nekih njihovih unutrašnjih razloga, ali svejedno, ako je rumunski premijer to javno rekao, očekujem da naša Vlada, po mogućstvu premijer, javno odgovori – da li ni Srbija nema interes za taj koridor, gde je zapelo?

Pogotovo je to pomalo zastrašujuće s obzirom na činjenicu da Srbija vrlo intenzivno, bar sudeći po javnim istupima, gradi jedan drugi, navodno strateški pravac, pravac Niš–Priština, dakle, nešto što je detektovano u delu javnosti kao autoput „velike Albanije“. Ne poričući značaj nijednog putnog pravca, nisam siguran da nam je put prema Prištini i Draču važniji od puta prema Bukureštu, odnosno prema Rumuniji. Da ne govorim o ovim pretnjama Hašima Tačija i drugih albanskih predstavnika sa Kosova, možda i budućeg premijera,

kako će otprilike Kosovo proširiti do Niša, a mi pomažemo, izlazimo u susret zalažući se za taj projekat autoputa. Zanima me na osnovu koje ekspertize, kog projekta, sem obećanja i želje da se dodvorimo Angeli Merkel ili nekom drugom u Briselu ko je insistirao na tom putnom pravcu, ko je procenio da je putni pravac prema Prištini i Draču od strateškog značaja i od strateškijeg značaja od pravca prema Temišvaru, odnosno Bukureštu?

Moje poslednje pitanje, dakle, treće pitanje danas, tiče se upravo jučerašnje izjave srpskog poslanika u skupštini Kosova Aleksandra Jablanovića. Gospodin Jablanović je eksplicite rekao, to moje treće pitanje adresovano je na Kancelariju za Kosovo i Metohiju i na adresu predsednika Vlade, znači od predsednika Vlade i od Kancelarije za Kosovo i Metohiju očekujem odgovor na ovo pitanje – da li je tačna njegova tvrdnja, ja bih voleo da je demantuju, da su po nagovoru Kancelarije, konkretno Marka Đurića, šefa Kancelarije za Kosovo i Metohiju, predstavnici srpske liste dali kvorum za izbor Hašima Tačija za predsednika Kosova? Dakle, da li je tačno, ponavljam još jednom, da su predstavnici srpske liste dali kvorum i doprineli na taj način izboru Hašima Tačija za predsednika Kosova? Možda su postojali neki važni državni razlozi za to. Ako jesu, zašto ih kriti? Zašto se ne pohvaliti time, ako je u interesu Srbije, da Hašim Tači bude izabran? Ako nisu, ako je to kleveta, očekujem pre svega od gospodina Đurića, jer on je direktno prozvan, ali i od predsednika Vlade da tu gnusnu klevetu demantuju.

Dakle, jedno je boriti se po medijima, tabloidima i televizijama protiv velike Albanije, a drugo je davati podršku i glasati za izbor Hašima Tačija, a kaže gospodin Jablanović – na sadašnjoj listi, znači juče podnetoj srpskoj listi za izbore na Kosovu, takođe se nalaze tri poslanika koja su glasala za izbor Hašima Tačija. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Čedomir Jovanović. Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Dobar dan, gospođo predsednice, poštovano predsedništvo, dame i gospodo narodni poslanici.

Pitanje za predsednika Vlade, ali i za vladajuću koaliciju, odnosno sve ministre koji je predstavljaju u Vladi Republike Srbije. Juče je Aleksandar Vučić održao predavanje na Fakultetu za bezbednost. Tokom tog predavanja rekao je nešto što ne može, bar što se tiče naše stranke, ostati bez političke reakcije. Naime, aktuelni predsednik Vlade i izabrani predsednik Republike je izjavio pred studentima Fakulteta za bezbednost da bi Srbija imala mnogo manje problema nego što ih trenutno ima kada bi promenila svoj odnos prema NATO-u, ali da tako nešto on u ovom trenutku ne želi da uradi zbog toga što 75%

stanovništva u Srbiji nema pozitivno mišljenje o tom vojnom savezu. Ja bih se složio sa tim procentima i uopšte sa tom izjavom, s tim što ne mogu da prihvatim ono što proizilazi iz nje kao zaključak, a to je zapravo argumentacija za ovako loš odnos naše države prema sopstvenoj budućnosti, sopstvenim interesima i želeo bih da o tome ozbiljno razgovaramo.

Godine 2007. na neozbiljan način ovaj parlament je usvojio Deklaraciju o vojnoj neutralnosti. Neozbiljan ne zbog toga što je većina glasala tako kako je glasala i proglasila tu vojnu neutralnost, nego zbog toga što nije vođena nikakva rasprava ovde u Skupštini. A još više zbog toga što se o tome nije razgovaralo u društvu. Danas je Aleksandar Vučić rekao veliku istinu, i kada je govorio o činjenici da bismo imali mnogo manje problema u razvoju zemlje i u stabilizaciji prilika u društvu i kada je govorio o otporima toj ideji. Ali zamislite kada bi u svakom trenutku parlament ili vlast u Srbiji vodili računa isključivo o reakciji društva. Siguran sam da je bio mnogo veći procenat onih koji su bili protiv smanjenja plata i penzija, recimo, onda kada je ta odluka doneta, da je bio mnogo veći procenat onih koji su se protivili izmenama Zakona o radu.

Da se ne vraćamo sada u našu političku prošlost, uglavnom su svi veliki potezi koji su dramatično menjali odnose u društvu bili praćeni otporom zbog toga što društvo nije razumelo o čemu se tu zapravo radi. Sećam se Zakona o privatizaciji iz 2001. godine. Ne mislim da je bolje prošao ni Zakon o privatizaciji iz 1997. godine, da se po pravilu kada se govori o privatizaciji javnih sistema nailazi na velike otpore sindikata i zaposlenih, a godinu, dve ili tri posle toga, kada nedostaje novca za dalji tehnološki razvoj, za takmičenje sa konkurencijom, mi počinjemo da žalimo za onim što smo u prošlosti propustili da uradimo.

Da se ne vraćamo na nacionalna pitanja, na ono što je obeležilo početak 90-ih godina. I dan-danas razglabamo o tome da li nam je neko nudio ulazak u Evropsku ekonomsku zajednicu za mirno rešenje jugoslovenske krize. Da se ne vraćamo na Z-4, da ne pominjemo sada Ahtisarijev plan, dok se borimo za njegove delove i primenu onoga što smo prihvatili u Briselu, šest godina pošto smo ovde odbacili Ahtisarijev plan.

Dakle, o NATO-u moramo ozbiljno razgovarati. Mene interesuje kada će predsednik Vlade, izabrani predsednik, tu temu staviti pred nas ovde u parlament, kako bi mogli kao odgovorni ljudi da razgovaramo o onome o čemu se do sada u Skupštini nije razgovaralo. Kakva je perspektiva društva koje je tako duboko izolovano i hermetizovano kao što je to naše u ovom trenutku? Svi naši susedi su ili ušli u NATO ili to pokušavaju da urade. Hajde da ne ulazimo previše u analizu krize u Makedoniji i ono što smo tamo pokušali da uradimo, ali ulazak

Crne Gore, formiranje nove vladajuće koalicije u Makedoniji i jače prisustvo NATO-a u regionu. Ono što je pred nama, to je da rešavanje krize u Bosni i Hercegovini ne može biti zanemareno, pre svega imajući u vidu činjenicu da dva od tri naroda koji su temelj te države žele u NATO, tu mislim na Bošnjake i na Hrvate, i činjenicu da su to nekada želeli Srbi, makar oni koje je predstavljao Dodik koji je, u međuvremenu, promenio to svoje mišljenje.

Dakle, stav Vučića da bi zemlja imala mnogo manje problema kada bi se opredelila za saradnju sa NATO-om i ulazak u NATO obavezuje svaku vlast, pa i njegovu, da otvori ozbiljnu raspravu ovde u parlamentu, kako bi mi na sebe preuzeli odgovornost za sprovođenje one politike koja možda danas ne nailazi na razumevanje u društvu, ali će sasvim sigurno otvoriti drugačiju i kvalitetniju perspektivu i osigurati budućnost makar našoj deci, koja će biti drugačija od onog što smo svi zajedno preživeli.

Zamislite na šta bi ličio odnos Grčke i Turske da i jedni i drugi nisu u NATO-u. Mi živimo na prostoru na kojem je svaka generacija ratna generacija. I moja, i generacija mojih roditelja, njihovih roditelja – samo naša deca rođena posle 2000. imaju tu sreću da sebe mogu opisati kao generaciju koja nije ratna. Mi takvu budućnost moramo osigurati.

Članstvo u NATO-u je najčvršća garancija u ovom turbulentnom vremenu, za koju se mi možemo opredeliti. O tome treba ozbiljno razgovarati, uz sve probleme koji tako nešto prate. Ja ne znam ni za jednu zemlju u regionu koja je ušla u NATO bez ozbiljnih unutrašnjih nesporazuma. Ne znam ni za jednu koja je ušla tako što su ljudi glasali na referendumu za to. Ali, hajde da kažemo da će makar otvoriti dijalog u društvu i da ćemo omogućiti zemlji da o tome ozbiljno odlučuje.

PREDSEDNIK: Izvinjavam se. Vreme.

Zamislila sam se, izvinite. Nad temom. Istine radi, tema me je zainteresovala. Izvinjavam se.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Predsednice Skupštine, dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani, postavljam pitanje predsedniku Vlade, odlazećem predsedniku Vlade Republike Srbije, Aleksandru Vučiću, šta je to kvalifikovalo Bratislava Gašića da postane direktor Bezbednosno-informativne agencije? Šta je tačno, parafrazirano, značila izjava – jadan Bata Gašić, evo čeka strpljivo već godinu i po dana na svoje postavljenje? Šta tačno znači strpljivost, u ovom slučaju, godinu i po dana nakon svih skandala, kada je bivši ministar odbrane smenjen zbog vređanja novinarku u Srbiji i imajući na stotine afera? Šta tačno znači „strpljivo čeka

godinu i po dana“? Strpljivo čekaju penzioneri na svoje penzije, strpljivo čekaju i prosvetni radnici na svoje plate, strpljivo čekaju i vojnici i policajci da im se vrati dostojanstvo, strpljivo čekaju poljoprivrednici na svoje subvencije, porodice nastradalih u helikopterskoj nesreći čekaju pravdu, a te pravde nema.

Istraga za helikoptersku nesreću nije ni započeta, sramno se tužilaštvo ponelo u tom slučaju, a predsednik Vlade Republike Srbije na osnovu nekog ličnog dojma o Bratislavu Gašiću, očigledno, postavlja njega na čelo Bezbednosno-informativne agencije.

Ako uzmemo u obzir, maločas što smo čuli, predavanje na Fakultetu za bezbednost Aleksandra Vučića, onda sam sasvim siguran da je kao predsednik Vlade svestan koliko je sistem bezbednosti u Srbiji ugrožen postavljanjem Bratislava Gašića na čelo jednog tako osetljivog sistema. Bezbednosno-informativna agencija, nekada državna bezbednost, koja je bila na lošem glasu zbog nekolicine ljudi koji su je vodili tokom 90-ih godina, zbog onih koji su zloupotrebljavali svoje uloge i funkcije unutar te Službe, Služba je došla na veoma loš glas ali nakon reforme 2000-te godine Bezbednosno-informativna agencija ima pripadnike koji časno i pošteno rade svoj posao. Taj posao je veoma ozbiljan, odgovoran, zahteva veliku spremnost i stručnost, a to Bratislav Gašić nema.

Ne znam po kom zakonu predsednik Vlade Srbije, Aleksandar Vučić, postavlja partijskog činovnika na čelo Bezbednosno-informativne agencije, ako i sam zakon govori da pripadnici Bezbednosno-informativne agencije ne mogu da budu članovi ni jedne političke partije. Kako ni jedan pripadnik ne može da bude, a direktor Agencije može da bude? U čemu je paranoja i strah da na čelu ovako važne Agencije bude partijski poslušnik, koji je u prethodnoj Vladi bio poznat samo po veoma velikim gafovima i aferama? Tragedija sa vojnim helikopterom je jedna od najvećih sramota koja se dogodila tokom njegovog vođenja Ministarstva odbrane, gde je sistem potpuno, potpuno urušen, gde su se čak avioni iz Ministarstva odbrane poklanjali Kruševcu gradu kako bi Bratislav Gašić imao *mig-29* postavljen kao maketu u svom gradu, gde su bili i sukobi sa Zaštitnikom građana. Setimo se krivične prijave majorke Helene zbog diskriminacije, setimo se gradskog novca iz budžeta privatnoj televiziji Bratislava Gašića, setimo se izgradnje zgrada trulim gvožđem, setimo se afere oko lažnih investitora iz Britanije, setimo se lažnih diploma, setimo se aparata za prisluškivanje i da ne idem dalje.

Šta to kvalifikuje Bratislava Gašića da stane na čelo jedne ovako važne institucije koja se brine o bezbednosti države i u kojoj meri će bezbednost Republike Srbije i njenih građana biti ugrožena postavljanjem Bratislava Gašića,

nedostojnog političara u Republici Srbiji, nedostojnog za vršenje bilo koje funkcije u ovoj zemlji a kamoli da bude na čelu Bezbednosno-informativne agencije?

PREDSEDNIK: Hvala poslaniče. Ovo nije bilo u skladu sa članom 287. Poslovnika. Pitanje nije bilo u ovome, ali dobro.

BALŠA BOŽOVIĆ: Naravno da je bilo.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Dame i gospodo, poštovani građani Srbije, poštovanje pravila izuzetno je važno za funkcionisanje svakog društva a kada pravila krše najvažniji državni funkcioneri, to je znak za veliku zabrinutost i pitanje za sve građane – kako se njihova prava poštuju ako najviši državni zvaničnici ne poštuju pravila?

Mi ova pitanja evo i danas postavljamo u skladu sa članom 287. Poslovnika, koji kaže da kada se postavi pitanje republičkom funkcioneru, on mora u roku od 15 dana da odgovori pismeno, ne usmeno, poslaniku. Do sada sam, odnosno poslanička grupa DJB je do sada postavila 32 puta pitanje predsedniku Vlade i predsedniku Skupštine na koje do danas nismo dobili ni jedan jedini odgovor. Da građani vide kada postavimo pitanje, ovako usmeno u Skupštini, stručne službe napišu pismo, pošalju republičkom funkcioneru na koga se pitanje odnosi, u ovom slučaju predsednici Skupštine ili predsedniku Vlade i oni su dužni da odgovore u roku od 15 dana. To se do sada nijednom nije desilo.

Da podsetim, 16. novembra smo postavili pitanje predsednici Skupštine kada će biti donet godišnji program rada Narodne skupštine, kako to propisuje član 28. stav 1. Poslovnika. 16. novembra. Nikakav odgovor nismo dobili.

Poslali smo pitanje kada će biti donet konačan raspored sedenja u Skupštini, gde će poslanici DJB dobiti svoja mesta u prvom redu, koja su dobili od građana na izborima, i to se potpuno ignoriše. Nijedna rasprava se ne zakazuje ovde na predlog opozicije, nijedan anketni odbor, ni na jednom odboru nijednu temu ne možemo da stavimo na dnevni red.

Pitanje za predsednicu Skupštine i predsednika Vlade – zašto krše pravila? Da li razumeju da je, kada se krše pravila, to znak i građanima da je sve dozvoljeno, da ničija prava nisu poštovana niti će biti poštovana?

Takođe, juče smo više puta postavili pitanje predsedniku Vlade, od 19. oktobra, u vezi sa putem od Ljiga do Preljine. Naravno, mi mislimo da je jako važno da se grade putevi, ali način na koji se to radi –uzimaju se krediti od kojekakvih zemalja, njihovim se firmama daje izgradnja puta dok naši

podizvođači dobijaju mrvice, pogrešan je način da se gradi infrastruktura. Jer, kada uzimate kredit da gradite put, onda vam je u interesu da većina tog kredita bude potrošena na domaće firme jer time podstičete domaći BDP. Pa i kad se stavi, recimo, u ugovor da 50% ugovora treba da bude dato domaćim firmama, onda se pronalaze načini kako da se taj procenat smanji a Vlada i nadležno ministarstvo ništa ne rade po tom pitanju. Tako da smo 19. oktobra postavili pitanje da li je istina da azerbejdžanska firma „Azvirt“, koja je angažovana na izgradnji puta od Ljiga do Preljine, uvozi naftu iz Azerbejdžana bez plaćanja carina, akciza i PDV-a. O kojoj količini nafte je reč? Da li je istina da tu naftu dalje preprodaju našim podizvođačima po punim tržišnim cenama i zašto je to dozvoljeno?

Složit ćete se, ovo nije normalno. Na ovakav način, ni u jednoj zemlji, niko ne može da posluje osim ako se ne radi o korupciji.

Zatim, da li je istina da je ta firma zakupila separaciju „Takovo“, da iz nje vadi usitnjeni kameni agregat koji takođe prodaje našim podizvođačima po ceni od 35 evra po metru kubnom, dok je tržišna cena 21 evro po metru kubnom?

Znači, imamo strane kompanije koje uzimaju kajmak, koje pored toga dobijaju da koriste naše resurse da bi ih preprodavali našim podizvođačima i na taj način izvlačili pare.

Pošto na ovo pitanje ne dobijamo odgovor od predsednika Vlade, pitanje postavljamo i ministru saobraćaja i ministru finansija.

Juče u raspravi nisam mogao od ministra finansija da dobijem odgovor na pitanje – imamo aktivirane garancije nesposobnih javnih preduzeća u 2015. godini od 39 milijardi i ove godine od oko 8,3 milijarde, a pitanje je – za koja javna preduzeća država plaća kredite na ime garancija, o kojim javnim preduzećima se radi?

Poslednje pitanje za predsednika Vlade – da li misli da je normalno da partijski službenik, odnosno partijski činovnik bude postavljen na mesto direktora BIA? Da li on misli da je to u skladu sa zakonom? Ja ne znam nijedan primer, ni u jednoj demokratskoj zemlji, da je to slučaj. Partijski činovnici ne mogu biti postavljeni na čelo državnih institucija. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Prvo pitanje imam za specijalnog tužioca za organizovani kriminal – da li je Tužilaštvo za organizovani kriminal ikada, u sklopu operacije „Balkanski ratnik“ i procesa koji se vodi protiv klana Darka Šarića, obavilo informativne razgovore i saslušavalo ili preduzimalo neke istražne radnje protiv Nenada Kovača zvanog Neša Roming, Save Terzića koji je

vlasnik „Bus plusa“ i vlasnik, zajedno sa Željkom Mitrovićem, aplikacije „Globatel“, koja se agresivno reklamira kod njih na Pink televiziji? Da li su ikada obavljani razgovori sa Ljubišom Jovanovićem iz AIK banke, Slobom Racićem iz AIK banke, Dušanom Jovanovićem iz „Pireus banke“, Bojanom Kordićem iz „Komerčijalne banke“, Đorđem Stojšićem iz „Hipo banke“, Igorom Laušom iz „NLB banke“ i Srđanom Petrovićem iz „Metals banke“, odnosno kasnije „Razvojne banke Vojvodine“? To su sve visoki direktori i funkcioneri pomenutih banaka. Da li ste ikada obavljali neke istražne radnje nad tim licima?

Drugo pitanje koje bih želeo da postavim tiče se pomenutog tužioca, ali i direktora BIA, ko god bude u tom trenutku na funkciji kada se bude odgovaralo – da li će preduzeti nešto da se dokazni materijali, koje su nadležne službe bezbednosti pribavljale sa ciljem da se procesuiraju učinioci krivičnih dela, konačno upotrebe za tu namenu a ne da stoje u nekim fiokama i da služe za međusobna ucenjivanja između političara?

Treće pitanje tiče se predsednika Vlade i budućeg predsednika Srbije, s obzirom da on može da predloži kandidata za guvernera Narodne banke, za nadležno tužilaštvo u Srbiji, Republičko javno tužilaštvo, a takođe i za Jorgovanku Tabaković, kao aktuelnog guvernera Narodne banke – da li su banke u Srbiji izuzete iz zakona Srbije? Da li su one zaštićene od bilo kakvih krivičnih dela? Jer zaista imamo jednu paradoksalnu situaciju da banke mogu da otimaju stanove građanima, mogu da otimaju čitave firme, rade sa kreditima šta im je volja, koriste privatne izvršitelje i državne organe kao sopstvene uterivače dugova – i to im se toleriše. Upropastili su mnoge ljude, bilo da su im oteli imovinu, bilo da su stotine hiljada ljudi ostavili bez posla. Sa druge strane, bankama se dozvoljava da čine različita krivična dela.

Malopre pomenutih sedam lica, njihove razgovore su nadležne službe bezbednosti prisluškivale 2009. godine u operaciji „Balkanski ratnik“ i sva ta lica su učestvovala u „pranju“ narko-novca, to se vidi iz tih prisluškivanih razgovora. Nijedno od ovih lica nije procesuirano. Da li zaista nadležni državni organi ili bilo ko u ovoj zemlji može da pomisli da se novac „pere“ sam od sebe, da neki Darko Šarić ili Zoran Čopić Čopa dođu, stave novac u veš mašinu i tako peru pare? Ili je potrebno saučesništvo određenih lica, pre svega iz bankarskog sektora i državnih organa, da bi se taj novac „oprao“ i ušao u legalne tokove?

Citiraću neke od razgovora koje je Zoran Čopić Čopa, kao glavni „perlač“ novca, obavljao sa pomenutom gospodom: 13. aprila 2009. godine u 12,32 časova, broj dokumenta 5360 – Zoran Čopić i Dušan Jovanović iz „Pireusa“ oko firme „DTM Relations“, to je firma kojoj se upravo sudi, odnosno sudi se Branku Lazareviću, tadašnjem šefu kabineta Ivice Dačića – firma koja je

služila za preuzimanje „Mitros Srema“; ista lica razgovaraju i 27. maja 2009. godine, broj dokumenta 5451 u sudskim spisima, a vezano je za garancije oko firme „Mega tabak“ zbog koje je Ćopić osuđen i hotela „Prezident patria“, i tu pominju opet firmu DTM i eksplicitno kažu da je firma „Certus“ preuzela aparate a klan Šarić je preuzeo samu firmu da bi kupio „Mitros Srem“. Takođe, i sa Bojanom Kordićem, 2. aprila 2009. godine, broj 5303, čovek je direktor u „Komerčijalnoj banci“. HIPO banka, Đorđe Stojšić i Zoran Ćopić, 26. maja 2009. godine vode razgovor u 13,41 časova, broj 5444, 5445 firma IPOK iz Zrenjanina – dve milijarde smo imali prometa, sigurno možemo da preuzmemo firmu. Takođe, „Hipo banka“, razgovor koji se tiče „Vršaćkih vinograda“, gde se Ćopić žali kako ima firmu i ima na lageru 10-15 miliona evra, pa ne znaju šta da rade. „AIK banka“, 5330, razgovor sa Ljubišom Jovanovićem, dogovaraju se da mu odblokira firmu u petak, pa da je ponovo blokira za 5-6 miliona u ponedeljak, jer mu treba samo da zatvori neki posao a novac će leći. Ili, broj 5300 sa Slobom Racićem iz iste banke, „AIK banke“ – morate da završite ovih milion i po u „Vršaćkim vinogradima“ jer imate najmanje 10 miliona evra vina. A šta kaže Sloba Racić? Čuo se sa Bogdanom Rodićem i kaže – ne možemo više da petljamo, malo smo se preigrali, prodajemo akcije „Merkatora“. Mi smo dužni radnicima IPOK-a i ostalih firmi da se ovo reši.

PREDSIEDNIK: Hvala, poslanice.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj. Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja postavljam pitanje predsedniku Vlade i novoizabranom predsedniku Republike Aleksandru Vučiću – zašto još nije potpisan i dostavljen na ratifikaciju Narodnoj skupštini sporazum sa Vladom Ruske Federacije o statusu ruskih stručnjaka u bazi za hitne intervencije u Nišu, odnosno srpsko-ruskom centru za hitne intervencije, čiji bi status bio formalno isti kao status pripadnika NATO-a koji su stacionirani u Beogradu? Izjava da bi ulazak Srbije u NATO rešio sve probleme znači zapravo da bi ulazak Srbije u NATO uništio Srbiju i Srbija tako više ne bi imala nikakvih problema, uništio bi srpski narod i srpski narod uništen ne bi imao nikakvih problema.

Ulazak u NATO je nemoguć bez priznanja nezavisnosti Kosova. Nemoguć je bez uništenja Republike Srpske i njenog utapanja u unitarnu Bosnu i Hercegovinu. Nemoguć je bez specijalnog statusa za rašku oblast, odnosno Sandžak. Nemoguć je bez odvajanja Vojvodine od Srbije i to je valjda u Srbiji svima jasno, a kako Srbija može sačuvati ovo što joj preostalo i eventualno u budućnosti povratiti ono što je privremeno izgubila – to je ulazak u savez sa Rusijom.

Srbiji nije dovoljna baza u Nišu. Srbiji su potrebne ruske vojne baze i formalni savez sa Rusijom, odnosno ulazak u ODKB, u Odbor dogovora o kolektivnoj bezbednosti.

Srbija treba da ponudi Rusiji bazu za radarske sisteme i nekoliko baza za hitne intervencije. Rusija mora biti spremna da brani Republiku Srpsku, ako zatreba, i mora da brani svoje interese širom Balkana. Amerikanci su dovukli pojačanje u svoju bazu Bondstil na Kosovu, čim je režim u Beogradu verbalno zaoštrio svoje stavove oko Kosova i Metohije i ponašanje šiptarske separatističke vlasti u Prištini. Nama treba ruska pomoć, ne da se branimo od okolnih suseda, nego nam treba da se branimo od NATO-a, od njegovog kidisanja.

A kod nas su stručnjaci još u vreme dosmanlija izbacili iz strategije nacionalne odbrane NATO kao glavnog potencijalnog protivnika i sad je nama borba protiv terorizma glavna preokupacija, a ne NATO koji preti opstanku Srbije.

Mi se ne smemo ugledati na naše susede. Hrvati su uvek bili u taboru poraženih sila, i u Prvom i u Drugom svetskom ratu. Bosanski Muslimani, Hrvati su svi bili u taboru Hitlerovom stoprocentno, to se vidi po dočeku Hitlerove vojske u Zagrebu 1941. godine.

U Bosni i Hercegovini je donekle bila drugačija situacija, ali tamo je većina Muslimana bila za Hitlera, ali bio je značajan broj i onih koji su bili protiv Hitlera, koji su se opredeljivali za četnike Draže Mihailovića ili za Titove partizane.

Na Kosovu i Metohiji svi su Albanci bili za Hitlera. U Prvom svetskom ratu svi su bili za Austrougarsku i za Nemačku, a pre toga su vekovima bili „bašibozluk“ turske vojske, dakle, neregularne trupe koje su služile za pripreme vojnih dejstava za uništavanje civilnog stanovništva, itd. Iz njihove sudbine nešto naučimo. Oni nisu primer za ugled.

PREDSIEDNIK: Vreme. Hvala vam, pet minuta.

VOJISLAV ŠEŠELj: Samo se meni vodi računa o vremenu. Može Čeda minut duže, mogu ostali.

(Čedomir Jovanović: Budeš za NATO.)

Da, je 1 ovi za NATO imaju ovde protekciju ili ovi što cveće donose?

PREDSIEDNIK: Za Čedu mi niko nije zamerao, za vas jesu medijski.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Jović. Izvolite.

RADOSLAV JOVIĆ: Poštovana predsednice, kolege i kolegice narodni poslanici, građani Srbije, poslaničko pitanje postavljam Vladi Republike Srbije, a pre svega Ministarstvu pravde i Ministarstvu inostranih poslova.

Imajući u vidu da smo se u prethodnih nekoliko dana suočili sa svojevrsnim javnim priznanjem Vilijama Vokera, da je radio u kontinuitetu, od 1999. godine do danas, na projektu tzv. „velike Albanije“ odnosno na ujedinjenju svih Albanaca, da li i koje mere ima na raspolaganju naša država, imajući u vidu zastrašujuće posledice izveštaja koji je taj čovek poslao međunarodnim institucijama po našu zemlju i narod, postoje li mehanizmi i mere koje naša država može da pokrene za njegovu ličnu odgovornost, imajući sve ovo u vidu?

Taj čovek koji je zašao duboko u devetu deceniju, umesto da se ozbiljno suoči sa sopstvenom savešću i da porazgovara sa sopstvenom savešću zbog posledica koje su nam nanete, dolazi na proslavu Ramuša Haradinaja i njegovog pokreta i kaže da nije obavio posao do kraja, već da je njegov cilj i njegov projekat zapravo u kontinuitetu bio da se stvori ta famozna „velika Albanija“.

U prilog ovog zahteva da naša država mora da insistira i na ovom vidu odgovornosti, političke i pravne, idu i ogromne žrtve. Setimo se da je 2.500 ljudi na ovim prostorima izgubilo svoje živote, da je 12.500 ljudi ostalo sa posledicama ranjavanja, setimo se da se i dan danas na stotine ljudi vode kao nestali, ne znamo ništa o njihovoj sudbini. Evo, svakog dana kada ulazimo u ovo zdanje suočavamo se sa fotografijama tih ljudi ispred Doma Narodne skupštine. Šta je sa tim ljudima bilo? Ko je trgovao njihovim srcima, plućima, jetrama? Ko je činio taj monstruozi zločin? A sve je krenulo od izveštaja Vilijama Vokera. Svi su priznali, uključujući i Bila Klintona, i Solanu i sve ostale koji su u to vreme opravdavali agresiju na našu zemlju, da je upravo taj zločin učinjen u Račku ključni kamen od kojeg se kreće da se kazni naš narod i naša država.

Svedoci, kao što su doktorka Helena Ranta, pa i naši stručnjaci koji su učestvovali u uviđaju u Račku govore da tu nije bilo ni govora o bilo kakvom zločinu prema civilima već da su te žrtve u stvari žrtve borbe terorista i naše države.

Nažalost, posledice ćemo trpeti i dalje. Ekonomsko razaranje koje su nam učinili, a i posledice osiromašenog uranijuma koji je ostao iza „milosrdnog anđela“ na ovim prostorima biće očigledne u narednom periodu.

Zato ni ova institucija, zato ni mi koji sedimo ovde, kao ni naša Vlada i sve ostale institucije u ovoj zemlji, ne smeju da zatvore oči nad činjenicom da je jedan lažni izveštaj takvog čoveka kakav je Vilijam Voker učinio veliku i zastrašujuću nepravdu i ovom narodu i ovoj državi.

Zašto ne smemo da zaboravimo ovo i zašto to moramo stalno da pominjemo? Da nam se istorija ne bi ponavljala, da se ne bi ponovo, na isti način, na ovom mestu ili na nekom drugom stvarala lažna slika o jednom narodu ili nekoj državi i na osnovu toga se primenjivala zastrašujuća sila, odnosno zakon sile.

Neljudi nikada ne smeju da budu skinuti sa naših poternica. Oni moraju stalno da strepe od toga da će doći pred lice pravde i da će odgovarati za zločine koje su učinili.

Žrtve koje smo podneli u minulom veku, a setimo se koliko je miliona nas stradalo u ime slobode i u ime pravde, obavezuju nas da ovo pitanje postavljamo svakodnevno i da ne zatvaramo oči pred njim. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Poštovani poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova.

Nastavljamo sa radom u raspravi po amandmanima.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST NEMAČKE RAZVOJNE BANKE KFW, FRANKFURT NA MAJNI, PO ZADUŽENJU JAVNOG PREDUZEĆA „ELEKTROPRIVREDA SRBIJE“, BEOGRAD (PROJEKAT „MODERNIZACIJA SISTEMA ZA OTPEPELJIVANJE TE NIKOLA TESLA A“) (pojednosti).

Na član 1. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo, mi smo i na ove jučerašnje zakona i na ovaj danas podneli amandmane gde smo tražili da se brišu ovi predloženi članovi zato što mislimo da ovaj zakon, ovakav, uopšte ne treba da postoji. Ovo je štetan zakon, koliko god ste vi pokušali da to prikrijete i da prikažete na nekakav drugi način.

Ovi zakoni, i jedan i drugi, jesu zaduživanje. Vi kažete – to je samo garancija. Jeste formalno garancija, ali jednim zakonom dodatno zadužujete državu za 45 miliona evra, drugim za 15 miliona evra.

Činjenica je, koliko god ministri to pokušali da prikriju, da se na ove iznose plaća kamata čak i ako mi ove iznose kredita ne povučemo, odnosno ne budemo koristili.

Još nešto je činjenica. Ministar Vujović nije hteo da odgovora na te primedbe zato što zna da smo u pravu. Ovi iznosi su određeni i predviđeni striktno namenski, i jedan i drugi. Vi ste im već promenili namenu zato što ste ih pretvorili u hartije od vrednosti i sada, naravno, imate problem kako ovoj Razvojnoj banci Nemačke da objasnite tu vašu transakciju koja je nezakonita i koja nije u skladu sa ovim što nama nudite.

Takođe, insistiramo da nam dostavite taj sporazum, i jedan i drugi, da vidimo. Juče smo rekli da je to morao da bude sastavni deo obrazloženja predloga ovih zakona, šta je to o čemu Narodna skupština ovde raspravlja i o čemu se glasa. Mi faktički ne znamo šta je potpisano u ime Skupštine, jer to je potpisao neko iz Vlade bez saglasnosti Skupštine. Pitanje je šta bi se desilo da, recimo, Narodna skupština ne izglasa ove predloge.

Takođe, pitanje na koje nismo dobili odgovor je – ko je potpisao ove ugovore sa Razvojnou bankom Nemačke i kako se desilo, gde je otišlo skoro pola milijarde evra koje su potrošene za posredovanje? Ko je posredovao i gde su te pare? Dakle, puno je pitanja na koja niste dali odgovor.

Obrazloženje zbog čega ne prihvatate naše amandmane je neozbiljno zato što zaista ne odgovarate ni na ono što smo napisali u amandmanu, niti na ono što vas pitamo još od načelne rasprave. Dakle, predlažemo da usvojite amandmane i vratite ove zakone, pa nam ih lepo predložite sa tim tekstom ugovora, da vidimo šta ste to „muljali“ i o čemu bi ovde trebalo da raspravljamo. Hvala.

PREDSIEDNIK: Samo momenat.

Potpredsednik Marinković kaže da ste juče već govorili po ovom amandmanu.

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Samo polako. Moja je greška, pa vam neću ovo vreme oduzeti od grupe. Moja je greška.

Samo da vidimo da li je Vladimir Đurić juče govorio. I vi ste govorili po ovom amandmanu juče, kao predlagač. Da li hoćete da trošite vreme grupe?

(Vladimir Đurić: Zašto mi ne date priliku?)

Zato što sam napravila grešku, utvrdila grešku. Kada neko utvrdi grešku onda je ne pravi ponovo. Ako pravi greške ponovo, problem je u njemu. Svi su govorili kao predlagači.

(Vladimir Đurić: Vaša je greška.)

Bez obzira što je moja greška, kada utvrdiš grešku ne srljaš dalje.

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić, vreme grupe.

MARKO ATLAGIĆ: Mnogopoštovana predsednice Narodne skupštine Republike Srbije, predlažem da se amandman odbije iz razloga što je retrogradan, destruktivan, antibebednosan i neprihvatljiv.

Poštovana predsednice, mi smo juče slušali čitav dan kritike na račun ovog zakona upravo od onih koji su trebali da pre dvadeset ili deset godina izvrše tranziciju „Elektroprivrede Srbije“, a nisu. Nisu zbog toga jer nisu znali, nisu hteli ili su pare prali. Biće da je i jedno, i drugo i treće.

Poštovani narodni poslanici, vas, koji ste juče kritikovali ovaj zakon, podsećam na Zakon o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu: „U članu 3. je predviđeno izdavanje garancija Republike Srbije Nemačkoj Razvojnoj banci iz Frankfurta na Majni u iznosu do 45 miliona evra. Ta sredstva su namenjena za projekat „Elektroprivrede Srbije“ pod nazivom - Rekonstrukcija sistema za transport pepela i šljake“, završen citat.

Poštovani narodni poslanici, da li ste pročitali budžet Republike Srbije za 2017. godinu, koji ste juče kritikovali? Naravno da niste, jer da jeste ne biste kritikovali, videli biste da ovo piše. To je dokaz da je Vlada Republike Srbije odgovorna, jer realizuje zacrtani plan budžeta i, naravno, vi iz opozicije imate na to primedbu. Da se ima malo poslaničkog morala i odgovornosti, ne biste imali primedbu.

Dozvolite da vas podsetim, poštovani narodni poslanici, da dovoljna količina energije predstavlja primarni resurs svake države, pa i Republike Srbije, jer bez energetske bezbednosti nema ni nacionalne bezbednosti Srbije. S tim u vezi, moj srpski zemljak ali svetski Nikola Tesla, kao što znate tvorac moderne energetike, jednom prilikom je rekao, citiram – „razvoj i bogatstvo...“, vidim da je nekim poslanicima ovo smešno, „jednog rada, uspeh jedne nacije, progres celokupnog ljudskog roda, strogo su definisani energijom dostupnom za korišćenje.“

Zato je odličan potez Vlade Republike Srbije što stvara uslove za korišćenje dovoljne količine energije, a time ujedno i jača odbrambenu sposobnost naše zemlje.

Videli smo jednog od predlagača amandmana na ovaj predlog zakona, juče je dao primedbu a mislim da je čovek koji je bio premijer i savezni ministar trebalo da bude korektan i barem pročita budžet Republike Srbije jer onda ne bi izjavljivao ono što je juče ovde izjavio i kritikovao Vladu u vezi sa ovim zakonom. Neka, to je njegovo, on se bolje dokazao u veterini, jer je izmislio vakcinu protiv ptičijeg gripa od jogurta i vode i vakcinisao kokoške u selu Pukovac. Normalno, koke uginule a on uzeo pare i zdimio, ali povratio se u Čagrovac kasnije. No, o tom potom.

Poštovani narodni poslanici, danas su ovde izrečene takve neistine na račun onoga što je rečeno u uvodnom delu predsednika Republike, novoizabranog i predsednika Vlade...

PREDSEDNIK: Poslaniče, po amandmanima, molim vas.

MARKO ATLAGIĆ: Po amandmanu, ali samo da citiram rečenicu, jer se radi o ...

PREDSEDNIK: Ne, svi smo čuli te rečenice, ali po amandmanu.

MARKO ATLAGIĆ: Po amandmanu.

PREDSEDNIK: Da ne širimo priču, prošao mi je rođendan juče, znači idemo po starom.

MARKO ATLAGIĆ: Molim vas, radi se o bezbednosti zemlje, o amandmanu o energetici, a onda i nacionalnoj bezbednosti. Upravo je poslanik jedne poslaničke grupe rekao da mi treba da uđemo u NATO. Citiram – Srbija bi imala manje problema ako bi ušla u NATO, ali 75% naroda je protiv. To je tačno rečeno, samo je zaboravio drugi deo rečenice koji je bitan – ako bismo ušli u NATO, imali bismo dugoročnu nestabilnost u zemlji. Tačka. Srbija će biti vojno neutralna, neće ići ni u jedan vojni savez.

Molim predsednika ove poslaničke grupe da kada citira... sada ga nema jer je znao da ću ovo reći pa je napustio... pa makar se zvao i NATO-prašinar, realno citira. Hvala.

PREDSEDNIK: Poslaniče, trošite vreme grupe na širu raspravu.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Prvi put se javljam da prijavim povredu Poslovnika u sazivu ove skupštine. Član 158. stav 5 – svaki podnosilac amandmana ima pravo da obrazloži svoj amandman u trajanju od dva minuta.

Poštovana predsedavajuća, vi ste načinili grešku tako što ste ponovili raspravu po tački dnevnog reda koja je juče obavljena i koleginci ste dali reč da ponovo kao predlagač amandmana isti obrazlaže iako je ona to juče uradila.

Smatram da je trebalo staviti poslanike u ravnopravan položaj, pa dodatno vreme omogućiti i ostalim predlagačima amandmana. Nije problem, ja sam amandman juče obrazložio. Nemam želju da ponovo govorim ono što sam juče već rekao.

Ujedno skrećem pažnju i na povredu člana Poslovnika 106. stav 1. Prethodni govornik se zaista nije držao dnevnog reda, pričao je o tome ko je gde

„zdimio“ i slične stvari. To se zaista ponavlja kao standardna praksa, za koju vas molim da je prekinemo.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Eventualno Vjerici Radeti da se oduzme minut i 32 sekunde. U pravu ste, ali da ne bismo pravili presedan, šta je bilo – bilo je. Moja greška. Može da se glasa o tome, nije problem.

Ja sam opomenula Marka Atlagića da nije bio u temi.

Glasaćemo o povredi Poslovnika. Da li je tako? (Da.) Zahvaljujem.

Na član 2. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Zoran Krasić, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Da je prava i pravde i poštovanja Ustava, ova dva predloga zakona ne bi bili na dnevnom redu. Zašto ne bi bili na dnevnom redu? Zato što je ovaj prvi ugovor potpisan 28. februara 2017. godine, pa onda valjda ulazi u proceduru, pa mi donosimo zakon o davanju garancije, pa onda ovlašćeni predstavnik potpisuje akt o garanciji. Međutim, mi iz ovog zakona vidimo da je ta garancija već data.

Znači, vi ste požurili. Zašto ste požurili? Evo zbog čega ste požurili – ako se pogleda stanje direktnih obaveza Republike Srbije prema energetsom sektoru, imamo ukupno dodatno finansiranje projekata energetske efikasnosti u Srbiji kod Svetske banke, pa onda imamo u okviru Međunarodne asocijacije za razvoj projekat efikasnosti u Srbiji, pa dodatno finansiranje – projekat energetske efikasnosti u Republici Srbiji, pa onda imamo od kredita kod stranih vlada dva kineska kredita, pa kod Nemačke razvojne banke, koja se trudi da razvije Nemačku na teritoriji Srbije, imamo sedam kredita kod „KfW“ – od rehabilitacije lokalnog sistema grejanja, pa nadalje.

Kad su u pitanju indirektna obaveza Republike Srbije, a to je po osnovu ovih garancija, tu imamo skoro 16 projekata – od hitne rekonstrukcije energetske sektora, pa nabavke i ugradnje elektronskih pametnih brojila, pa onda imamo projekat za male hidroelektrane, pa projekat za „Kolubaru“, pa projekat rekonstrukcije EPS-a, pa kod Evropske investicione banke projekat – uređaj za energetske sistem, pa onda rekonstrukcija energetske sistema, pa projekat unapređenja „Elektromreže“, pa opet kod Nemačke razvojne banke, na teritoriji Republike Srbije, rehabilitacija Bajine Bašte, pa termoelektrane na lignit, pa Zvornik, pa odsumporavanje rudarskog kombinata „Kolubara“ – on više i ne postoji, samo da znate – pa onda imamo dva projekta Energetske zajednice za Jugoistočnu Evropu, pa kod stranih vlada takođe imamo projekat gde nas Poljaci finansiraju. Onda se stvarno postavlja pitanje – zašto država

preuzima direktne i indirektne obaveze prema energetsom sektoru, kada je energetski sektor nešto najuspešnije u Republici Srbiji?

PRESEDNIK: Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Ponoviću iste argumente i ponavljaću ih ceo dan, oko svakog amandmana zašto je besmisleno da država Srbija preuzima garancije za preduzeće, za koje smo čuli, ponekad podsmešljivo, ali iz priče predsednika Vlade da je to biser srpske privrede, da je to jedno savršeno preduzeće koje praktično proizvodi samo profit, da je potpuno popravljeno u odnosu na 90-e ili kasnije, i razne druge bajke koje su ružne bajke. To nije tačno.

Mi imamo veliki problem sa tim preduzećem, ali ako imamo veliki problem, hajde da se onda radi na rešavanju tih problema, a ne da pričamo da je savršeno a da se država zadužuje.

Pored svega ovoga što sam juče rekao, da ponovim da postoji sigurno bar jedna trećina viška zaposlenih, da su plate najveće u našoj privredi, da samo od jednomesečnog platnog fonda EPS može da finansira ove svoje obaveze zbog kojih uzima kredit i da je bajka da imamo najjeftiniju struju u regionu, da jedan kilovat-sat košta šest centi.

Pozivam građane da uzmu svoje račune za struju i da izračunaju ukupan iznos, da to podele sa oko 7,2, to je u dinarima otprilike šest centi, pa da vide da li je cena jednog kilovat-časa šest centi ili mnogo više. Znači, kad imate nula potrošnju, onda je vaš račun 800 dinara, ili 755, preciznije.

Jako je interesantno da Vlada danas i juče ovamo šalje svog predstavnika da sedi i brani se ćutanjem. Očekujem da ministar energetike bude ovde kao veliki ekspert za tu oblast i da on govori o ovoj temi.

PRESEDNIK: Hvala, vreme.

Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Dakle, danas raspravljamo o sporazumu u kome EPS od „KfW“ iz Frankfurta uzima 45 miliona evra kredita.

U članu 2. zakona o kome razgovaramo definisan je projekat za koji se ta sredstva uzimaju. To je modernizacija sistema za otpeljivanje Termoelektrane „Nikola Tesla A“.

Mi kao predstavnici građana treba da odlučimo da li ćemo pružiti garancije da ćemo umesto EPS-a nemačkom zajmodavcu vratiti kredit, ukoliko EPS to ne bude mogao. Da bismo o tome mogli doneti kompetentnu odluku, moramo znati kako u EPS-u rukovode projektima, kako upravljaju projektima za koje se zajme sredstva i kako EPS pozajmljeni novac vraća.

U načelnoj raspravi ministri su nas uveravali da EPS nije jedno od onih javnih preduzeća zbog čije nelikvidnosti i nemogućnosti vraćanja kredita moramo da aktiviramo garancije, koje smo u iznosu od skoro 320 miliona evra prošle godine iz budžeta isplatili umesto tih javnih preduzeća, i da EPS dobro upravlja svojim projektima.

Ja ću podsetiti građane da je oktobra 2012. godine EPS sa istim „KfW“ ugovorio kredit od 65 miliona evra i bespovratnu pomoć od devet miliona evra za projekat ukupne vrednosti od 181,6 miliona evra, čija je namena bila da se obezbedi sigurna i kontinuirana isporuka uglja.

Pet godina kasnije imamo pad proizvodnje struje u prvom kvartalu ove godine, koji je na nivou kvartala negde oko 14%, pri čemu je u martu proizvedeno frapantnih 22,9% struje manje u odnosu na isti period prethodne godine. Iz uvoza, koliko nam je ministar energetike rekao, kompenzovano je nekih 47 miliona evra, ali svakako da EPS ima veliku izmaklu korist, jer da je proizveo ovu struju koju nije proizveo, ona bi se kao višak izvezla i imali bismo devizni priliv u spoljnotrgovinskom poslu.

Pored toga, iz medija saznajemo da je „Kolubara“ u ozbiljnim problemima, da kasnimo sa poljima „Vreoci“, „Veliki Crnjani“, poljima B, D, E i G, da radimo neplanski pa nam se pojave odroni i rupe u „Vreocima“ i onda moramo hitno da evakuješemo školu.

Sve ovo u prilog tome da li ćemo dati garancije za EPS ili nećemo. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

U članu 2. se definiše da Republika Srbija postaje garant po ovom zakonu za zajam koji se uzima po sporazumu o zajmu i govori se na više mesta o sporazumu o zajmu, a narodni poslanici nisu u mogućnosti da vide taj sporazum. Ono što smo tražili u načelnoj raspravi od ministra je da se poslanicima dostavi taj sporazum. Ministar Vujović je rekao da ne vidi nikakav problem da dobijemo taj sporazum. Međutim, do dana današnjeg nismo ga dobili, a, nažalost, naš amandman o kojem će se raspravljati kasnije – da sporazum bude deo ovog zakona, Vlada nije prihvatila.

Mislimo da bismo bili neodgovorni ako bismo dali garanciju i prihvatili ovaj zakon bez mogućnosti da vidimo sporazum. To što se u obrazloženju zakona neki delovi sporazuma navode za nekoga je možda dovoljno, ali ja mislim da za većinu nije i ne vidim nijedan razlog da makar do kraja ove rasprave ne dobijemo taj sporazum, da vidimo sve detalje – one koji su

navedeni u obrazloženju, kao i one koji nisu navedeni u obrazloženju. Očigledno je iz ove rasprave prethodna dva, tri dana da situacija nije baš tako sjajna i da u upravljanju EPS-om postoje ozbiljni problemi.

Slušali smo o tome kako je početa reorganizacija a verovatno posle nekoliko godina boravka visoko plaćenih konsultanata, došli smo do epohalnog rešenja da u EPS-u umesto 600 direktora imamo sedam. I sada bi taj podatak očigledno trebalo da nas sve oduševi i da kažemo bravo, ali postavlja se pitanje – ko danas obavlja posao tih 600 direktora, ko su ti ljudi i da li oni imaju znanje za taj posao?

Očigledno je na osnovu rezultata EPS-a u proizvodnji struje, što je primarna delatnost, a EPS je, rekao je malopre kolega, u martu proizvela 22,9% manje električne energije nego u martu 2016. godine. Znači, očigledno je da su rezultati katastrofalno loši. I ako pratimo tu logiku, mislim da je bolje da vratimo onih 600 direktora ako će se proizvodnja struje vratiti na nivo iz 2016. godine.

Ova rasprava mora da se vodi u tom kontekstu. Mora da se vodi u kontekstu onoga šta još nije urađeno, a vezano je za poboljšanje zdravlja i ekoloških uslova u Obrenovcu. Imamo kredit odobren od Japanske investicione banke još 2011. godine, potpisan 2013. godine, od 200 miliona dolara za odsumporavanje štetnih gasova koji izlaze iz Termoelektrane A. Do danas realizacija tog posla nije krenula, četiri godine pošto je potpisan ugovor.

Koje penale plaća Republika Srbija za nepovučena a potpisana sredstva? Da li je to pokazatelj brige o zdravlju građana Obrenovca? Šta mi radimo kako bismo ispunili uslove iz evropske Direktive o emisiji štetnih gasova iz velikih kotlova? I da li ćemo, pošto očigledno nećemo ispuniti ta pravila koja smo sami prihvatili da ispunimo do početka sledeće godine, u narednih pet godina morati da ugasimo tri ili četiri bloka na Termoelektrani? U kakvoj ćemo onda bezbednosnoj, ekonomskoj i svakoj drugoj poziciji biti ako ti blokovi prestanu sa radom 2022. godine?

To su ozbiljne teme. Nažalost, ovde danas nema ni ministra energetike, a prethodnih dana nismo mogli da dobijemo nijedan odgovor na to pitanje. Slušali smo priče o velikoj reformi, rekonstrukciji, tranziciji koja se radi, ali rezultat te tranzicije je katastrofalan – 14% manje u prvom kvartalu, s tim da je u martu proizvedeno 22,9% struje manje nego pre godinu dana. Mart nije bio najhladniji mesec. Hladnija je bila zima 2011. i 2012. godine nego što je bila ova zima, pa tada nije bilo tih i takvih padova električne energije i iskopavanja uglja. Očigledno je da su nesposobni kadrovi koje je SNS doveo, pre svega na rukovodeća mesta u sistemu EPS-a. Oni se danas možda ne zovu direktori nego

imaju neko drugo, moderno ime, ali očigledno svoj posao ne umeju da rade. Posledice toga su katastrofalne. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo. Moglo je da bude i po osnovu za repliku, ali nije neophodno.

Pozivam da se svakako ne prihvati i ujedno smatram da je ovo dobra stvar, to delim sa vama. Pozivam da razmislimo još malo. Sve ovo što se govori, prokomentarišaću i to, zaista ne sadrži neke specijalne razloge. Ako pričamo o datumima, npr. o zaključku Vlade iz februara, to sada treba da bude osnov da ne realizujemo nešto što je korisno, što je po povoljnim uslovima za ovu zemlju, ne mogu da kažem ništa drugo osim da ne razumem. Čuli smo već da je ovo o čemu pričamo predviđeno još budžetom, a budžet nije donet u februaru. Dakle, ništa nije neplanirano i ništa nije iznenađenje. Tako da to nije nikakav argument.

Druga stvar, što se tiče nekakve kolizije sa zakonom, je li stupanje na snagu regulisano tako što ono dolazi na red kada se Skupština izjasni? Jeste. Hoće li Skupština da se izjasni? Hoće. Ima li kakvih posledica pre toga? Nema.

Bilo je pitanje – zašto sve ovo, čemu sve ovo služi? To, dame i gospodo, piše. To lepo piše i precizno je objašnjeno. Vrlo je razumljivo u mišljenju koje smo od Vlade dobili na amandmane koji su podneti. Tamo lepo piše – bez ovih garancija uslovi ne bi bili ovako dobri. Ne bi ovi povoljni uslovi bili ovako povoljni, kamata od 0,8% godišnje je posledica činjenice da ovde postoji državna garancija. Dakle, više nego jasno.

Budući da je bilo nekih primedbi na račun razvoja Nemačke u Srbiji kroz ovakve sporazume, evo, otvoreni poziv svakome ko zaista tako misli, nek da svetli primer. Neka da sam, neka obezbedi, nađe način za obezbeđivanje sredstava pod ovim uslovima i neka on bude taj koji će da razvija sebe ili Srbiju, nije važno. Ali ako niko ne može da konkuriše ovakvim sredstvima pod ovim uslovima, možda je bolje da neumesne komentare zadrži za sebe.

Dakle, moram da pozovem da se ne usvoji, iako sam zahvalan na dobroj rekapitulaciji uspešnih projekata koji se realizuju u ovoj zemlji, na dobroj rekapitulaciji svega dobrog i korisnog što i ova Vlada radi. Iako sam zahvalan i na podsećanju da smo kroz ovakve aranžmane imali i bespovratne pomoći. Dakle, ako neko misli da toga nema, može da se konsultuje sa kolegama i da razmene informacije koje imaju, verovatno će zajedno sklopiti dovoljno dobru sliku.

Na ono što smatram malicioznim opaskama neću da se obazirem. Bilo je ovde priče da malo raširimo ovu temu, pa da govorimo o tome šta se u

međuvremenu realizovalo, a šta nije, u oblasti zaštite i zdravlja i sredine u Obrenovcu. Kada bih hteo time da se bavim, mogao bih da pričam na dugačko i na široko jer sam to godinama svojim očima gledao – kako je u vreme dok se dosovska bulumenta starala o ovoj državi, pa između ostalog i Obrenovcu i o elektrani koja se tamo nalazi, doslovce crni sneg mogao da se vidi svake zime. Onda razmislite koliko je to bilo zdravo i za naše prirodno okruženje lepo, čisto i korisno.

Da se takve stvari ne bi dešavale, pogledajte malo sadržaj sporazuma – čemu ova sredstva služe i još jednom se podsetite uslova. Ne treba ovde politizovati stvari ako je ljudima koji se ovom raspravom bave do nečega zaista stalo. Ako ćemo samo da pričamo, možemo i to, ali to građani vide pa da se posle ne čudimo što vrednuju kako vrednuju na izborima. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo, drugarice i drugovi, ovaj amandman ne treba prihvatiti, jer jednostavno nema apsolutno nikakvog smisla. Nema smisla ni u samom tekstu ovog higijeničarskog amandmana, koji glasi „briše se“, a ni u obrazloženjima koja su data za usvajanje amandmana.

Ne postoji nikakva bojazan da će država Srbija platiti ovaj kredit umesto EPS-a, iz sledećih razloga. Možda treba razumeti bojazan prethodnog režima, jer do 2012. godine država je plaćala sve kredite EPS-a zato što je EPS, dok su oni vladali, konstantno bio u minusu i ovo je bila klasična zloupotreba.

Sada imamo sasvim drugačiju situaciju. Umesto njihovih nesposobnih kadrova došli su ljudi koji znaju da rukovode, koji hoće sebe da ulože i potroše za dobrobit ove države i EPS-a i preduzeće 2016. godine, posle dugog niza godina, prvi put pozitivno posluje. Uskoro ćemo imati i zvanično te rezultate, ali ako preduzeće koje danas ima 500 miliona evra na računu neko može da smatra preduzećem kome je rizično dati garanciju za jedan ovako važan projekat kroz kredit – zaista je potpuno besmisleno, i onda imaju problem sami sa sobom, svojim poimanjem i sećanjem kako je neko vladao u prethodnom periodu.

Tretirati ovakav investicioni kredit kao trošak je zaista moguće samo od onih koji ne razumeju da investicija nije dug, da je investicija nešto što treba da donese novo i dobro, a to mogu da rade samo oni koji ne shvataju da su oni u stvari pravili trošak budžetu Republike Srbije svojim besmislenim odlukama, pa su ogromne troškove napravili zbog naknade štete koju ova država plaća za nezakonita hapšenja u „Sablji“, sudijama koje su bile razrešene bez ikakvog razloga, oni koji su plaćani „banatske šore“ umesto da su isplaćivali stipendije za mlade umetnike. Da ne nabrajamo, to može potrajati dosta dugo.

Predlažem da Skupština u danu za glasanje ove amandmane odbije, usvoji zakon onako kako je predložen i podrži EPS u naporima da ono što je stavljeno na noge nastavi da nadograđuje i funkcioniše još bolje. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Poštovana predsednice, uvažena ministarko, gospodo narodni poslanici, svakako da kao narodni poslanik smatram da treba odbiti predloženi amandman, ne samo iz razloga što sadrži jednu reč – briše se. Naime, da bi građani Srbije bolje shvatili, brisanje amandmana znači, u stvari, brisanje predloga zakona u potpunosti, ali to znači i brisanje mogućnosti za modernizaciju EPS-a, odnosno TENT-a. To znači i brisanje mogućnosti da Obrenovac i okolina udišu zdrav vazduh. To znači i brisanje mogućnosti da žive nešto zdravije, i Obrenovac i Srbija. To znači brisanje svega onoga što radi Vlada Republike Srbije kada je u pitanju saradnja sa Republikom Nemačkom.

Nije ni čudo, predlagači ili mnogi od njih izbrisali bi bog zna šta u Srbiji. Izbrisali bi oni i prošlost, ako je moguće, i onaj deo prošlosti na koji je Srbija ponosna ali i onaj deo prošlosti zbog koje bi mnogi trebalo da se postide. Izbrisali bi oni i aferu sa famoznim vinogradom u Krčedinu. Izbrisali bi oni i dešavanja u Pokrajinskom sekretarijatu za sport. Izbrisali bi oni i sve ono što se dešavalo u izgradnji Doma za decu sa invaliditetom u Bečeju. Izbrisali bi oni afere koje su se dešavale u EPS-u u prošlom periodu, naročito 2012. godine. Izbrisali bi oni, naravno, i 2010. godinu kada je uplaćeno 30 miliona za eksproprijaciju u Vreocima, koja nikada nije sprovedena. Onda smo u zimu 2010. na 2011. godinu uvezli struje za 100 miliona evra. Ponavljam, ovde govorimo o 45 miliona, a uvezli smo struje za 100 miliona evra.

Izbrisali bi oni i onaj deo od 2001. do 2004. godine o kojem smo juče slušali hvalospeve. Ja tada nisam bio politički aktivan ali se veoma dobro sećam onog famoznog ugovora koji je sproveden, koji je u stvari zaključen bez tendera za uvoz i izvoz viškova struje, pa je jedan skupštinski odbor o tome i te kako raspravljao. Ondašnja ministarka Kori Udovički je i rekla, jasno i glasno, da je tim ugovorima nanesena šteta državi Srbiji. Izbrisali bi oni i da su u periodu od 2004. do 2010. godine privatne mašine radile u Kolubari. Isplaćeno je nekih 130 miliona evra za taj posao. Izbrisali bi oni da su mašine tada radile 25 sati dnevno. Izbrisali bi oni da je gorivo točeno kod privatnika, a posle ga ja plaćala EPS.

Izbrisali bi oni mnogo štošta, poštovani građani Srbije, međutim, narodni poslanici u Skupštini neće dozvoliti brisanje ovog amandmana, a nećemo dozvoliti ni brisanje kolektivnog pamćenja ovog naroda za sve ono što je u periodu do 2012. godine urađeno Srbiji i EPS-u. Hvala vam i još jednom pozivam sve da predloženi amandman odbacimo.

PREDSIEDNIK: Reč ima Radoslav Milošević.

RADOSLAV MILOŠEVIĆ: Hvala.

Poštovana predsednice, uvaženi poslanici, reklamiram član 106 – govornik je dužan da govori samo o tački dnevnog reda. Ovde smo čuli salve uvreda prema opoziciji, DS-u, kao i dosta nebuloza, tako da ste bili dužni da opomenete prethodnog govornika kao što opominjete mene i odmah mi oduzmete reč čim malo skrenem sa teme ili pokažem neku sliku o bahaćenju SNS-a, kupovini raznih vila dok narod sve teže i teže živi.

PREDSIEDNIK: Eto, izbili ste mi argument. Znači, jednaka prema svima.

Reč ima Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Dakle, slažem se da se amandman ne prihvati, iako sam njegov predlagač. Nije ni poenta da se ovaj član zakona briše tek tako, bez da imamo demokratsku raspravu o bitnim pitanjima. Dakle, projekat je dobar, to nije sporno. Uslovi kredita su dobri. Nisu oni posebni zbog toga što ovu vlast nemačka država i Nemačka državna banka posebno vole, nego možda zbog toga što je ministar Vučević sposoban finansijski menadžer pa ima sposobnost da ispregovara bolje uslove, a ti su uslovi, s obzirom da su u pitanju državni poslovi, inače povoljniji nego komercijalni uslovi kod komercijalnih banaka.

Dakle, svesni smo mi da brisanjem ovog zakona i ovog člana nema kredita, jer bez garancija kredit neće biti odobren uopšte. Dakle, to ruši ceo sporazum. To nije ni cilj. Poenta je da ako i prihvatimo da je EPS likvidan i da će biti u stanju da otplaćuje ovaj kredit, što je možda upitno a možda i nije, da bi se to moralo videti kroz bilanse EPS-a koji baš i nisu uvek tako dostupni i detaljno obrazloženi. Pitanje je kako u EPS-u upravljaju projektima, a to je već pitanje menadžmenta, pitanje kvaliteta kadra koji u EPS rade, koji u EPS-om upravljaju. Zato sam zapravo i otvorio temu projekta koji je pre pet godina finansiran silnim kreditom KfW, da bi obezbedio kontinuitet u proizvodnji uglja koji pet godina kasnije nemamo. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Dame i gospodo narodni poslanici, znam da sad možda i preterujemo u javljanju i objašnjavanju onoga što smo već čuli nekoliko puta juče i danas, ali jedan od predlagača amandmana je u svom uvodnom izlaganju rekao da nema ni nameru da obrazloži amandman, nego da će ponoviti argumente koje

je izneo juče. To je jedna priča, naučena napamet, koju, nažalost, slušamo i danas.

Ali zbog građana Srbije mislim da treba da naglasimo zbog čega treba da odbijemo ovaj amandman i ne treba da prihvatimo argumentaciju koja je, ponoviću, potpuno besmislena. Brisanjem ovog člana, a sva sreća što ovaj Predlog zakona ima samo pet članova pa imamo pet amandmana u tekstu – briše se, da ima više članova verovatno bi imali i više takvih amandmana, ali zbog građana Srbije da ponovimo još nekoliko puta. Dakle, u pitanju je zajam koji uzima EPS u cilju projekta modernizacije sistema za otpeljivanje TENT-a.

Koji su uslovi zajma? Dakle, 45 miliona evra, otplata od 2022. godine do 2028. godine, 0,8 kamatna stopa na godišnjem nivou. Znam da smo to nekoliko puta ponovili ali nije zgoreg još jednom naglasiti. Ovo je neuporedivo povoljnije nego bilo koji zajam koji ste vi za vreme vaše vlasti uzimali. Da ne ponavljamo sada, po ko zna koji put, kakvi su to zelenaški uslovi bili. Nemojte da izmišljate više i prestanite da ponavljate istu naučenu priču kako ovo nije dobro za Srbiju. Ne, ovo je vrlo dobro i za EPS i za stabilizaciju čitavog elektroenergetskog sektora u Srbiji.

Molim vas još jednom, zbog svega onoga što smo istakli, pozivam vas da odbijemo sve ove besmislene amandmane. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Reč ima Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pošto nemamo sporazum, ne možemo da budemo upoznati sa svim detaljima, ali hajde da pogledamo ono što stoji u obrazloženju Vlade. Ako je kolega krenuo da govori o nekim uslovima, mogao je makar da bude dosledan i da ih pročita dokraja.

Znači, kamata je 0,8%, ali postoji „front end fi“, kako je rekao ministar. Znači, jednokratna naknada koja se plaća na početku, od 0,75%. Pa postoji i kamata od 0,25%, ako se sredstva ne povuku na vreme. Pošto nemamo sporazum, ne znamo koje je to vreme i koje su tranše i, s obzirom da imamo očiglednu neefikasnost u realizaciji projekta od strane rukovodstva EPS-a, da li će i ta kamata biti zaračunata.

Kada bi građanin otišao u banku i dobio ovako definisane uslove kredita, rekao bi – izvinite, imam zakon i po zakonu ste dužni da mi izračunate efektivnu kamatnu stopu. Onda bi građaninu banka izračunala i ovo ne bi bilo 0,8%, nego bi bilo 1,55%, plus ova kaznena zatezna kamata vezana za nepovlačenje sredstava. To je prava kamata i to su pravi troškovi.

Da imamo sporazum, mogli bismo da vidimo i koliko će biti plaćeno za konsultantske usluge. Nešto o tome je govorio i ministar, ali nam nije dao sporazum da tačno vidimo koliko se kome plaća od tih sredstava. Onda bi,

računajući to kao efektivnu kamatnu stopu, verujem naraslo preko 2%. To je i dalje dobro, ali nemojte ovde da govorite stvari do pola, nego recite do kraja i donesite nam sporazum da možemo da vidimo sve, da bismo mogli da damo podršku. Sporazum je ministar najavio, rekao je da nema ničeg spornog, ali se posle toga i on izgubio a sporazuma nema.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Kada pričamo o tome da stvari govorimo do kraja, onda je svakako važno napomenuti da ovaj sporazum nije dobar samo zato što se od Skupštine traži da potvrdi garanciju države, već i zato što je ukupna investicija 55 miliona evra, od čega 10 miliona evra iz sopstvenih sredstava daje EPS.

Dakle, to je jedan uslov zbog kojeg je kamata 0,8%. Drugi uslov je što iza toga staje država. Treća stvar, rekla sam juče, očigledno me neki nisu čuli pa je važno da to kažem više puta i zbog građana Srbije i zbog poštovanih narodnih poslanika, dakle, ne postoji provizija i nemojte da niko na taj način, stvarno ružan, dezavuiše građane. Ne postoji provizija za ovaj posao, postoji 0,75% za organizovanje posla. To nije posrednik, to je administrativni trošak obrade kredita koji daje svaka banka za komercijalne kredite ili Nemačka razvojna banka ili EBRD ili Međunarodna razvojna banka, svejedno. Dakle, potpuno je normalno, poznato i svakako se podrazumeva da postoji administrativni trošak koji uzima banka, odnosno u ovom slučaju KfW. Ne postoje nikakvi drugi skriveni troškovi, a svakako ne postoji nikakav posrednik koji uzima novac odavde.

I konačno, kada govorimo o finansijskom stanju EPS-a, neverovatno mi je da pričamo ovde o stvarima koje nemaju nikakvu ekonomsku i finansijsku logiku. Znači, vi hoćete da kažete da ako neko ima na računu 100 miliona evra i treba nešto da isfinansira sa 50 miliona evra, on treba da tih 50 miliona evra da u kešu, u gotovini, iz sopstvenih sredstava i da finansira neki projekat.

(Predsednik: Vreme.)

Kada bi se tako radilo, nikad niko ne bi uzimao nikakav kredit. Dakle, imamo *Shell Oil*, koji nikada ne bi uzimao kredit, ne bi postojale banke ako bi sve što radite radili iz gotovine.

(Predsednik: Vreme. Hvala, ministre.)

Samo da završim. Radi se o tome da sa 50 miliona evra koje bi dali kao učešće vi možete da isfinansirate 10 projekata a ne jedan, i to je dobar finansijski menadžment.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Marinika Tepić, kao predlagač.

MARINIKA TEPIĆ: Po amandmanu.

Odmah ću da se nadovežem na obrazloženje ministarke. To kako ste vi protumačili da neko odlučuje da li će, ukoliko raspolaže gotovinom i spremnim novcem, uzeti kredit ili ne je potpuno privatna stvar i tako razmišljate kada donosite privatnu, porodičnu, partnersku, kakvu god drugu odluku. Kada donosite tu odluku na teret građana Srbije, ne možete tako da se odnosite prema obavezama.

Juče sam rekla – davanje garancija za kredit koji uzima EPS nije za neku imaginarnu ili od strane imaginarne žene koja se, npr. zove Vlada ili država. Znači, to je obaveza za sve građane Srbije – i one koji su glasali za ovu vladu i Aleksandra Vučića i one koji nisu, one koji su glasali protiv i koji nisu ni bili u zemlji itd. Vi, dakle, preuzimate obavezu u ime svih građana Srbije na prilično dug period, bez obzira da je kamata i 0,01%. Ne možemo govoriti da je to najbolja moguća stvar u ovom trenutku.

Mi i dalje nismo dobili odgovor na juče nekoliko puta postavljeno pitanje, a to je – zašto neko ko je kreditno sposoban, u ovom slučaju EPS, duži državne garancije da bi uzeo kredit? Vrlo jednostavno pitanje. Mi smo se kroz celu jučerašnju raspravu, kao i malopre, osvrtno na to u kom stanju je neko ostavio državu i zašto su sada ovi krediti nužni i da mi imamo nešto protiv otpepeljivanja, što je zapravo cilj, odnosno unapređenje zaštite životne sredine ovim kreditom. Niko nema ništa protiv otpepeljivanja. Imamo protiv načina na koji se dolazi do sredstava, odnosno garancija za taj kredit koji uzima EPS. Daleko bilo da bilo ko od nas ima išta protiv otpepeljivanja.

PREDSIEDNIK: Hvala. Vreme.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Žao mi je što nemate isti aršin, pa ako je ministarka govorila duže od dva minuta, mogla je i prethodna koleginica da završi rečenicu.

Ministarka je rekla kako nema provizije u ovom poslu. Možemo mi da govorimo o terminologiji, ali evo šta ovde piše. „Provizija za organizovanje posla je 0,75% iznosa zajma i plaća se jednokratno.“ Provizija.

Ministarka, nemojte da se smežete. Tako piše ovde – provizija. Provizija na neiskorišćeni iznos zajma je 0,25% godišnje. Znači, troškovi kamate i provizije na neiskorišćeni iznos zajma biće plaćeni polugodišnje, 30. juna i 30. decembra. Znači, ovde ste koristili termin „provizija“.

Da se ne bismo ovde gađali terminima mi tražimo da vidimo sporazum, da vidimo tačno koliko se kome, kada i za šta plaća. Ja sam laik,

priznajem, ali kao građanin znam dovoljno – kamata nije samo 0,8% nego ima i drugih troškova koji građaninu, po zakonu, moraju da se obračunaju i da mu se pokaže kao efektivna kamatna stopa, da bi znao koliko ukupno plaća u odnosu na pare koje dobija na ime kredita. To svaki građanin koji ode u banku ima po zakonu pravo da zna. To je ono što tražim od Vlade.

Kada dajemo garanciju, a to je pitanje jednog broja kolega ovde – zašto država Srbija mora da daje garanciju firmi koja, kako vi kažete, ima 500 miliona na račun, koja ima, ne znam, imovinu vrednu nekoliko milijardi evra? Zašto država Srbija mora da daje garanciju za ovaj kredit, zašto samo preduzeće ne da garanciju? To su pitanja za ovu raspravu i ona su sva, mislim, na mestu i zaslužuju odgovor pre glasanja o davanju garancije.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovani poslanici, i ja sam želeo nešto da kažem vezano za ovu temu. Slušao sam prethodnog poslanika koji je rekao da je kamatna stopa 1,55%. Sabrao je babe i žabe. Pazite, ne možete vi sabrati 0,8 i 0,75% proviziju i kamatu na kredit i reći građanima Srbije da je kamata 1,55%. Mislim, to je sramota i nedobronamernost maksimalna.

Vidite, koji je naš problem? Što je za nas koji smo u poziciji sve belo, a za vas koji ste u opoziciji sve crno, a istina – niti je sve belo, niti je sve crno. Negiranje da nije crno ne znači da je belo, kao što i negacija da nije belo ne znači da je crno. Možda je crno-belo. Mora se reći, molim vas, Elektroprivreda ima određenih problema, da se mi razumemo, jer ako je proizvodnja smanjena za 14% znači da treba nešto preduzeti, da nije pravac dobar. Ali s druge strane, ne možete vi napadati kredit koji je neopravdan. Svi oni koji mogu da uzmu kredit po povoljnim uslovima, kao što kaže ministarka, uzimaju kredit bez obzira koliki keš imaju. Pa to je moderno poslovanje. Pa novac služi za to da se koristi. O čemu se radi?

Prema tome, molim vas, dajte da idemo u pravcu da Srbiji bude bolje, da Elektroprivredi bude bolje. Nemojte vi sve napadati, kao što mi ne treba sve da branimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Nema puno vremena naša poslanička grupa. Morala sam da se javim zbog izlaganja gospođe ministar.

Dakle, sve i da je to trošak kredita, kao što ste vi rekli, a verovatno jeste, mada mi nemamo sporazum ispred sebe, vi ste na to pristali – da li iz ljubavi prema Angeli Merkel, to ne znam, ali u pitanju je 470.000 evra. Gospođa ministar, postoje druge nemačke banke koje za troškove obrade kredita uzimaju nula evra, kao što u Srbiji svakoga dana vidite reklame na televiziji – za građane

koji hoće komercijalne ili keš kredite je nula dinara obrada kredita. Vi ste svojevremeno pristali na ovakav odnos sa tom bankom i to je predmet naše kritike jer je veliki novac u pitanju. Zašto niste izabrali neku drugu investicionu banku koja takođe za ove projekte daje ogromna sredstva, po mnogo pogodnijim uslovima i gde nema nikakvih skrivenih troškova, što ovaj prethodni kolega ne zna i drugi u sali. Ako je vama, gospodo iz SNS, 470.000 evra tek onako, za te pare – kada je, ne daj bože, potrebna pomoć, kao devojčici iz Kragujevca pre neki dan, možemo dvoje dece koja su teško bolesna da uputimo na lečenje.

PREDSEDNIK: Replika.

VLADIMIR ORLIĆ: Pravo na repliku iskoristiću za sve što smo čuli do malopre. Znači ovako, potpuno je besmisleno i bespredmetno pričati na temu uslova, a da pritom uopšte ne pominjemo te banke na koje bismo hteli da se ugledamo. Po kakvoj kamati daju usluge? O kojim iznosima je reč? Naravno da to nikoga ovde ne zanima. Zašto ne zanima? To je više nego jasno. Kada se iz određenog pravca u ovoj sali čuje da je provizija pola milijardi evra, a to su rekli brat bratu dva-tri puta juče i danas, meni je jasno koliko tu ima razumevanja za materiju i za sve oko nje, generalno.

Što se tiče onih koji ne razumeju šta znači državna garancija, kada bi tu bilo malo elementarne logike rekli bi sami – je l' nešto jeftinije zato što je rizik manji. Jeste valjda. Je l' rizik manji kada za nešto garantuje država? Jeste valjda. Naravno, zdravu logiku očekujem i od drugih koji se ovde gađaju milijardama, ali i od onih koji uporno mešaju proviziju i pitanje posredovanja.

Ministar je lepo rekla – posrednika nema, to nešto što postoji vodi se kao provizija za bilo kakvu uslugu. To je, valjda, normalno ali potpuno je nenormalno da se neko zbog toga brine samo zato što ima refleks. Onaj ko se za to malopre zabrinuo, cenim, ima refleks. Navikao je da se radi isključivo uz posrednike. Naviklo se da to što posrednih dobija, da se vodi kao provizija. Tako su oni radili.

Pošto smo pominjali crno i belo, i onaj crni sneg, ali i to da neki stvari vide isključivo u crnim tonalitetima. Možda crnim kao što je crn bio ugovor, sa „Fijatom“ beše? Ovi što se danas intenzivno brinu za belinu u svemu, mogli bi možda jednom da donesu i pokažu nam taj ugovor sa „Fijatom“, pa ako bude manje od 70% zacrnjenih površina, evo, ja ću da povučem sve što sam rekao dosada, ali vam unapred kažem da ga neće doneti. Neće, jer bi onda morali da objasne zašto je tih procenata bar 70% i zašto su procenti, a i provizije za posredovanje i marifetluke, u njihovo vreme bili takvi kakvi su bili. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović. Izvolite.

NATAŠA JOVANOVIĆ: Ako mogu pravo na repliku, predsednice.

Jednostavno, ne mogu da razumem da kolega Orlić, juče i danas, ima potrebu da nešto ponavlja kao pokvarena ploča, jer svakome odgovara isto, bez razumevanja onoga što su konkretne zamerke. Ja mislim da me je vrlo dobro gospođa Brnabić razumela.

Dakle, postoje, da znaju narodni poslanici, takve banke na svetskom tržištu koje ne uzimaju proviziju i koji daju, nećete verovati, još povoljniju kamatu. To je druga priča, „Elektroprivreda Srbije“ je još za vreme ovih žutih dosmanlija ušla u projekat sa nemačkom KfW i to je sada ukupno, mislim, milijardu i sto miliona evra, ukupni kredit i zaduženja za razne projekte i verovatno da će ih biti i sledeće godine, sve dotle dok Nemci ne budu uspeli u svojoj nameri, o čemu je pisao i njihov uticajni list „Dojče vele“, da se dočepaju „Elektroprivrede Srbije“.

Naravno, oni to neće otvoreno da kažu ali mic po mic, što bi naš narod rekao, kroz restrukturiranje – to pretvaranje javnog preduzeća u akcionarsko društvo, i pravo je pitanje, možda i za vas gospođu Brnabić, da ako smo već došli u situaciju da je „Elektroprivreda“ akcionarsko društvo, da li će te akcije sutra da završe na berzi ili će Vlada Srbije da odluči da ih u jednom trenutku proda poznatom kupcu, a mi tvrdimo da je to upravo država Nemačka.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Ono što je ovde tema, jeste malo smešno, ali situacija da ministarka Brnabić ne može tačno da odgovori na pitanja koja narodni poslanici opozicije postavljaju Vladi Republike Srbije, po pitanju garancije za kredit za energetske efikasnost, odnosno za povećanje energetske efikasnosti.

Ono što je veoma čudno jeste da je ispred Vlade Republike Srbije ovlašćenje da danas priča o ovoj garanciji dobila ministarka koja, očigledno, ili nije pročitala ovaj predlog zakona ili je nama došlo neko potpuno drugo rešenje, koje nije dobila ministarka koja ima ovlašćenje.

Dakle, piše da je provizija za organizovanje posla od 0,75%, i da je gotovo identično dogovoreno i o kamatnoj stopi. Naše pitanje je – kome se plaća ova provizija? Dakle, 0,75% plaćamo onima od kojih pozajmljujemo? Administrativni troškovi su u visini dogovorene kamatne stope.

Druga nejasnoća je vezana za konsultantske ugovore. Kome se ovde plaćaju konsultantske usluge? Dakle, ne znamo koliko se od ukupne garancije plaćaju radovi, a koliko konsultantske usluge. To ne piše ovde, zato što, kao što su rekle naše kolege iz opozicije, ne postoji ugovor koji mi možemo da

pogledamo i na osnovu čega da to demantujemo. Dakle, ne znamo koliko se, od ukupne vrednosti garancije, plaćaju radovi a koliko se plaćaju konsultantske usluge i kome. Gospodine Orliću, vi sigurno nemate pojma o ovome, ali i te kako čekate da odgovorite.

Važno je da građanima kažemo – pod kojim uslovima uzimamo kredit, kome plaćamo konsultantske usluge i kome ovu visoku proviziju za ugovaranje posla. Evo, i gospodin Krasić klima glavom i slaže se. Situacija je vrlo dramatična ako na ovaj način pokušavate nešto da sakrijete, a sa druge strane, piše da nekome plaćate konsultantske usluge i proviziju, a ne piše kome.

Zbog čega uz Predlog zakona nismo dobili i sam sporazum? To je jedna stvar. Druga stvar, rekli ste i sami, ministarka, da EPS ima na računu 500 miliona evra, ukoliko se ne varam. Zašto, ako imamo 500 miliona evra na računu, pozajmljujemo novac? Ja znam da vi ne razumete, ne razumeju ni građani Srbije. Ne zato što na ovaj način punite budžet, a onda se sa druge strane zadužujete da bi povećali energetska efikasnost.

Zašto iz svojih sredstava ne može EPS da finansira – to je ekonomski sumanuto, a nije sumanuto da se pozajmljuje i nije sumanuto da plaćamo, na osnovu ovoga, nečije konsultantske usluge. To nije sumanuto. Sumanuto je da na osnovu sredstava koje postoje u EPS-u, EPS to ne može sam da uradi. To je sumanuto, a ovo nije sumanuto. Dobro, u redu. Samo mi je logika malo čudna, ali logika Vlade Republike Srbije je, kako da vam kažem, više nego smešna.

Postoji novac koji se očigledno troši na plate i penzije i on puni republički budžet, a sa druge strane taj novac koji već imate, pozajmljujete sa druge strane da bi, navodno, energetska efikasnost bila veća. Da treba da bude veća nije sporno, to govorimo i mi, ali način na koji vi pozajmljujete ovaj novac i kome sve plaćate proviziju i konsultantske usluge, a da pritom narodni poslanici ne znaju ništa o tome i da nemaju papir u ruci, to je sramota i bezobrazluk.

Ne znam zašto su vas kolege iz Vlade poslale u Skupštinu sa poluinformacijama, savetnici vam došaptavaju kada vas mi nešto pitamo pa vi u trenutku govorite kome plaćamo, kome smo dužni da izađemo u susret itd. Dakle, veoma je važno – 0,75% plaćamo proviziju koja je maltene identična visini kamatne stope i sramota je da neko govori kako je ekonomski suludo postavljati takvo pitanje i isto tako, po deseti put ponavljam – kome se plaćaju konsultantske usluge i u kojoj meri?

Drago mi je što je tu gospodin Antić, on možda zna nešto više na ovu temu. Ministar Vujović se nikada ne pojavljuje kada su ovako škakljive stvari u pitanju, pošto ekonomska nelogičnost njemu nije svojstvena pa onda

izbegava da dođe u Narodnu skupštinu i da odgovori na pitanja poslanika. Ova stvar se tiče finansija a ne energetske efikasnosti, ali hajde, sada nema ni veze... dakle, stvar je u tome što imamo pitanja na koji ministri koji su prisutni nemaju odgovor, a Vlada je mudro poslala ministre koji ne znaju odgovor na ova pitanja. Ministar Vujović, koji bi eventualno znao odgovor na ova pitanja, naravno, danas nije u Skupštini Republike Srbije.

Toliko novca na računu, toliko se pozajmljujemo i dalje, dajemo tolike garancije za navodno uspešna preduzeća – a dug Srbije sve veći i veći.

Postavljamo i poslednje pitanje sa početka, odnosno ponavljam – koliko se od ukupne garancije plaćaju radovi a koliko konsultantske usluge i, u odnosu na tu srazmeru, kome se plaćaju te konsultantske usluge?

To, ministre Antiću, niste dostavili narodnim poslanicima, što nije u redu i nije u skladu sa zakonom o tome da narodni poslanici kontrolišu vaš rad, rad ministra Vujovića, rad predsednika Vlade, Aleksandra Vučića. Ako mislite da će opozicija samo da ćuti na zakone koje vi ovde servirate narodnim poslanicima, vašoj vladajućoj većini, i da ćete građanima da predstavite kako je to nešto dobro i u njihovu korist – onda se grdno varate da ćemo mi ostati nemi i praviti se ludi, kao da ovakve stvari ne postoje.

Vaš je problem što se često dogodi da stvari koje pokušavate da provučete ispod stola nekako izađu na videlo, zato što precizno čitamo vaše predloge zakona.

Na dva pitanja već dva dana pokušavamo da dobijemo odgovor i nikako da ga dobijemo – kome se plaćaju konsultantske usluge, u kojoj meri i zašto je ovolika provizija, koja je u visini maltene kamatne stope? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Ja ovo ne mogu da verujem. Najiskrenije, ne mogu da verujem da mi pričamo ovde... Vi pričate ovde koga je Vlada poslala od ministara u Vladi. Vi pričate o šakaljivom predlogu. Ovde ne postoji ništa što je za pohvalu?

(Balša Božović: Odgovorite mi.)

Super. Odgovoriću vam. Kako neću da vam odgovorim, ali može da vam odgovori i dete iz osmog razreda osnovne škole. Verujte mi da može da vam odgovori.

Ovde razgovaramo oko troškova obrade kredita, za koje vi kažete da su na 0,8% kamate? Pa troškovi obrade kredita su stalno, uvek i u svakoj banci, u svakoj zemlji sveta „one off“ trošak. Dakle, jednokratna naknada za troškove obrade kredita. Kakve oni veze imaju sa 0,8%? Šta hoćete da kažete –

0,8 plus 0,75? Dakle, to je jednokratni trošak obrade kredita, kao i u bilo kojoj banci.

Konsultantske usluge. Ja potpuno mogu da razumem da vi mislite da konsultantske usluge... Danas dolazi neko i kaže „ko ih daje“? Pa biće izabrani, biće na otvorenom tenderu konsultantske usluge, na međunarodnom, transparentnom tenderu ko će dobiti te konsultantske usluge. Kako vi mislite da Vlada može danas da kaže ko će da dobije konsultantske usluge? Zato što će da bude tender.

(Balša Božović: Ko ih plaća?)

Plaćaju ih iz kredita.

(Balša Božović: Koliko?)

PREDSEDNIK: Nemojte da vičete na ministra. Dobićete reč ako nešto nije jasno. Pustite je da odgovori.

ANA BRNABIĆ: Koliko god. Strašan je stepen nerazumevanja ovoga. Koliko god da jesu, taj ukupni kredit je 45 miliona. Dakle, vi danas razgovarate o tome da li ćete da dozvolite garanciju na taj kredit od 0,8% kamate. Dakle, to je sve.

PREDSEDNIK: Hvala.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Reklamiram član 108, gospođu predsedavajuća, a mogao bih još neki član ali ću ostaviti kolegici koja će takođe da se javi za povredu Poslovnika. Član 108. kaže da se o redu na sednici stara predsednik Narodne skupštine i morate konačno da shvatite da vam ovo nije SNS, gde ministri mogu da viču na svoje podobne partijske kolege.

Nećemo dozvoliti mi, pogotovo iz DS-a, da se bilo ko na ovakav nepristojan način, a da nemam uvažavanje prema gospođi Brnabić pre svega zato što imam dve sestre i suprugu i majku i zašto što je dama, rekao bih nešto gore ali ne želim to da izgovorim. Na šta liči, gospođu predsednice Skupštine, vama se obraćam, da se ministar ovako obraća narodnom poslaniku, gospodinu Božoviću? To možete u svojoj Naprednoj stranici, da delite gradonačelniku Niša opaske i da se derete na njega, na nas ne možete.

Molim vas da stvarno primerite raspravu domu u kome se nalazimo. Zaista nema smisla to što ste rekli gospodinu Božoviću, koji je pitao ono što vas boli. Kada god pitamo zašto ste nas zadužili 10 milijardi evra, vi nam oduzmete vreme. Nema smisla, stvarno.

PREDSEDNIK: Zabranjeno je direktno obraćanje, koliko ja znam, po Poslovniku. Odlučite se, obraćate se meni ili ministru?

Da, razumela sam u drugom delu da ste se direktno obraćali ministarki Ani Brnabić.

Član 108, da, hvala što ste me podsetili da treba da vodim sednicu.

Molim vas da uvažavate Anu Brnabić kao ministra i političara, a ne kao ženu, zato što je ono što ste vi izjavili više nego diskriminacija – da vi nju uvažavate samo zato što je žena.

(Radoslav Milojević: Burnije bih reagovao da je ministar.)

To što imate majku i sestru ili ćerku, nisam zapamtila, to je vaša privatna stvar. Molim da uvažavate ministre ženskog pola jednako kao i ministre muškog pola.

Ovo ostalo neću ni da komentarišem, na koga treba viču članovi SNS. Mene ne interesuje kao predsedavajućeg na koga ćete vi u DS da vičete, ako vičete.

Znači, ako želite glasanje o članu 108, vrlo rado.

(Radoslav Milojević: Da.)

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Smatram da ste tokom prethodnih minuta povredili član 107. Poslovnika Narodne skupštine, odnosno dostojanstvo Narodne skupštine i svih nas narodnih poslanika, time što niste reagovali kada nas je ministar Ana Brnabić lepo, uredno, u više navrata izvredala ovde.

Neću da pričam o mimici i gestikulaciji, odrazu personalnog identiteta, ali da nam kaže da smo mi kao u prvom razredu osnovne škole. Znači, ako se uznemirila, ako je nešto nervira, možete joj preporučiti da izađe, da napravi pauzu, prošetala, popije limunadu i da se vrati i mirne glave nastavi diskusiju sa narodnim poslanicima.

I meni se štošta ne sviđa ovde i mislim da je nekada možda rasprava ovde na jaslenom nivou, pa se ne ponašam tako – naročito ne prema ministrima i naročito ne prema ministarki Brnabić.

Moja diskusija je u prvom redu bila, verujem, vrlo utemeljena, argumentovana, bez niskih udaraca i očekujem da se prema nama isto tako ponaša. Od vas, predsednice Narodne skupštine, očekujem da reagujete, bez obzira da li je neko žena ili ne. I ja sam žena pa smatram da su me kolege bezbroj puta do sada uvredile kroz svoje diskusije, pa nisam zloupotrebljavala rodnu ili seksualnu opredeljenost da doskočim ili vodim monologe.

Molim vas, zaista, da objektivno ponašanje uvedete kao pravilo, a ne da nas ministri ovako tretiraju i to izgovaraju, da smo kao u prvom razredu osnovne škole. To je nedopustivo. Znači, kada vam dođe da to izgovorite, izađete, prošetate i vratite se.

PREDSEDNIK: Izuzećemo lično obraćanje ministru Ani Brnabić. Ona ne može da izađe da pije limunadu kada ne voli limunadu. Prema tome, to što ste je posavetovali da izađe ili da ne izađe nije korektno. Nije rekla i upoređivala vas sa ljudima iz osnovne škole, decom, nego je rekla „to zna svako ko je završio“ pa je rekla „osmi razred osnovne“ ili tako nešto.

Sednicu vodim onako kako znam, u skladu sa Poslovníkom, i onako kako mi dozvole poslanici.

(Zoran Krasić: Super rasprava.)

Super je rasprava? I ja se slažem sa vama. Ni ja ne bih menjala ništa, zaista, ali niko od poslanika ne vidi sebe nego vidi samo predsedavajućeg.

Molim vas, svi se zamislite kako bi bilo dobro kada bi poslanici saradivali sa predsedavajućim i kako bi onda dobro izgledala sednica u očima javnost, ali svakako prihvatam, glasaćemo o povredi Poslovníka.

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovani poslanici, pošto sam ja profesor srednje škole, mogu da razumem neznanje prethodnog poslanika. Ali to ne mora da razume gospođa ministar.

Ovo se nalazi u udžbeniku za srednju školu. To je račun zajma. Sve su veličine date i sve se to može izračunati. Ta vaša diskusija, koliko je šta, možete naći u udžbeniku, pročitati i izračunati, a ako ne, mogu vam posle sednice pokazati, a mogu i sad da izgovorim formulu po kojoj se izračunava – izračunate anuitet, pomnožite broj anuiteta, oduzmete od glavnice i dobijete troškove. Postoji gotova formula. Ako vi to stvarno ne znate, to je sramota. A ako se tako ponašate, onda je ponovo sramota.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Pravo na repliku, na spominjanje imena, Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Direktno pominjanje i koristim priliku da odgovorim na upućena mi pitanja. Trudiću se da vama ne stajem dodatno na muku, gospodine predsedavajući.

Jedno pitanje je bilo zašto nekom zvučim kao pokvarena ploča, a drugo zašto ne znam ništa. Biće da je to ono što se može smatrati uticajem ne

tako bliskog okruženja. Pošto pričam o stručnim stvarima, to bi, verovatno, stručno bilo – uticaj iz daleke zone. Dobra vest za one na koje sam, nadam se ne previše, počeo da ličim. Nisam još prešao granicu preko koje više nema povratka. Dobra vest je – nisam još počeo da tvrdim da je provizija pola milijarde evra za nešto što vredi 45 miliona. Tako da znate, za sada sam dobar.

Što se tiče onih drugih – zašto ne znam ništa, dobro je, još nisam došao do tačke da ne znam pošto je kifla. Znate, kod nas u narodu, kad se za nekog objašnjava da je kompletan duduk, kaže se da taj ne zna ni pošto je kifla. E, oni koji uporno ovde, iz sednice u sednicu, tvrde da kifla košta 150 dinara, otprilike nam objašnjavaju šta to naš mudri narod misli kada kaže – duduk.

Gde se nalazi sve ono što su pitali? Nalazi se na strani 3. I to opet neko treba da ne bude lenj pa da pročita. Opet, možda stvar nije u lenjosti, možda je stvar u nameri. Neki se ovde izgleda uporno trude da se samopreporuče. Kome? Onom udruženju mladih filatelista koje je, izgleda, osnovano ovog vikenda. Mislim na udruženje dosovskog kandidata Jankovića, koji ima tu svoje poslanike, a biće da mu je predsednik gradskog odbora žutog kartela rešio izaći u susret i pridružiti mu se, pa se sad toplo preporučuje. „Nota bene“, dame i gospodo.

Iako možda deluje zanimljivo pitanje efekta, jer kada iz postojećeg oblika žutog kartela prelazite u neki novi, suština je – pa šta? Opet mudri narod kaže – presipanje iz šupljeg u prazno. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Ovo je replika, kolege poslanici. Zašto vam to smeta?

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Prethodnog govornika niko nije razumeo najbolje u sali. Ono što je veoma simptomatično, njegove kolege iz Srpske radikalne stranke rekle su da ga nisu primili kad je došao da se učlani pre 20 godina, ali dobro, šta je – tu je.

Ono što je važno jeste da je ministarka Brnabić pobešla iz sale, očigledno nervozna... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Moraću da vas prekinem, kolega, ali vratiću vam reč. Iskoristili ste 38 sekundi, preostalo vam je još oko dva minuta.

Ministar je još juče najavila da će napustiti sednicu oko 12.00 sati i da će je zameniti ministar Antić. Prema tome, nemojte da govorite neistine. Nemojte da kažete da je neko pobešao. Možete da kažete da je otišao. Inače, niste vi toliko strašni da bi neki ministar bežao od vas. Zatražite ponovo reč.

BALŠA BOŽOVIĆ: I meni je bilo čudno da se neko boji, zato sam i rekao.

Pričali smo i usred rasprave je ministarka odlučila iznenadno da napusti sednicu, da tako kažem. Znači, nije pobjegla nego je iznenada napustila.

Dobro, najavila je usred diskusije da će da napusti.

Ne želim da odgovaram na uvrede koje je stavila na račun meni i mojim kolegama, ne bih se spuštao baš na taj nivo, ali primetna je nervoza, zato što već drugi dan nismo dobili odgovor na jedno veoma jednostavno pitanje – koliko se od ukupne garancije plaćaju radovi a koliko konsultantske usluge i, u odnosu na tu srazmeru, kome se plaćaju konsultantske usluge? Dakle, jednostavno pitanje, na koje mi kao narodni poslanici imamo pravo.

Zašto sumnjamo da se ovde krije nešto što nije u duhu dobre prakse? Zato što je i sam premijer najavio da će nabavka za energetske efikasnost ići po nekim bržim procedurama, ako želite, mogu i da ga citiram – kada je u pitanju i „Kolubara“ i energetska sistem u Srbiji, da se neće poštovati tender već da ćemo imati neke ubrzane procedure, da ćemo imati skraćeni postupak, šta god to značilo, i da ćemo neke stvari moći mnogo brže da pred očima javnosti provučemo. Dakle, iz tog razloga se brinemo da niste možda i vi posegli za nečim sličnim ovaj put.

Imamo konsultantske usluge i pitamo – kome i koliko? Jednostavno je. Nema potrebe da se vređaju narodni poslanici zato što pitaju kome i koliko plaćate konsultantske usluge.

Neđo, je li sam u pravu? Jesam. Hvala.

Zašto je visoka provizija od 0,75%, koja je gotovo identična dogovorenoj kamatnoj stopi, a ovde se hvalimo da EPS ima 500 miliona evra na računu? To su ogromne pare.

Pokušavamo dva dana da postavimo samo logično pitanje – zašto se zadužujemo ako možemo to i iz svojih sredstava da uradimo? Nije ni prvi ni poslednji put da neka uspešna firma, javno preduzeće, državno itd. iz svojih sredstava investira. Vi ste bili predsednik Skupštine grada, koliko se sećam, pa se sećate tog dobrog primera da je npr. preduzeće „Vodovod“ iz svojih sredstava napravilo „Makiš 2“, bez dinara kredita, pozajmice iz budžeta itd. To smo mogli da radimo i ovog puta. Dobro, Orlić je mlad pa ne zna, ali ste vi bili tu pa znate.

Hoću da vam kažem da to može da se dogodi. To je logika koja je bila čak i vama svojstvena kao socijalisti i to ste primenjivali u Beogradu, pa me čudi zašto sad to ne primenjujemo ovde. To je nekako logično. Evo, i Krasić govori da jeste.

Ono što je važno, da nemamo ni hitne, ni skraćene, ni olakšane postupke, već da sve radimo po zakonu i da onda u skladu sa zakonom možemo da postavimo logično pitanje – kome i zbog čega plaćamo konsultantske usluge, koliko to košta? To nije nikakav napad ni na vas, ni na bilo koga, nego kada nam dva dana ne odgovorite na to pitanje, onda mi sumnjamo i dođe do ovoga.

Sada, kada ministarka Brnabić ne zna odgovor, onda vređa. Nema potrebe za tim. Hajde da razgovaramo kao ljudi i da odgovaramo na pitanja poslanika, pošto su poslanici tu da kontrolišu vlast i Vladu, a ne Vlada da kontroliše narodne poslanike i da im govori kako da se ponašaju. Mislim da to zaista nema smisla.

I vi, gospodine Arsiću, radite ono što predsednica Skupštine često ne radi, vodite računa o tim stvarima. Ako već Maja Gojković ne vodi računa o dostojanstvu ovog doma, vodite vi. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Vodimo i predsednica Skupštine i ja računa o dostojanstvu Narodne skupštine i molimo narodne poslanike da nam pomognu u tome.

Pravo na repliku, ministar Antić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Pre svega, ja bih hteo da se zahvalim kolegici Brnabić koja me je na moju molbu menjala u trenucima kada sam imao drugih ministarskih obaveza. I zaista je juče rečeno – danas od deset do dvanaest. Molim za korektnost, iako je ne očekujem. Preći ću preko toga, neću komentarisati to potcenjivanje kolegice Brnabić i mene, koje sam čuo od strane pojedinih poslanika.

Moram da kažem da je na ovo pitanje na koje se traži odgovor, odgovor dao kolega Vujović više puta. Da narodni poslanici učestvuju u radu parlamenta, u raspravi koja traje već četvrti dan, to bi sigurno znali. S obzirom da sam čuo ono što je rečeno, predlažem kolegi koji je to govorio da, pošto potcenjuje mene i kolegicu Brnabić a ne dolazi na sednice, uloži makar toliko napora da uzme stenografske beleške sa sednice u petak i nađe izlaganje kolege Vujovića koji je vrlo precizno, stavku po stavku, izneo koliko šta učestvuje u finansiranju – od radova do konsultantskih usluga, u dinar ili evro. Precizno je kolega Vujović to izneo pa pogledajte.

Što se tiče provizije od 3%, pošto nisam u Vladi dugo, tražio sam neki kredit do 2012. godine i, evo, moram vam reći, za poslednji koji sam našao provizija je bila 1%. Tako da ne znam kako možete da kažete da je 0,7 ili 0,8 mnogo, kada je pre par godina bila 1% na kredit od 344 miliona dolara. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Mirčić, po Poslovniku. Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Reklamiram povredu člana 107. Poslovnika o radu Skupštine.

Malopre je izrečena jedna neistina koja je u javnosti i te kako obeležila kolegu Orlića kao nekoga ko je manje valjan ili vredan pa ga SRS nije primila u svoje redove, kako je to kolega Balša izgovorio.

Dužan sam radi ispravke da reagujem...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Mirčiću, vi ste već krenuli u repliku.

MILORAD MIRČIĆ: Ne, nije replika nego samo povreda Poslovnika.

PRESEDAVAJUĆI: Nemam ništa protiv da gospodin Krsić dobije repliku, pošto je spominjana SRS.

MILORAD MIRČIĆ: Nije replika nego reklamiranje Poslovnika. Samo budite strpljivi.

Pre svega, istine radi, gospodin Orlić je bio član SRS, i to dobar član SRS dok nije promenio stranku, i mi se ne stidimo toga. Mi nismo kao ovi iz DOS-a, pa se stide jedni drugih i jedni druge cinkare kod policije i prijavljuju nazive istih stranaka. On je bio član dok mu je volja bila; kada je promenio volju, otišao je u drugu političku partiju. Tako da ne koristite lažne i pogrešne informacije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Idemo sada redom.

Koleginice Jerkov, gospodin Balša Božović je potrošio vreme poslaničke grupe.

(Aleksandra Jerkov: Koristio je vreme ovlašćenog.)

Morate da najavite koje vreme trošite. Sistem uvek skida tako. Niste vi od juče poslanik.

Žao mi je, koleginice Jerkov, ali to raščistite sa kolegom Balšom i naplatite ako treba.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, samo da vam objasnim zašto zastupnik stranke bivšeg režima danas toliko sumnja. Da, ovaj što sad upravo okreće leđa, on sumnja iz vlastitog iskustva. To je njegovo iskustvo na Maldivima, to je iskustvo njegovog predsednika stranke. To je razlog za sumnju. Zato što je on meni svojevremeno objasnio da je njegov predsednik, „Zgrabi Novac“, od 2013. godine, dok ste se takmičili ko će biti predsednik gradskog

odbora, davao milion evra na račun „Erste banke“. Ja sam proverio navode predstavnika stranke bivšeg režima i oni su poprilično tačni. Da, dao mi je tačnu informaciju i zato je imao razlog da sumnja da je od bivših javnih poslova, gospodin „Zgrabi Novac“ odvojio milion evra na račun i tu mi je informaciju dao samo zato da bi on pobedio na beogradskim izborima za predsednika te stranke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre, kolege poslanici, kada govorimo o kreditnom aranžmanu za Projekat modernizacije sistema za otpeljivanje, u obrazloženju stoji definisano da su 45 miliona evra garancije prema KfW banci, a da su 10 miliona evra obaveze Republike Srbije.

Ono što treba reći, ponoviti onima kojima to nije jasno, na koji način uopšte funkcioniše povlačenje ovakvih kredita. Pre svega, treba da konkurišete sa određenom tehničko-tehnološkom dokumentacijom. Znači, Republika Srbija nije ni mogla da uđe u povlačenje ovakvih kredita, iako je taj memorandum potpisan još u vreme onih koji se sada bune, nego tek kada završite tehničku dokumentaciju i kada ste finansijski sposobni, kao što je „Elektroprivreda Srbije“ sada sposobna s obzirom da je 2012. godine imala 17,3 milijardi dinara dobiti, dolazite u situaciju da možete da ovakve projekte realizujete. Sada je trenutak da se realizuju ovakvi projekti i realizuju se pod određenim uslovima.

Uslovi su da imate pet godina mogućnost da povučete tranše za određene faze u realizaciji takvog projekta. Imate jednokratne naknade koje odmah dajete i imate kamatne stope koje idu na godišnjem nivou.

Ono što je važno reći za one koji ne znaju, ono što ste imali prilike da čujete od ministra, konsultanti koji će obavljati konsultantske usluge za realizaciju ovakvog jednog kreditnog aranžmana će biti izabrani na tenderu. Toga nije bilo u vreme do 2012. godine. Znači, na krajnje transparentan način. Ovakva vrsta projekta će biti realizovana – to je želja i politička podrška ove Vlade, da sve poslove radi na ovaj način, u saradnji ne samo sa svojim partnerima, kada govorimo o finansijskim organizacijama iz Nemačke, Svetskoj banci, MMF-u, nego i iz Rusije, Kine – na jedan potpuno transparentan način.

Sve one insinucije da neko ovde želi nešto da sakrije ne stoje, i to pokazuje nivo neobaveštenosti. Neću da ulazim u to da li je neko dovoljno pametan, zlonameran, ali očit je pokušaj da se plasiraju u javnost potpune

neistine kako bi se, na taj način, realizacija ovakvih projekata pokazala kao nemoguća u praksi.

Mislim da Srbija više uopšte nije u takvom položaju kao do 2012. godine. Mislim da oni koji žele da uruše ovakve projekte, a kobajagi se zalažu za evropske integracije, pokazuju da su ostali u tom vremenu do 2012. godine. Mislim da u vremenu koje dolazi moramo da idemo u susret ovakvim modernim projektima, kao što će to EPS raditi, pogotovo kada se oni odnose na modernizaciju sistema energetskeg sektora, uz uvođenje standarda iz oblasti zaštite životne sredine. Hvala.

PREDSEDNİK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Povređen je član 107, gde je govornik dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine. Međutim, imali smo situaciju gde nam ministri drže predavanje, što apsolutno nije u redu. Ministarka Brnabić i ministar Antić nas prebrojavaju kada dolazimo na sednice Skupštine, a pri tome dozvoljavaju sebi da ne budu na tim istim sednicama Skupštine.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Pavlović, da li ste se vi javili po...?

SONJA PAVLOVIĆ: Ja sam se javila po povredi Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Po neposredno učinjenoj povredi Poslovnika?

SONJA PAVLOVIĆ: Kada ste mi dali reč, ja sam mogla da pričam. Gospodin Antić je pre par minuta govorio.

PREDSEDAVAJUĆI: Pre par minuta?

SONJA PAVLOVIĆ: Pre par minuta je gospodin Antić govorio, a ja sam se prijavila i dali ste mi reč. Odmah posle njega sam se prijavila. Molim vas da vodite računa o redu na sednici Skupštini.

I molim gospodina Antića da nam donese taj sporazum, da bismo znali čija će oprema biti ugrađena za to otpepeljivanje. Ako je u pitanju nemačka oprema, onda znamo i zašto postoji provizija. Nemojte više zaludivati poslanike poluinformacijama...

PREDSEDAVAJUĆI: Ovo više nije reklamiranje Poslovnika, člana 107 ili 108 na koji ste se pozvali, a kršenja Poslovnika i nije bilo, nego jednostavno vaša želja da se uključite u diskusiju.

Da li želite da se po povredi Poslovnika Skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.) U redu.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem. Koliko mi je ostalo od ovlašćenog predstavnika, izvinjavam se?

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak. Sačekajte kolega. Petnaest minuta imate, kolega Božoviću. Zatražite reč ponovo.

BALŠA BOŽOVIĆ: Hvala.

Ono što je veoma važno jeste da utvrdimo kakva su očekivanja Vlade Srbije od narodnih poslanika. Vi očekujete da mi ministru Vujoviću, koji je pročitao ovaj sporazum i ustanovio da je on u redu, verujemo na reč. Mi vama ništa ne verujemo na reč. Sve što ste rekli u poslednjih pet godina, ispostavilo se da niste. Svako obećanje koje ste dali, nije bilo ispunjeno. Dakle, ne verujem vam na reč, a niste nam dali sporazum da ga i mi pogledamo. Kako onda ne možemo da dođemo do onoga što je i predlog ovog amandmana.

Jeste da postavljamo jedno logično pitanje – kako je moguće da firma koja je kreditno sposobna i ima 500 miliona evra na računu, kako je moguće da vi sada nas ubeđujete da je jeftinije da se zadužimo, nego da ta sredstva uložimo, investiramo iz sopstvenih sredstava, i da onda plaćate kamatu i dajete garanciju za kreditno sposobno preduzeće? Zato što vi nemate nameru da vraćate te kredite, to je suština. Vi hoćete da kredite vraćaju građani. Sa 500 miliona, to ćete videti već – da li ćete popuniti rupe u budžetu, davati za plate i penzije, itd, itd, i na jedan neracionalan način trošiti ova sredstva, samo zato što, očigledno, nemate nameru da vraćate one kredite za koje danas tražite garancije od ovog parlamenta.

Ne postoji šansa da se ovih 45 miliona vrata, odnosno namera i nije da se te pare vrata, već da taj novac vraćaju građani Srbije. Iskreno vam govorim još jednu stvar, jednom smo već iz sopstvenih sredstava gradili velike sisteme. Mi danas kao glavni grad u Srbiji imamo najkvalitetniju vodu u Evropi zato što je tadašnji direktor Cvijio Babić, vi to vrlo dobro znate, gospodine Antiću, iz sopstvenih sredstava firme četiri godine izdvajao sredstva, investirao i iz sopstvenih sredstava napravio najmoderniju fabriku vode u Evropi. E, to su rezultati, a mi se nismo ni jedan jedini dinar ili evro zadužili. To je velika stvar za Beograd.

Zašto tako velike stvari ne možemo da napravimo na nivou Srbije? Tvrdite da imate 500 miliona evra na računu. Možda i nemate 500 miliona evra na računu, možda su to samo bajke i priče. Onda u redu, kažete nemamo, pa pozajmljujemo. Ne, kažete imamo dovoljno, 20 puta više od toga, ali pozajmljujemo. Dakle, ili nemate ili imate. Ako imate, investirajte iz sopstvenih sredstava. Ako nemate, onda morate da nam kažete zašto ste nas lagali da imate i

zbog čega, na kraju, nemate. Kako možete da tvrdite da je to uspešno preduzeće a da nema ni jedan jedini dinar?

Važna je samo osnovna logika. Građani žele da znaju šta je, zapravo, vaš cilj. Da li se mi zadužujemo da bismo nekome plaćali konsultantske usluge, što bi rekla ministarka Brnabić, proviziju koja je unapred ugovorom po kreditu dogovorena? Tome, od kojeg pozajmljujemo, odmah dajemo i proviziju.

Kako da vam kažem, ne možete tako da se igrate sa parama građana Srbije. Ne možemo na taj način da se odnosimo neodgovorno prema novcu koji ni oni nemaju, a očigledno nemate ni vi. Dakle, hajde da vidimo zbog čega se zadužujemo ako imamo novca, da li taj novac imate nameru da vratite? Zašto iz sopstvenih sredstava ne možemo da investiramo? Zašto bismo se zaduživali? Deset milijardi evra, i više, jedanaest je dug Srbije; više i ne znamo koliko je.

Svaki put dođete u Skupštinu sa neki novim zakonom – hajde da se zadužimo još, zato što je to važno zbog efikasnosti ove ili one. Na šta ste potrošili ovih 10 milijardi? U čemu je to Srbija efikasnija za tih 10 milijardi? To nam apsolutno nije jasno. Želimo, dakle, da za novac koji pozajmljujete u ime građana Srbije, koji se iz njihovog džepa finansira i plaća, da građani imaju pravo da znaju kome te pare idu u džep za konsultantske usluge i kome ide provizija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Moraću da proverim za taj Makiš, verujem kolegi Božoviću na reč da tu nije bilo ni dinara kredita, ali to je onda zasigurno jedini projekat koji je urađen bez kredita, uzimajući u obzir da su se i škole i obdaništa radila iz kredita. Moguće je da nije bilo prostora da se uzme za to kredit, pa je Cvija radio, kao dobar direktor, iz sopstvenih prihoda godinama, ali čisto sumnjam.

Nije dobro da se vraćamo u to vreme u kome sam bio predsednik Skupštine, zato što je, realno, sve što je rađeno u to vreme rađeno iz kredita, i ne bi trebalo sada to da uzimamo kao argument.

Hoću da kažem nekoliko stvari. Prvo, za svaki kredit koji se daje ide neka provizija za obradu kredita. Rekao sam vam, poslednji kredit iz 2012. godine, iz oblasti energetike, bio je 334 miliona dolara, provizija 1%. Nažalost, to su pravila igre po kojima se očigledno mora igrati. Zašto se uzima kredit? Niko ozbiljan ne radi projekte, pogotovo iz energetske efikasnosti i iz ekologije, iz svoje tekuće likvidnosti. Naprosto, za to postoje kreditne linije, za to postoje povoljni krediti sa niskim kamatnim stopama, i to svi tako rade. Mislim da svi, apsolutno, razumeju zašto.

„Elektroprivreda Srbije“ ima sredstva, ima na svom računu preko 50 milijardi dinara, ne znam danas, to se svakoga dana menja, ali to su sredstva koja su za tekuću likvidnost, to su sredstva koja su za tekući investicioni ciklus i investicije koje se realizuju u Kolubari.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem ministre.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Ono što me raduje jeste da postoji jedan pozitivan primer koji može da pokrene pozitivnu praksu – da ona uspešna preduzeća koja su pokušala i smogla snage da investiraju, iz svojih sredstava, i da završe jedan tako veliki projekat dokazuju da možemo da to radimo i na nivou Republike, svaki put kada se za to ukaže prilika. Prvo se ne zadužujemo, drugo, jeftinije je, treće, efikasnije je i brže, ne moramo na ovaj način da razgovaramo u Parlamentu, imamo mnogo važnijih tema, ali je strašno bitno da pokušamo da promenimo ekonomsku logiku i da u periodu kada je Srbija visoko zadužena, još ukoliko povučemo kredite koji su dogovoreni u Kini, na poslednjem putovanju predsednika Vlade Srbije Aleksandra Vučića sa svojim saradnicima.

Molim vas, zamolite ga da više ne putuje, jer kad god se vrati, donese još neki kredit. Više nećemo moći da otplatimo sve. Iz godine u godinu 10, 11, 12 milijardi evra smo dužni da to ni sam bog više ne zna. Dakle, ako povučemo još i tih tri, tri i po milijarde, mi ćemo doći na 90% BDP-a. Sa 90% BDP-a mi smo u bankrotu, onda više nećete imati od čega da isplaćujete penzije.

Dakle, hoću da vam kažem da je to ekonomska logika koja je pogrešna. Hajde da je promenimo zajedno i drago mi je, hvala vam na ovoj diskusiji ministre Antiću. Ono što je veoma važno jeste da i vi u skladu sa svojim programom i mi u skladu sa svojim uverenjima možemo da ponudimo neku alternativu i neki drugačiji koncept razvoja. Slažem se sa vama, potpuno ste u pravu, svaka škola, svako obdanište, ali to nisu profitne organizacije, one nemaju na svom računu novac ali EPS ako ima, onda možda može i on sam to da isfinansira, i to je razlika.

Nije trošak ulagati u obrazovanje, u škole, u obdaništa, u fakultete, u srednje škole... nije trošak ulagati u zdravstvo, to vam se vrati, nije trošak ulagati u nauku, ali je trošak ulagati u projekte za koje imamo novac na računu ili u projekte za koje nemamo novac na računu a koji nisu isplativi, a takvih je projekata, na žalost, u poslednjih pet godina sve više i više.

Počeli ste od tog kanala Morava – Egejsko more itd., pa ste shvatili da je to zaista i za vas previše. Zamislite tek kako je nama kad je i za vas to bilo previše. E, sad ste to shvatili, pa ste onda to malo modifikovali, pa sad svaki

naredni projekat, isto megalomanski, sad ćemo „Beograd na vodi“ milijardu evra uložimo...

(Predsedavajući: Kolega Balša, objasnite mi kakve to veze ima sa vašim amandmanom?)

Ne, samo govorim o ekonomskoj logici koja je u skladu sa ovim amandmanom. Dakle, da vidimo kako i na koji način mi trošimo sredstva građana Srbije, zato što će oni na kraju sve to otplatiti. Nema narod para, to morate da razumete. Nema narod para za svako obećanje koje dajete svake godine.

(Aleksandar Martinović dobacuje.)

Košta vaše ostajanje na vlasti. Koštaju vaše funkcije, gospodine Martinoviću. Kako ne? Pa mislim toliko plata, toliko direktora, toliko kola...

(Predsedavajući: Kolega Božoviću, molim vas bez direktnog obraćanja narodnim poslanicima)

Dobacivao mi je, iz tog razloga sam poklekao, izvinjavam se.

(Predsedavajući: Nastavite.)

Hvala vam, ministre Antiću, ali očigledno je promenjena logika, posebno onih koji su nekada bili u SRS, sad su u SNS.

(Predsedavajući: Kakve to veze ima sa vašim amandmanom?)

Menjaju ekonomsku logiku.

(Predsedavajući: Ima veze sa ekonomskom logikom što neko promeni političku stranku?)

Vidite, kako da vam kažem, nekad su trošili na ratove, a sad troše na propale projekte. Kako nema, gospodine Arsiću? Naravno da ima.

Hvala vam na ovoj diskusiji, ministre Antiću, i nadam se da ćete usvojiti nešto od predloženih rešenja.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, lopov misli da su svi lopovi, i da ako su oni krali u vreme kada su vladali ovom državom svako naredni mora da krade. To nije tačno.

Evo, sad ću vam pročitati, dame i gospodo narodni poslanici, ugovor o pružanju... Zašto njih, inače, stalno zanimaju te konsultantske usluge? Pa u to se najbolje razumeju, ugovor o pružanju konsultantskih usluga izrade i implementacije strategije privatizacije za Javno preduzeće „Jat ervejz“, zaključen između Vlade RS i konzorcijuma „Rodšild“ i ostalih u Beogradu, 26. septembra 2007. godine. To je inače Vlada u kojoj je čuveni Šule, koji je pretapao naše

tenkove u „Smederevskoj železari“ i prodavao čamce pa nismo imali kad su bile poplave, bio ministar odbrane a Božidar Đelić bio ministar finansija.

Po ovom ugovoru Vlada Republike Srbije je isplatila za 38 konsultanata, inače privatizacija „Jata“ se nikada nije desila za vreme njihove vladavine, dakle, za konsultantske usluge su za 38 konsultanata isplatili ukupno milion 125 hiljada evra, a za materijalne troškove koji podrazumevaju prevoz, prevođenje, hotelske troškove, itd. 63 hiljade evra.

I onda nam danas Balša Božović, koji letuje na Maldivima, prodaje stanove u „Beogradu na vodi“ – zato ga tako često i spominje jer ga reklamira i od toga dobro živi, kaže – evo, ovi iz SNS hoće nešto da krađu, nešto muljaju kaže, to su inače izrazi koje su oni koristili. Evo, pogledajte koliko su para oni potrošili u septembru 2007. godine za ...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

... Privatizaciju preduzeća koja se apsolutno nikada nije desila. To su radili kadrovi DS-a.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde je pomenut čuveni Cvijko Babić kao pozitivan primer.

Da vidimo kakve su to bile provizije, kolike su bile itd. da se videti iz jednog podatka. Taj hvaljeni Cvijko Babić, potpredsednik ovoga koji ovde toliko sumnja, je 26. jula 2011. godine odlučivao o ponudama za rezervne delove u „Vodovodu Beograd“.

Evo, vidite kako neki izgledaju s leđa dobro... i pametnije izgledaju.

Odlučivao je o ponudama, odlučivao je između dve ponude – „Multipartnera“ i „Vatrosprema“. „Vatrosprem“ je dao ponudu od 2,4 miliona, a „Multipartner“, to mora da je onaj Šuletov, što je učestvovao u onih milion evra u „Erste banci“ na računu, je dao ponudu od 7,9 miliona. Sada zamislite koja je ponuda, u vreme čuvenog para Cvijko Babić i ovde ovlašćenog predstavnika stranke bivšeg režima, je prihvaćena. Da li je ovo nagradno pitanje – od 2,4 miliona ili ova druga od 7,9 koju je dao „Multipartner“? Naravno da je bio „Multirpartner“. Tri puta veću cenu su prihvatili i to je način na koji su oni poslovali. Zato je gospodin Martinović u pravu kada kaže da lopov uvek sumnja da su drugi lopovi.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Rističeviću, po amandmanu.

Replika, Balša Božović. Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Ja ću da objedinim repliku i gospodinu Martinoviću i prethodnom govorniku.

Pominjati u tom kontekstu i predsednika DS i DS je veoma smešno, posebno kada se pominje privatizacija „Jata“. Dakle, vi ste poklonili „Jat“, preuzeli na sebe dugove i građani su plaćali još nekoliko puta po par stotina miliona evra da bi on mogao da funkcioniše kako ste vi zamislili. Direktor plata od nekoliko desetina hiljada evra, uz sve ostalo što se dešavalo, a čitali smo u javnosti. Dakle, ne možete govoriti o „Beogradu na vodi“, zato što treba da vas bude sramota da pričate o novcu koji ste u ime građana potrošili da bi svom partneru iz UAE stavili pare u džep. Treba da vas je sramota zbog toga.

Tu nema apsolutno nikakvog razvoja. Plaćali ste jedno radno mesto 150 hiljada evra za radnika koji prima na tom gradilištu platu od 20 hiljada dinara. Kako je to moguće, da vam je to razvojni projekat i pravite sada stanove koje će da kupe neki tajkuni po Beogradu, iz UAE...

(Aleksandar Martinović: Ja ću da kupim.)

Pa imate novca za to. Imate pet plata.

Situacija je takva da ste tamo izgradili kafanu koju vodi vrh SNS. Izgradićete hotel koji će voditi vrh SNS. Izgradićete šoping mol gde ćete verovatno da imate prodavnice kao vrh SNS – i to vam je projekat za razvoj Beograda. Pri tom ste doneli zakon o tom „Beogradu na vodi“ i pričali da je tu ne vaš interes nego javni interes u pitanju, da je tu kultura, da je tu umetnost itd. Jeste umetnost kako vi sebi da uzmete pare i stavite u džep, ali nikakvog javnog interesa nema osim toga da vi postanete sve bogatiji u ovako siromašnoj zemlji.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Ima i nešto u onom prepoznavanju o kojem smo slušali malopre. Dakle, kad se oni koji su navikli da sve rade uz proviziju, posredovanje, pa onda i odgovarajući tal, ovde brinu nad tim pitanjima, logično je da to rade zato što su tako navikli. Ne umeju da funkcionišu drugačije. Onda se pitaju, čitaju objašnjenje, traže gde su ti podaci, gde je ono što bi oni sigurno uradili, gde je onaj deo koji bi oni sigurno uzeli. I kada to ne vide, kada toga nema – nije im jasno, nervozni su, usplahireni mašu ovde. Možda neće ministar, ali ja to kao poslanik mogu da kažem. Pri tome prave greške, nervoza vodi da čovek srlja pa onda i zvuči kao da nije završio osnovu školu. Zaista, to tako zvuči s vremena na vreme. Pa onda ni elementarna matematika nije dobra, pa onda priče o tome koliki je dug, a koliki je bio... to sve može da se uradi na prste. To ne kažem slučajno, pošto su neki navikli ne samo da računaju nego i da rade koristeći prste.

Ako ćemo da pričamo o kafani, ko je učinio da diskusija u Narodnoj skupštini, zaista vrlo često, ume da podseća na birtiju? Nek se pogledaju malo međusobno, ne samo dok odgonetaju odgovor na to pitanje, nego i dok se pitaju šta dalje. Znamo šta je bilo. Vidimo vrlo dobro i kako je danas. I pošto je to tako danas, tako se i prolazi na izborima, pa je nekima cenzus nedostižni plafon, ali nek se zapitaju šta dalje. Ne samo zbog toga što će videti da ta mala bara u kojoj izgleda ima puno krokodila sve više presušuje i da će vremenom nestati potpuno. Nego, nek pogledaju preko ramena, tamo s one strane, i nek vide kako mogu da prođu ako se budu tom kafanskom pričom i tom estradizacijom bavili nadalje. Hoće li, otprilike, završiti na nivou nevažećih listića ili možda još koju desetinu hiljada glasova ispod toga. Dakle, na te stvari neka odgovore samima sebi. Što se nas tiče, mi odgovore već vidimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću. Dva minuta.

Na član 3. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Milorad Mirčić, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Mi, srpski radikali, i dalje insistiramo da se sa velikim oprezom ulazi u kreditne aranžmane i ovaj amandman je sledstven amandmanima koji govore da treba ovaj ugovor poništiti, odnosno ne potpisati ovakvu vrstu garancije od strane države. U članu 3. jasno stoji da će zajmoprimac da izmiruje obaveze, da vraća kredit, ali državne su garancije.

Ovde smo čuli, u toku jučerašnjeg dana, obrazloženje da se ova sredstva, pre svega, namenjuju za uklanjanje pepela koji je na TENT-u, opepeljivanje, što bi rekao kolega, a onda smo čuli da to nije zbog nas nego zbog naše dece. Mogu da razumem da neko može da koristi patetiku kao sredstvo da bi privoleo ili pridobio većinu u ovoj skupštini da glasa, pa tako i u ovom slučaju. Ali koliko kolege razmišljaju, kada se služe ovakvim argumentima, o tome da će ta naša deca da vraćaju ove kredite?

Drugo, uz ovaj ugovor trebalo bi da bude sporazum. To što vi, gospodo koja predlažete ovaj zakon, predstavnici Vlade, nas ubeđujete da je sve u redu a pri tome nedostaje sporazum, to je jedna stvar. Druga stvar je, treba jednom da raščistite za sva vremena – mi, srpski radikali, od Briselskog sporazuma vama ništa ne verujemo. Vi ste potpisnici Briselskog sporazuma i od tada vam ništa više ne verujem.

Što se tiče garancija za vraćanje, znate kako je to, imali smo nedavno situaciju da mnoga javna preduzeća nisu mogla da servisiraju svoja

dugovanja, pa je država, kao žirant, odnosno kao garant, u situaciji da uz dodatne obaveze mora da preuzme i te finansijske obaveze koje ne mogu da izvrše javna preduzeća. Mi i dalje insistiramo da se država što manje upušta u ovakve ili slične aranžmane.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Čuli smo, naravno, svašta u pokušajima da se opravda ovaj besmisleni akt na koji nas vlast, Vlada, tera da pristanemo glasajući za, i mislim da je to još jedna afirmacija onih mojih predloga zakona o lekarskom pregledu za narodne poslanike, članove Vlade, predsednika države.

Jer potpuno je nenormalno da kažete da neko ima na računu 400 miliona evra, 50 milijardi dinara, ali da je neophodno da uzme kredit jer je mnogo bolje da uzme kredit sa malom kamatom nego da to finansira iz svojih sredstava, a pošto mu stoje na računu, to znači da nema ništa što je važnije od tog kredita. Znači, to nije normalno. To ne bi moglo da prođe upis u osnovnu školu, a kamoli sedmi razred koji je pomenut malopre.

Kao što ne može da bude ni izjava premijera, data u Kini, da poziva kineskog predsednika da dođe na otvaranje pruge Beograd – Budimpešta, koje nema ni na papiru...

(Predsedavajući: Kolega Živkoviću, molim vas.)

... A ima puno veze sa međunarodnim kreditima, pošto su kineski krediti i ne prave tu prugu Kinezi, nego nam daju kredit, a mi to plaćamo. Prema tome, da bude jasno svima, to ne postoji. Ako Srbija nema finansijskih problema, kao što je isti taj premijer rekao pre neki dan u Peking, vratite penzije, plate. Dajte malo da se deca leče na normalan način. Hajde svi na pregled o trošku države, bar to možete.

(Predsedavajući: Gospodine Živkoviću, molim vas o amandmanu.)

Ja molim vas da me ne prekidate.

(Predsedavajući: Imam pravo da vas prekidam.)

Pričam o kreditima, amandmanima, o onome što jeste tema.

Ako je EPS nesposoban sa 400 miliona da vrati kredit, onda ovde neko debelo laže i ako neko laže, tek onda treba garancija države.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Dakle, EPS treba da uzme kredit, 45 miliona evra, uz informaciju da je prošlu godinu završio sa veoma dobrim „keš flouom“ i da je imao 400, 500

miliona na računu. To ćemo verovati kada vidimo završni račun na sajtu Agencije za privredne registre, završni račun za 2016. godinu i kada taj završni račun prođe reviziju neke međunarodne, priznate revizorske kuće.

Jer, imali smo, recimo, situacije da su državna preduzeća knjižila po 500, 600 miliona dinara zaliha, pa kada ih je kolega Saša Radulović, tada kao ministar privrede pitao – koliko je to realno, direktor je tada rekao da je realna trećina. Dakle, knjigovodstveno je „šišano“ realno stanje nekoliko puta. Taj direktor je, za takav završni račun koji je odgovorno potpisao, avanzovao i danas je gradonačelnik.

Da li je EPS mogao iz sopstvenih izvora da finansira? Nije samo pitanje da li je procenio da su mu sopstvenih 500 miliona, ako postoje, potrebni ili ne. Naravno, suludo je uzeti 500 miliona, „spucati“ u finansiranje projekta pa, kada dođe dan isplate plata, vi kažete – nema gotovine, daj sad brzo skup keš kredit da uzimam. Pokušavam da pojednostavim stvar, da bi građanima bilo jednostavnije da shvate o čemu se radi.

Kada pričamo o izvorima finansiranja projekata, postoji jedan vrlo veliki izvor iz kojeg bi EPS mogao da finansira projekte, kada bi politička volja postojala. Te političke volje nema, jer ona podrazumeva sređivanje javnog sektora. Taj izvor se zove potraživanje od dužnika. To je takođe imovina EPS-a, to je njihov novac koji se nalazi u drugim javnim preduzećima. Tako – „Železara Smederevo“ 38 miliona evra, „Železnice“ 21 miliona, RTB 67 miliona evra, po informacijama sa sajta EPS-a, od čega samo u 2016. godini 32,4 miliona što je četiri milijarde dinara. Dakle, pola tog duga je od prošle godine.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, po amandmanu.

VLADIMIR ORLIĆ: Opet je moglo i po pravu na repliku, ali nema veze. Gledaćemo da bude dva minuta.

Dakle, još jednom. Naravno da ne treba da se prihvati predlog za kojekakvo brisanje samo zato što to neko ovde kaže, a ne ume da nam objasni zašto bi to brisali, niti se uopšte vredi truditi oko toga. Koliko je bilo na nivou obrazloženja amandmana, toliko će biti i na nivou kontraargumentacije.

Jeste, korisno je. I kada se pominje i predsednik Vlade, izabrani predsednik Republike, i odnosi sa Narodnom republikom Kinom, dešava se tu još što šta korisno i ne očekujem da to razumeju oni koji ne razumeju da su recimo životni projekti za naša preduzeća, za ovu državu i za njene građane važni. Apsolutno ne očekujem, ali da čuju građani Srbije da, recimo, upravo zahvaljujući tim posetama, toj izvanrednoj saradnji i tom partnerskom odnosu, mi imamo mehanizme i za realizaciju u praksi. Ta pruga o kojoj smo govorili

danas, da treba da ide ka Budimpešti, biće brža nego bilo kada u vreme tih političkih genija i stručnjaka opšte prakse iz vremena „žutog kartela“.

Treba da se realizuju infrastrukturni projekti kao što je savremena saobraćajnica do Crne Gore, što je takođe korisno. Ta Železara koju smo već odradili takođe nije kraj balade, već se priča i o RTB Boru, koji je pomenut i danas. Sve su to dobre posledice ozbiljnog i odgovornog odnosa prema državi.

Pošto se pominjala patetika u izlaganjima, slažem se, treba se uzdržati od toga. Kao svojevrsnu patetiku cenim i ono da će neko pokušati mene da omekša u raspravi time što će reći da sam ja bio dobar član. Ja svakako smatram da sam i dalje dobar član, ali, molim vas, političke stranke – nikad kluba obožavalaca jednog čoveka. U tome je možda razlika koju ste propustili da primetite.

Što se tiče „šišanja“, jako dobra opaska ...

(Predsedavajući: Po amandmanu, kolega Orliću.)

Ovi koji su toliko ozbiljni i stručni doživeli su, tu upravo i završavam, to je onaj moj drugi minut, doživeli su na izborima kompletno šišanje. Na prvim sledećim pašće i brijanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Evo i ja da krenem kao i poslanici vladajuće većine – neka čuju građani Srbije, ja podržavam ovaj amandman i smatram da nisu dati elementi na osnovu kojih bi ovaj sporazum bio dobar po građane Srbije. Zapravo, mi sporazum i nemamo.

Uveću malo inženjerske logike u ovo tumačenje, ne samo finansijske. Ukoliko u tom sporazumu stoji ko je isporučilac opreme za rekonstrukciju pogona za otpepeljivanje, kao i poboljšanje energetske efikasnosti na daljinskim sistemima, mi bismo možda mogli jasnije da definišemo i ove elemente, što se kredita tiče, i da ne budemo možda tako strogi prema njemu.

Međutim, ako je nemački proizvođač, što je moguće da bude u tom sporazumu, da bude utvrđen i isporučilac opreme, onda se opet po ko zna koji put dešava jedna stvar pogubna po Srbiju. Nemačka je napravila dobar posao, kamatne stope izgledaju niske ali za Srbiju je to jedan poguban posao, odnosno građani Srbije će vraćati kredit a Nemačka će svom proizvođaču mašinske opreme za rekonstrukciju pogona vratiti sredstva koja je dala kao zajam Srbiji.

Stoga bih ja molila gospodina Antića da nam to malo pojasni, da nam da elemente – da li u tom sporazumu, osim tih finansijskih elemenata ima i ovih inženjerskih elemenata, a koji se direktno odnose na rekonstrukciju pogona

za otpepeljivanje, kao i poboljšanje energetske efikasnosti na daljinskim sistemima? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Balša Božović. Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dakle, došli smo i do trećeg amandmana koji su podnele kolege opozicioni poslanici i predlažu da se briše. Mi ih podržavamo u tome, iz prostog razloga što i dalje nemamo sporazum, zato što niko iz Vlade Republike Srbije ne želi da dostavi sporazum narodnim poslanicima, da vidimo šta u njemu piše.

Jer, ako odlučujemo o nečemu, moramo da odlučujemo na osnovu činjenica i na osnovu toga što piše u sporazumu, a ne na osnovu toga što nam je neko dao reč. Neko nam je dao reč i rekao – verujte mi na reč, ovde je sve u redu. Ne verujemo vam ništa na reč.

Ono što sam postavio kao pitanje ministru Antiću jeste, da kako diskusija odmiče sve više sumnjam u to da EPS ima 500 miliona evra na računu. Da li EPS zaista ima 500 miliona na računu? Zašto se onda zadužujemo ako ima 500 miliona na računu? Dakle, možda nemamo 500 miliona na računu. Da li će snositi odgovornost onaj ko je rekao da imamo 500 miliona na računu? Dakle, ako imamo pare, besmisleno je da glasamo za zaduživanje. Ako nemamo novac, nemojte onda da govorite građanima da konstantno imamo novca i da imitirate i oponašate predsednika Vlade Republike Srbije u svakoj izjavi koju date. Čujete da je on nešto u Kini izjavio i onda to ponavljate na sav glas da vas svi razumeju i čuju – eto, sve je u redu, imamo novca, skupilo se, sada ćemo da vratimo plate i penzije...

Znači, nemoguće je da Srbija ima novca a da nema za subvencije, da nemate za penzije, da nemate za plate, da nemate da vratite razliku koju ste ljudima smanjili. Nemoguće je, jer da imate novac, pretpostavljam da biste to uradili. Ali vi očigledno nemate novac, čim se zadužujete, što znači da onda ni EPS nema novac na svom računu.

Dakle, ne možemo da vodimo državu na način na koji vi zamišljate da je treba voditi, da sve što neko preduzeće koje je profitabilno zaradi vi zapravo trošite na plate i penzije, na subvencije propalim javnim preduzećima, vašim direktorima koji imaju desetine hiljada evra primanja, desetine hiljada evra primanja ...

(Aleksandar Martinović: Ko?)

Desetine hiljada evra primanja! Znae vi ko, gospodine.

(Aleksandar Martinović: Ko? Ne znam.)

Hoću da vam kažem da su to stvari na koje se troše novci građana, koji su navodno uštedeni smanjenjem penzija. Onda ste nekome oduzeli pravo da svom unuku da neki dinar, ili svojoj unuci, a s druge strane dajete direktorima preduzeća desetine hiljada evra primanja.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Balša Božoviću, kažite mi makar jednog, ja bih voleo da mu znam ime i prezime.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ne bih se mešao u vašu koaliciju unutar Vlade Republike Srbije, a ako želite da se javite i polemišete sa mnom, javite se za repliku, pa ćemo razgovarati. Dopustite mi da sada pričam o amandmanu 3. i zašto sam za to da se on briše, da se ovaj član Predloga zakona obriše. Iz prostog razloga što imamo 500 miliona na računu, a vi se zadužujete 45 miliona. To je potpuno neracionalno, nelogično i nema nikakve veze sa matematikom.

Ministarka Brnabić, koja je najavila da će izaći iz sale, izašla je baš u trenutku kada sam joj postavio to pitanje. Dobro, možda je negde i žurila, ali u svakom slučaju ne možete da pobegnute od toga. Možete da odlazite, možete da ne slušate građane, možete da ne polemišete sa narodnim poslanicima, ali ne možete da ne čujete nas koji ćemo uvek pričati i nećemo dozvoliti da ovakva pitanja postavljamo a da na njih ne dobijemo odgovor. To su suštinska pitanja.

Kakva je logika kada imate novac na računu da taj novac ne trošite u investiranja, nego se dodatno zadužujete? Za preduzeće koje navodno ima 500 miliona nije potrebna garancija, zato što je kreditno sposobno. Nijedno preduzeće danas u Srbiji nema taj novac na računu. Ko ima? Možda imaju neki vaši tajkuni, ali nijedno državno preduzeće nema taj novac na računu. Onda još tražite garancije. Ne znam čiju vi inteligenciju ovde vredate, našu sigurno ne. To radite građanima koji će sutra morati da plate i taj kredit.

Konsultantske usluge koje se plaćaju uzimanjem ovog kredita...

Da li možete samo da ...?

(Predsednik: Ne mogu.)

Znači, imaju pravo da me prekidaju dok govorim? Ne čujem sebe pošto dobacuju i vredaju. Vama to ne smeta? U redu.

Dakle, čuli smo u nekoliko navrata da se nabavke vrše po hitnom postupku, da se ne sprovode tenderi, da ćemo, zbog hitnosti i efikasnosti energetskog sistema, neke stvari raditi po skraćenim procedurama. Ne verujemo ni jednom ministru Vlade Republike Srbije na reč. Nije nam dat sporazum da pročitamo, a na to smo imali pravo. Građani imaju pravo da to znaju. Dok god ovaj dom postoji, pričam u ime građana, građani imaju prava da znaju šta piše u tom sporazumu. Nemojte da očekujete od nas da glasamo za ovako pogubna rešenja. Važno je ulagati u EPS, važno je ulagati u efikasnost, mi nismo protiv

toga i mi želimo da taj sistem bude efikasniji, ali da nam tačno kažete, a ne da krijete ...

PREDSIEDNIK: Potrošili ste vreme poslaničke grupe i ovlašćenog predstavnika. Hvala vam.

BALŠA BOŽOVIĆ: Hvala vama, predsednice Narodne skupštine.

PREDSIEDNIK: Molim, i drugi put.

Reč ima ministar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: „Elektroprivreda Srbije“ i „Elektromreža Srbije“ same vraćaju svoje kredite, tako je to danas, tako će biti i sutra, nema potrebe da to bilo ko dovodi u pitanje. Rekli smo – otprilike 50 milijardi EPS ima na računu. Ne treba biti impresioniran tim iznosom sredstava, to je 430, 440 miliona evra – izvinjavam se, 55 milijardi... evo, na današnji dan, i to su proverljivi podaci. Ali ponavljam, nemojte da budete impresionirani tim podacima, to su sredstva za tekuću likvidnost i dokaz da „Elektroprivreda Srbije“ dobro posluje, ali to nisu sredstva koja se koriste za velike investicione cikluse.

Zato postoje ovakve linije kao što je ova KfW-ova kreditna linija koja je izuzetno povoljna iz dva razloga – zašto što su ta sredstva definisana, projektom je definisano za šta se sredstva mogu koristiti, to je pre svega zaštita životne sredine, unapređenje energetske efikasnosti, a dodatno su povoljna zato što postoji državna garancija i to je jedan od uslova. Dakle, iz tih sredstava koje EPS trenutno ima na svom računu ne finansiraju se ovakvi projekti, to je abeceda kako se vodi država i kako se vodi jedno elektroprivredno preduzeće.

Moram na samom kraju da kažem – mi u ovom trenutku imamo odgovorno upravljanje svim državnim finansijama i ja molim da to ne dovodimo u pitanje, posmatrano iz prizme ranijeg perioda. Nemojte da pominjete konsultantske usluge na taj način. Konsultantske usluge, nije neka provizija. To je nadzor i to su sredstva koja su vrlo jasno odvojena.

PREDSIEDNIK: Vreme. Hvala.

Na član 4. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Nemanja Šarović, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Želeo bih da kod ovog amandmana završim tezu koju nisam stigao zato što mi je predsedavajući isključio potrošeno vreme i da podsetim da EPS ima jedan veliki izvor finansiranja koji se zove „potraživanja“. Ta potraživanja su nenaplaćena zato što se radi o dužnicima iz javnog sektora i ne postoji politička volja da se u tim preduzećima uvede red, a građanima se uspeši Vlade predstavljaju drugačijim od onoga što zapravo jesu.

Dakle, „Železara Smederevo“ duguje EPS-u 38 miliona evra, Železnice 21 milion, RTB „Bor“ celih 67 miliona i nalazi se u unapred pripremljenom planu reorganizacije, dakle, u stečajnom postupku. Umesto da se kod ovih dužnika uvede red, građani treba, pored smanjenih plata i penzija a povećanih poreza i akciza na struju, da sada daju i garancije da će, ukoliko „Elektroprivreda Srbija“ ne vrati ovaj kredit, oni zapravo to vratiti, dakle, novac će biti nadoknađen iz budžeta. Mi mislimo da je bolje uvesti red u javna preduzeća umesto opterećivati građane dodatnim nametima, a ova garancija je potencijalno još jedan dodatni namet. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta. Izvolite.

Od grupe imate četiri minuta i devet sekundi.

VJERICA RADETA: Amandman na član 4. je, što se tiče nas iz SRS-a, isti kao i na ostale članove. Tražili smo da se briše ovaj član. Ovaj član 4. možda najbolje potvrđuje sve ono što pričamo već dva dana jer jasno kaže šta će se desiti ako garant, a to je država Srbija, izvrši obavezu umesto zajmoprimca.

Dakle, vi ste ovde pokušali da nam skrenete pažnju sa onoga što ne želite da nam pokažete, ministre, tražili smo to već nekoliko dana a tražimo i danas – da nam pokažete taj sporazum i ne razumemo zašto taj sporazum nije bio sastavni deo obrazloženja predloga ovog zakona. Zato što bi trebalo da precizno znamo ko je učestvovao, ko je potpisao i kako je potrošeno 470.000 evra na ime posredovanja, ko ih je potrošio. Da li je neko kao lapsus rekao pola milijarde umesto pola miliona nije mnogo ni važno, važno je da mi nemamo odgovor na pitanje – gde je otišlo tih pola miliona evra? Kada bismo imali sve ove sporazume koje ćete nam ovako pokazivati, verovatno se premašuje i taj iznos od pola milijarde.

Dakle, nedopustivo je, zapravo nije u skladu sa zakonom ni sa Ustavom, da Vlada može da zadužuje Srbiju tako što će tek nakon što neko potpiše neki sporazum i plati proviziju, u ime države to da stavi Narodnoj skupštini na razmatranje i na usvajanje. Ovo jednostavno nije u skladu sa zakonom i ne možete tako da se ponašate, da se kasnije pokrivete zapravo fiktivnim odlukama Narodne skupštine jer vaši poslanici moraju za ovo da glasaju, inače, šta bi se desilo? Valjda bi neko morao da ide u zatvor jer je zadužio državu za 45 miliona evra a nije imao za to odgovarajuće ovlašćenje.

Simpatična je ovde rasprava između ovih prethodnih koji traže da se izvrši uvid u ovaj sporazum, što i mi tražimo, i ovih koji podsećaju na ugovor koji je zaključen vezano za poslovanje „Zastave“ iz Kragujevca. Zaista, onaj „crni“ ugovor iz „Zastave“ potpuno podseća na ovaj nevidljivi. Podsećam,

takođe, ove koji su sada na vlasti da su mogli taj „crni“ ugovor iz „Zastave“ da stave van snage, odnosno da traže raskidanje tog ugovora a ne da se većito krijete iza onoga što je neko uradio ranije, pa vi sad to kao ne možete da menjate.

Doduše, vi ministre Antiću, nemate taj problem, vi ste bili i onda i sada, tako da vi to svakako razumete. Vaša partija, gospodine Antiću, valjda pripadate toj partiji. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Ovo je sada trenutak koji, po meni, obeležava ovu sednicu. Moram da pročitam narodnim poslanicima i ukupnoj javnosti član 4. ovog zakona, koji nakon puno rada i aktivnosti pojedini poslanici predlažu da se briše.

Kaže: „Ako po osnovu date garancije garant izvrši obavezu umesto zajmoprimca, garant će imati pravo da od zajmoprimca potražuje povraćaj glavnice, kamate, provizije na nepovučena sredstva, pratećih troškova zaduživanja i pratećih troškova koji nastupe zbog neizvršenja, odnosno neblagovremenog izvršenja obaveze, do visine iznosa izmirene obaveze, kao i pravo da od zajmoprimca naplati obračunatu zateznu kamatu. Pravo na povraćaj garant će ostvariti tako što će inicirati naplatu sa računa zajmoprimca na osnovu ovlašćenja dobijenog od zajmoprimca ili drugih elemenata obezbeđenja“.

Šta ovaj član kaže? Ovaj član kaže – ako EPS kao zajmoprimac ne izvrši neku svoju obavezu po ovom kreditu, država koja daje garanciju ima prava da ta sredstva naplati od EPS-a. Oni, koji danima ovde pričaju da je problem upravo taj da EPS eventualno neće vratiti ta sredstva, sada traže da se izbriše član kojim se garantuje da će EPS, na kraju dana, u svakom scenariju ta sredstva vratiti.

Za mene ovo obeležava raspravu, jedan potpuno neprincipijelan amandman koji ili ruši ovu dosadašnju priču ili pokazuje da vi po nekom automatizmu na svaki član lupite „briše se“.

(Zoran Krasić: Mi lupimo?)

Izvinjavam se, nisam mislio u tom kontekstu, kolega Krasiću, stavite „briše se“ i da je to samo jedan *copy-paste* koji uopšte nije predmet vaše analize.

(Zoran Krasić: Replika.)

(Vjerica Radeta: Replika.)

PREDSIEDNIK: Samo da vidim ko. Ne može repliku i Vjerica Radeta i Zoran Krasić. Ko replicira? Vaša grupa ima pravo, rekao je da ste lupili, ali mi samo recite ko.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Nije stvar u tome šta je rekao ministar Antić, stvar je u sledećem. Ako „Elektroprivreda Srbije“ – hvala bogu, saznali smo da je javno preduzeće, jer su juče ovi iz SNS tvrdili da nije, ako EPS ne izmiri obaveze po ovom zajmu, pa ih izmiri Republika Srbija, Republika Srbija će da se naplati od sebe – pa EPS raspolaže državnom imovinom, gospodine Antiću! Sva imovina EPS-a je državna svojina. Gospodine Antiću, kako je formirana ta državna svojina?

Evo vam, gospodo, građani Republike Srbije, pogledajte svoj račun za struju, ako imate nultu potrošnju električne energije za mesec dana, vi plaćate obračunsku snagu, troškove garantnog snabdevanja, onda plaćate akcizu, PDV i taksu – i to je 755 dinara.

Gospodine Antiću, koliko ima brojila u Srbiji koji svakog meseca imaju potrošnju nula? Od 3.200.000 brojila? Kada izračunate koliko brojila ima potrošnju nula, pomnožite za 755 dinara – nikakav trošak „Elektroprivrede“, čiste pare u džep. Ovi koji su na vlasti, došli su na talasu obećanja da će da smanje cenu električne energije i podigli su cenu električne energije.

Molim vas, izračunajte, gospodine Antiću, koliko ima brojila u Srbiji koji nemaju mesečnu potrošnju a moraju da plate 755 dinara. Kako možete da naplaćujete akcizu na nula potrošnje? Kako možete PDV na nula potrošnje? To znači da planirate da onaj ko je registrovao putničko vozilo i stoji mu u garaži, mora da plaća akcizu i PDV na gorivo koje ne koristi.

PREDSEDNİK: Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, replika.

VJERICA RADETA: Da, ministar je upravo odgovarao na ono što sam ja rekla i iščuđavao se kako je moguće da smo podneli ovaj amandman da brišemo član 4. jer, ne znam, kakvu koncepciju na taj način rušimo, možda ministrovu i Vladinu, ali naša je koncepcija, ministre Antiću, da ovaj zakon ne može da se nađe u pravnom prometu, a to možemo da iskažemo u skladu sa našim Poslovníkom jedino tako što ćemo predložiti brisanje svakog člana.

Da član 4. i nije toliko nakaradno napisan, i pored ovoga što je gospodin Krasić rekao da predviđate da se eventualno naplatite sami od sebe, ali zamislite još jedno, što biste vi rekli „lupetanje“, u članu – da država Srbija, kao garant, ima pravo da od zajmoprimca, to je EPS, potražuje. Ima pravo. Pa valjda ima obavezu – ako je neko dužan državi Srbiji, ona ima obavezu da to traži, a ne da ima pravo.

Šta to znači – ima pravo? Nešto, na šta neko ima pravo, on to ne mora da koristi, a vi nudite narodnim poslanicima da glasaju za nešto tako uopšteno, gde se vi zapravo i ne obavezujete da to eventualno naplatite, čak i

kada bi ta naplata imala smisla a nema, upravo iz obrazloženja koje vam je gospodin Krasić malopre rekao, iz obrazloženja koje smo mi dali u našem amandmanu i u našim ostalim amandmanima.

Ministre, pošto ste se onako zgražavali nad ovim amandmanom, ja vas molim da u mirnom tonu kažete kada ćete nam pokazati ovaj sporazum i ko je uzeo 470 hiljada evra? Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Izvolite, ministre. Replika.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Apsolutno verujem u to da svi dobro razumemo. Prvo, tvrdim da će EPS taj zajam vratiti sam a ovaj član 4. je dodatna zaštita za Republiku Srbiju, ako „Elektroprivreda Srbije“ u bilo kojoj fazi napravi bilo kakvu grešku. Republika Srbija neće imati štetu. Znači, u svakom slučaju će EPS vratiti taj kredit.

Igramo se malo igre rečima. Vrlo jasno piše – garant će imati pravo, pa ne – garant ima pravo, a zajmoprimac obavezu. Znači, garant ima prava da potražuje povraćaj. Potpuno jedna jasna formulacija.

Još jedanput se izvinjavam, mada mislim da ste razumeli da ona reč, koju sam u tom trenutku nespretno upotrebio, nije imala za cilj da uvredi bilo kog narodnog poslanika.

Ponavljam, zajam i naš Zakon o davanju garancija Republike Srbije, potpuno je čista stvar. Uveravam vas, napravićemo malu analizu da su i sredstva za proviziju za obradu ovog kredita i ovih kredita, u iznosu od 0,8%, napor koji je u Ministarstvu finansija napravljen da se ta sredstva smanje. Ranijih godina, po ranijim kreditnim linijama, npr. od kineske „Eksim“ banke, bio je 1%. Toliko košta njihova usluga obrade kredita i sve aktivnosti kroz koje se u celom tom procesu prolazi. Hvala.

PREDSIEDNIK: Narodni poslanici – Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković, zajedno su podneli amandman kojim predlažu da se posle člana 4. doda novi član 4a.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su Nataša Jovanović, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović. Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, briše se i član 5 – to znači da ovaj zakon nikada ne stupi na snagu. Ključno pitanje za vas. Vi kažete, dolazim do ključnog momenta rasprave. Zašto „Elektroprivreda“ nije garantovala sama za sebe?

Naime, vi znate da do 1. jula treba da se izvrši popis kompletne imovine „Elektroprivrede Srbija“, je li tako? Sa druge strane, sve da i nije tako, vratimo se nekoliko godina unazad. Neću da osporavam vaše napore, pošto ste postali ministar 2015. godine, ali nije sve počelo sa vama, gospodine Antiću.

Što se tiče upotrebe pepela u korisne građevinske svrhe, ako u Srbiji, po procenama stručnjaka, ima 270, evo zabeležila sam precizno, 270 miliona tona na deponijama... Da li je tačan ovaj podatak? Koliko je moglo da se iskoristi, da se uštedi na izgradnji auto-puta, na drugim građevinskim radovima i samim tim mislim da je to mnogo više od 45 miliona evra, koliko iznosi ovo zaduživanje? Jer da su se oni domaćinski ponašali, kao što nisu, i da je situacija u „Elektroprivredi Srbija“ tako dobra kao što vi pokušavate da predstavite, uopšte ne bismo bili u situaciji da država ulazi u bilo kakav aranžman i garantuje za njih, već su mogli iz sopstvenih sredstava, pre svega garantovanjem sopstvenom imovinom, ali i pravilnim iskorišćavanjem onoga što dolazi kao nusproizvod.

Juče je jedna koleginica pričala – vi ste protiv toga da država zaštiti ekološku budućnost dece. Ne, mi nismo protiv toga ali smo za to da se iz nečega što je nekorisno izvuče korist. To rade pametni i odgovorni ljudi koji ne žele da troše 470.000 dinara na proviziju ili, kako vi kažete, obradu, već da se ono što već postoji iskoristi pametno i unovči, materijalizuje, da ne dolazimo u situaciju da radi unapređenja tehnološkog procesa uzimamo ovakve kredite za koje će država da garantuje.

Nemamo ni precizne informacije o naplativosti potraživanja kao alternativnom izvoru finansiranja, umesto zaduživanja, dakle, o naplativosti potraživanja od ovih famoznih gigantskih dužnika iz javnog sektora. Povrh svega toga, nemamo ni sporazum ispred sebe, pa ne znamo precizno šta je tačno u tom sporazumu ugovoreno, u zamenu za ove objektivno povoljne uslove finansiranja. Dakle, sve je to poprilično netransparentno, mutna voda.

Taj projekat je dobar i potreban, to nije sporno. On uvodi nove tehnologije i štiti životnu sredinu, to smo već više puta u ovoj raspravi rekli. I da, nemački državni kredit je povoljniji od komercijalnog ili brzog keš kredita, i to smo takođe rekli.

Tačno je, država ima pravo regresa – da ukoliko EPS ne plati država plati umesto njega, pa da se onda od EPS-a država regresira, ali to nije obaveza, to je pravo. Sve se bojim da će država iskoristiti pravo regresnog potraživanja od EPS-a. Uostalom, kakva je to garancija državi? Ako EPS nije bio u stanju da vrati kredit i da plati kreditoru, zašto mislimo da će biti u stanju da plati državi? Toliko.

PREDSEDNİK: Hvala.

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Moram da vam kažem da ja nisam nijednog trenutka pravio neku idealnu sliku stanja u EPS-u. Znači, u EPS-u nije sjajno. EPS je vrlo kompleksna firma, vrlo teška firma i za rukovođenje i za upravljanje. Ponavljam vam, preko 7.000 megavata instalisane snage, godišnja proizvodnja uglja skoro 38 miliona tona, četvrti smo najveći proizvođač uglja u Evropi... vrlo velik, kompleksan i težak sistem za upravljanje.

Uvek kad treba unapređivati, ima puno problema. Deo problema je i u nenaplaćenim potraživanjima, pre svega od preduzeća koja su prošla proces restrukturiranja.

Moram da kažem da mislim da je dobro što ta „preduzeća“ nismo podavili, jer da smo im isključili struju i zaustavili proizvodnju, zaustavili bi i neke gradove, tako da je sve to deo teškog ekonomskog ambijenta koji ova vlada pokušava da promeni. I apsolutno sam uveren da je u poslednjih nekoliko godina vrlo uspešna u menjanju ukupne ekonomske slike i nepravilnosti kroz koje smo svi zajedno prošli.

Verujem da je dobro to što radimo u procesu naplate sa EPS-om. Ide polako ali ide sigurnim koracima, a pomažemo da preduzeća prežive, što mislim da je jako važno.

Kad je pepeo u pitanju, u pravu ste, ima više od 200 miliona tona pepela. Mi ne možemo da nateramo nikoga da taj pepeo koristi. Pokušavamo da promovišemo mogućnosti njegovog korišćenja, ali, znate, u Srbiji uvek svaka novotarija teško prolazi. U Srbiji su se borili protiv železnice i protiv osvetljavanja ulica. Za sve treba neko vreme.

PREDSEDNIK: Hvala.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Narodna skupština će u Danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST NEMAČKE RAZVOJNE BANKE KFW, FRANKFURT NA MAJNI, PO ZADUŽENJU AKCIONARSKOG DRUŠTVA „ELEKTROMREŽA SRBIJE“, BEOGRAD (REGIONALNI PROGRAM ENERGETSKE EFIKASNOSTI U PRENOSNOM SISTEMU) (pojedinosti).

Otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima, nakon obavljenog načelnog pretresa.

Na član 1. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovo je još jedan predlog zakona potpuno sličan ovom o kojem smo raspravljali danas i juče. Ovde se samo radi, da građani znaju, o zaduženju od 15 miliona evra. Vi ćete opet reći da su to garancije, ali smo vas ubedili, ubedili smo građane, pre svega kroz ove rasprave a nastavićemo i dalje, da vi nekontrolisano zadužujete državu a na taj način zadužujete i građane Srbije, pa se postavlja pitanje kako ćemo izaći iz ovih dugova koje nam Vlada Republike Srbije nameće, u nastavku onoga što smo imali od prethodne Vlade? Lepo smo dogurali do 69,2 učešća u BDP, što je mnogo više od onog što je predviđeno našim Zakonom o budžetskom sistemu.

Postavlja se pitanje zašto se ovaj zakon donosio po hitnom postupku, pa i ovaj član? Vi ste rekli da razlozi za donošenje po hitnom postupku proizlaze iz činjenice da je stupanje na snagu i primena sporazuma o zajmu, odnosno povlačenje sredstava i izmirenje dospelih obaveza „Elektromreže“ uslovljeno stupanjem na snagu ovog zakona. A pet dana nas ubeđujete da neće biti povlačenja ovih sredstava. Je li vi stvarno mislite da mi ne znamo da čitamo i da ne znamo da razmišljamo?

Mi samo želimo da skrenemo pažnju građanima Srbije, koji prate rad parlamenta i vide šta vi zapravo radite i kako pokušavate neke stvari ispod žita da provučete. Još ste napisali u obrazloženju da će za sprovođenje ovog zakona biti obezbeđena sredstva u budžetu, a u drugoj rečenici kažete da su sredstva, obezbeđena u budžetu za ovu godinu, 15 miliona evra.

PREDSEDNIK: Hvala, potrošili ste vreme grupe.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća.

Cenjeni gospodine ministre, imao sam dosta toga da pričam i malo pre, ali pošto su oba zakona prilično slična i bave se istom temom, hteo sam da diskusiju objedinim.

Bez obzira što treba da se radi na elektromreži Srbije, što je to druga faza izrade Transbalkanskog koridora i što je to dobro za zemlju Srbiju, ja i Poslanička grupa Srpskog pokreta Dveri glasaćemo protiv ovoga. Zašto ćemo glasati protiv? U ovim papirima koje smo dobili ima dosta stvari koje znamo, ali mi se čini da ima više stvari koje ne znamo. Znamo da je cena ukupnog programa 29.600.000 evra. Znamo da je 6.468.000 evra donacija. Znamo da zajam iznosi 15.000.000 evra, a da su ostalo sopstvena sredstva koja treba da obezbedi „Elektromreža Srbije“.

Molim gospodina ministra da me sluša, jer ja sam vas zaista slušao svih ovih dana.

Šta još znamo? Znamo da je provizija za organizovanje posla 0,75% i matematički to iznosi 112.500 evra. Znamo da je fiksna kamata 0,8% godišnje i kada se to obračuna, imajući u vidu grejs period od tri godine i otplatu od 2020. do 2029. na godišnjem nivou, to ukupno – zajedno sa ovim garancijama, odnosno provizijom za organizovanje posla preko sume od 15.000.000, iznosi još 938.831,65 evra.

Ali šta ovde ne znamo? Ne znamo koliko zaista koštaju radovi na toj drugoj deonici, drugoj trasi Transbalkanskog koridora i ne znamo koliko su usluge, konsultativni i drugi troškovi, kako to piše, a ne znamo jer ni ovde nismo dobili sporazum koji je trebalo da dobijemo.

Iskustva iz sporazuma koji su dosad bili verifikovani u ovoj skupštini, koje sam proučavao i o kojima sam govorio, govore da oni koji nastupaju kao oni koji daju zajam vrlo često nameću i svoje firme da izvode one delove posla koji su lakši a ekonomski isplativiji, tako da mi ne znamo koliko će ovde srpske firme raditi, da li će raditi teže delove posla, a ekonomski manje isplative, da li će na taj način zajmodavac, u ovom slučaju nemačka banka, pored ovoga što će imati kao kamatu, što će imati kao proviziju za obezbeđivanje kredita, imati i dodatnu zaradu.

Juče ste, gospodine ministre, rekli da nismo srećni zbog ovog zajma i to je nešto gde se ja i vi slažemo. Eto, ni ja nisam srećan zbog zajma, ali ste takođe rekli i uveravali nas da i EPS i EMS domaćinski posluju. E, to je nešto gde se ja i vi nikada ne možemo složiti, a ja ću vam posle objasniti zašto se ne možemo složiti.

S obzirom da je novac za drugi deo Balkanskog koridora, koji će se raditi od Kraljeva do Kragujevca i gde treba da promenimo napon u mreži sa 220 na 400 kilovolti, mene interesuje da li će u tome učestvovati i ikakvu korist imati neke firme koje su vezane za grad Kraljevo? Naravno, možda i hoće ali ja to nisam mogao da vidim jer, ponavljam, sporazum nemamo.

Zašto se ja i vi nikada nećemo složiti da je to domaćinsko poslovanje? Vi ste ministar energetike i trebalo bi da znate neke stvari za koje ne sumnjam da ih ne znate, jer milim da ste dobronamerni, a koje ću vam ja sada reći. To što vi zovete domaćinsko poslovanje, u gradu Kraljevu izgleda ovako: da li znate da je bio raspisan tender oko nove godine, za nabavku pozlaćenih šoljica i kišobrana od crvene krep svile što će se platiti iz sredstava Elektrodistribucije. Ovo jeste Elektromreža i ja znam kada su odvojeni, ali znam i da će distribuciju struje potom vršiti Elektrodistribucija, koja je deo EPS-a. Da li znate da to

preduzeće nema više slobodnih stolica, koliko ste kadrova SNS-a i SPS-a zaposlili?

Da li znate da je šef odborničke grupe javno na televiziji, postoji i snimak, u prošlom sazivu Skupštine priznao da se zaposlio u EPS-u preko SNS-a? Da li znate da je bivša narodna poslanica SPS-a svoga supruga zaposlila u EPS-u, jer je direktor EPS-a svoju suprugu zaposlio u Direkciji, gde gazduje SPS?

Da li je to domaćinsko poslovanje, gospodine ministre? Želim da čujem odgovor. Da li je domaćinsko poslovanje ako račun koji ja primam u svojoj stomatološkoj ordinaciji, gde imam 600 dinara potrošene struje, iznosi tri hiljade dinara mesečno? Gde se dede 2.400 dinara? Da li su to pare koje idu EMS-u? Ja nisam mogao da nađem podatak koji sam našao za EPS, koliko sredstava trenutno ima EMS. Za EMS taj podatak nemam, ali nemam utisak da je ovo domaćinsko poslovanje.

Na kraju, ja ću vas moliti da kada budemo radili, vezano za prošli zakon, otpepeljivanje, da ne uništimo sav pepeo. Branimir Džoni Štulić kaže – svako malo neko se pospe pepelom po glavi. Ostavite nam malo pepela, trebaće nekima. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima ministar.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Nemojte da brinete, ima 200 miliona tona pepela, tako da će za posipanje pepelom po glavi biti i za naredne vekove.

Dakle, KFW ima vrlo striktnu, vrlo strogu procedure za realizaciju svakog zajma. Svaki projekat se realizuje po međunarodnom tenderu. Ne postoje nikakvi uslovi prethodno definisani – mora ova oprema, mora ovaj proizvođač, mora iz te zemlje – znači, apsolutno ništa. Na tom međunarodnom tenderu se izabere izvođač radova, ukupna oprema, ko da najbolju ponudu. KWF kao zajmodavac kontroliše svaku fazu procesa, od izrade tendera, preko svog konsultanta do realizacije celog projekta, a preko FIDIK inženjera. Dakle, vrlo ozbiljna i vrlo transparentna procedura.

Na samom kraju, zaista ne znam za te pojedinačne stvari u Kraljevu. Ono što je sigurno, Vlada Republike Srbije vodi računa i striktno insistira na poštovanju onih ograničenja koja postoje vezano za zapošljavanje u javnom sektoru, a ako ima takvih slučajeva – ja ću ih proveriti i o tome vas obavestiti nekom sledećom prilikom.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 2. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Zoran Krasić, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Situacija sa ovim zakonima je stvarno jednostavna. Ovo je predlog zakona o davanju garancije. Šta to znači? Kada zakonom damo garanciju, onda ovlašćeno lice potpisuje papir koji se zove garancija. E sad, mi ovde imamo situaciju da je 1. marta 2017. godine taj papir već dostavljen ovoj banci koja se bavi razvojem Nemačke.

Da je ovo po propisima, zakon o davanju saglasnosti na datu garanciju, onda bi to moglo naknadno, ali ovaj zakon podrazumeva da se on prethodno donese i onda da papir kojim Srbija garantuje.

Samo da vas podsetim, gospodine Antiću, trenutno Republika Srbija ima sedam ugovora koji predstavljaju direktnu obavezu Republike Srbije prema ovoj razvojnoj banci Nemačke. Imamo četiri aranžmana gde dajemo garancije. Svi su iz energetskog sektora.

Pošto smo čuli da u Elektroprivredi ima para, preliva, ne zna se šta će sa tim parama – eto, uložite te pare u ova dva projekta.

Za razliku od prvog zakona, gde se radilo o javnom preduzeću, ovde je akcionarsko društvo. Zašto pomažemo društvo sa ograničenom odgovornošću. Zašto ulazimo u davanje garancija jednom d.o.o.?

Moram da vam skrenem pažnju, gospodine Antiću, budite oprezni. U „Kolubari“ su 2000. godine imali najveće plate, pa su zapretili štrajkom da bi uspeo protest. Sada „Kolubara“ nema čak ni tekući račun. Nije čak ni privredno društvo. A u međuvremenu, njihov predsednik sindikata se pre jedno pet godina borio za promenu Ustava Republike Srbije.

Budite oprezni sa tom „Elektroprivredom“. Ako budete krenuli sa otpuštanjem u Lazarevcu i okolini, budite svesni da ćete snositi veliku odgovornost, jer imperija uzvraća udarac.

Da vas podsetim, imate i ono preduzeće „Elektroprivrede“ u Sloveniji koje trguje, koje zarađuje i kad se uvozi struja i kad se izvozi struja, i kad se nalaze posrednici i kad se nalaze nove investicije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Svi argumenti koji su već dati protiv garancije koju treba da da država Srbija za kredit EPS-a, važe i za EMS. Osim jednog slova, sve ostalo je isto. Rekao sam već juče, to je toliko dobra firma da može nečiji kum da je vodi, bez bilo kakvih posebnih stručnosti i pripreme. Možda građani Srbije ne znaju šta

je to i čemu to služi. To su dalekovodi i to je monopol države koji se nikad ne privatizuje, nigde, zato što niko neće da ga kupi.

Tu se, inače, stvaraju gubici i to oni tehnički o kojima je neko već govorio, na dalekovodima, jer nikad ne stigne ona količina struje koja polazi od elektrane do krajnjeg korisnika. Ali je kod nas to još izraženije jer se stvaraju gubici koji su namerni, a to su gubici koje vladajuća elita, pod navodnicima, daje svojim prijateljima da ne bi plaćali struju. Tu pre svega mislim, recimo, na „Sartid“. Tu je ministar da mi kaže kad je „Sartid“ platio poslednji put struju. „Sartid“, „Železara Smederevo“ – kad su poslednji put platili struju, koliki je bio poslednji račun? Koliki je njihov dug?

Isto pitanje za prisutnog ministra je – koliki je dug „Srpske fabrike stakla“ po istom osnovu? To je još jedan drug vladajuće elite, pod navodnicima. To je onaj Bugarin Cvetan Vasilev, koga inače potražuje bugarska država preko crvene poternice Interpola, a čuvaju ga Toma Nikolić i Aleksandar Vučić. To su teme koje interesuju građane Srbije.

Pitanje je – kako tako uspešna firma ne može da finansira bednih 15 miliona evra, za koliko od nas tražite da damo garanciju?

Čekam da ministar kaže nešto, da se ne brani ćutanjem.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Javiće se, samo se javio još jedan poslanik.

Kao ovlašćeni, vaša grupa ima vremena.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, o računima je pričao moj kolega poljoprivrednik u pokušaju. S obzirom na vremenske prilike, ja sam mislio da se bavi prskanjem loze.

Kako je to funkcionisalo u njegovo vreme? Napravi se jedno bure, naloži vatra i onda se pozovu svi građani da ne plaćaju struju i da račun bace u bure. Na takav način, pomoću nezadovoljnih građana koje je on pozvao da račune bacaju u bure, u vatru, stekao je mnogo bure, mnogo bure na Fruškoj gori i sada nam on drži predavanje o posvećenosti, o akademskoj čestitosti. Treba podsetiti i na njegovu kupljenu diplomu srednje škole i na obilazak ove više uzaludne, tako da je moj savet mom kolegi poljoprivredniku da više ne predlaže građanima rešenja o neplaćanju energije, o računima, jer to može opet da ih dovede do silnih dugova koje moraju da vraćaju.

Što se kamata tiče i kredita, prigovora da je kredit skup, da treba potrošiti keš – oni su na to navikli, ali uzeti kredit za 0,8% kamate, ukoliko je moj kolega poljoprivrednik bio poljoprivrednik i domaćin, to znači da ste ispod stope evropske inflacije koja je 2%, pa je ta cena novca negativna, pa je po meni

bolje uzeti kredit sa 0,8% kamate nego potrošiti keš, jer keš možete da stavite u budžet.

Pošto je država osnivač EPS-a, tim novcem od 45 miliona možete da servisirate kredit bivšeg režima koji je bio po kamatnoj stopi od 6% i da svake godine budete dobri po dva i po do tri miliona evra. Međutim, s obzirom da on nije završio taj osmi razred osnovne škole, njemu je to teško objasniti. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Naravno, nemam nameru da ulazim u raspravu sa najpametnijim, najlepšim, najduhovitijim i najelokventnijim među vama, i najobrazovanijim. To je više nego očigledno. Vaš lider je rekao, ali to je dokaz da čak i najpametniji i najelokventniji među vama ume da govori neistinu, i to na jako loš način.

Oko mog obrazovanja možete da pitate kolegu koji će da sedi tu pored vas, pa neka vam on to kaže, ako vas to baš interesuje, ali da se vratimo na večnu temu bureta i računa za struju. To je naravno apsolutna laž i prisutni ministar je to iskoristio poslednji put kad je bio u parlamentu, ali eto i zbog Nišlija i zbog svih drugih građana Srbije.

Dakle, dugovi koji su nastali 1996. godine, kada sam optužen da sam uradio to što nisam, je pojela inflacija 1999. godine, nakon bombardovanja. Dugovi za struju su nastali 1999. godine kada je Milošević rekao da se struja ne plaća za vreme bombardovanja, pa poslao račune u oktobru mesecu te godine.

Vlada Zorana Đinđića je oprostila kamate na te dugove i preko 50% glavnice, tako da do kraja 2003. godine nije ostao nijedan cent duga za struju iz bilo kog ranijeg perioda. To je istina, sve su drugo laži. Da li govori najpametniji među vama ili ovi malo manje pametni, ovi koji su zamene, ovi koji su koalicioni partneri, to je potpuno nebitna stvar. Ovo što vam ja govorim je čista i jasna istina, ne oko školovanja i tih stvari, to je jasno kao dan, nego oko stvari da samo nenormalan čovek, koji ne može da prođe lekarski pregled za kandidata za poslanika, može da uzima kredite kada ima gotov keš.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja se ovog trenutka slažem da se ispita moje psihofizičko stanje, ali da se ispita i njegovo. On se stalno poziva na lekarske preglede koje su vršili ministri u Vladi Zorana Đinđića, ali neće da kaže da on na tom pregledu nije bio. Kada je on nasledio pokojnog premijera, gde sam i ja glasao iz pijeteta prema pokojnom premijeru za njega, on nije išao na lekarski pregled, i to neće da nam kaže, očigledno je da se nečega bojao. Slažem se da idemo i na poligraf da vidimo ko to laže, u lepoti neću da se takmičim sa njim, tu šanse nemam, on je najbolji, on

je najpametniji, to je Pavićević tvrdio, i da se na poligrafu utvrdi da li je ovo ta osoba koja je govorila ono u Nišu – bacajte račune u bure, Otpor do pobeđe, Otpor do stana od 200 kvadrata na Vračaru, da vidimo kako ga je stekao. Da li je to osoba za koju „Vreme“ tvrdi, a i njegovi članovi Ištvan Kajić i Marko Matić, da li je to ta osoba koja je izbacila putnika iz voza u punoj brzini, „Vreme“ piše 13.11.2014. godine, samo zato što je govorio engleski? Dakle, slažem se da se utvrdi, u lepoti nemam šanse sa njim, da se izvrši test inteligencije, da idemo na poligraf i da se obavezno ispita psihofizičko stanje mene i mog kolege poljoprivrednika, a s obzirom da on nije služio vojsku iz poznatih meni razloga, ja mislim da on nema nikakve šanse, a ako odemo na IQ test, on će biti negativan.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Pošto je u modi prekonoćno postavljanje stranačkih aparatčika koji su spremni lako da kleknu na najviše funkcije u ovoj državi, ja mislim da smo ovde danas čuli nekoliko kandidatura za još neka upražnjena mesta, a od nečega malopre što je najpametnije, najelokventnije itd. među vama, mislim da je ovo bila kandidatura za šefa vojne službe, tajne naravno, obe, istovremeno ili za šefa one kancelarije za odnose sa Kinom, Rusijom, Južnom Afrikom, Brazilom, beše još neka zemlja, ne mogu da se setim koja, sa BRIKS-om.

Vrlo je interesantno da predsednica sa dubokim razumevanjem sluša ovu reviju uvreda najgore vrste, ali dobro, to isto govori o tome kako se postaje, kako se dolazi na neka mesta i koju žrtvu mora da da svako da bi imao neko posebno mesto u ovakvoj vlasti.

Znam da je srpska istorija puna dobrih rešenja, da smo mi narod koji je znao uvek da se postavi na valjan način, da je znao da izabere dobro a ne zlo, normalne i zdrave ljude, a ne idiote i budale. Siguran sam da će uskoro to vreme da se vrati, a ko se prepoznaje u ovome što ja govorim i ko dobro čuje pa se zbog toga prepoznaje, preporučujem mu da malo čita srpsku istoriju, mnogo toga može da nauči, ako već nije naučio iz prava, ekonomije i ne znam čega, malo iz istorije. To je odlično štivo i ja vam želim svima da se dobro upoznate sa srpskom istorijom.

PREDSEDNIK: Da imam potpredsednika, ja bih vam replicirala, ali nemam potpredsednika, pa moram ovde da sedim. Dakle, moram sama da vodim sednicu, inače bih vam vrlo rado replicirala.

Branimir Rančić. Po kom osnovu?

(Branimir Rančić: Dolazim iz Niša.)

Dobro je da vi dolazite iz Niša, ali samo...

Molim vas, predstavniku Niša ne mogu da dam reč, ali mogu Marijanu Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, sve smo čuli osim odgovora na pitanje, a zanimljivo je, kada se svađaju dva seljaka, uživaju ljudi... Da li je tačno da je na Vračaru moj poljoprivrednik od Niš kupio stan od 200 kvadrata koji je koštao 500.000 evra? Da li je tačno da je to kupio od plate? Da li je tačno da je kupio tri garaže? Da ili ne? Da li je tačno da je sam sebi pozajmljivao novac sa 10% kamate? Da ili ne? Evo ga ugovor. Neverovatno. Da bi opravdao novac, on je sam sebi pozajmljivao novac sa 10% kamate, 21. juna 2013. godine, ugovor sam sa sobom. Da li je tačno da je dobio 525.000 evra subvencija za vinograd? Da li je tačno da je vinariju registrovao, svojevremeno, na Devičanskim ostrvima? Da li je tačno da mu je partner bio, izvesni Pudar, koji je bio osumnjičen za šećernu aferu? Da li je tačno da se to desilo na Fruškoj Gori? Da li je tačno da je unovčio taj vinograd, prodajući firmu Miloradu Kostiću? Te odgovore nismo čuli.

Takođe, da li je tačno da je ta parcela, koju je on prodao zajedno sa firmom, bila predmet restitucije i mi iz DOS-a, po ugovoru sa narodom, trebalo je da je vratimo prethodnim vlasnicima. On je to prodao, pa sad država... Da li je tačno da sada država mora da izvrši obeštećenje za tih 52 hektara, 500 hiljada evra, pa nas naš kolega poljoprivrednik nije koštao 500 hiljada evra, nego milion? Hvala.

PRESEDNİK: Ministar Antić moli za reč.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Izvinjavam se, prijavio sam se za reč pre svega sa idejom da se vratimo na amandman i na temu i na nekoliko pitanja koje su prethodnici meni postavili.

Radi javnosti, moram da ponovim u najkraćem. Reč je o drugoj fazi izgradnje Transbalkanskog koridora. Reč je o izgradnji 400 kw dalekovoda između Kragujevca i Kraljeva, uz podizanje napona u Kraljevu 3 na 400 kw. Reč je o projektu vrednom 29,6 miliona evra, od čega 15 miliona predstavlja zajam koji daje KfW banka, 6,4 miliona je grant koji prati ovaj projekat, reč je o WB 6 projektu i zahvaljujem se, naravno, na tom grantu. Ponavljam, za ovakve projekte uzimaju se povoljne kreditne linije. To se ne finansira iz tekuće likvidnosti i zaista je miljama udaljeno ekonomsko viđenje koje gospodin Živković i ja imamo po tom pitanju. To se ne finansira iz keša koje ima firma, za to postoje ovakve kreditne linije.

„Hestil“, novi vlasnici „Železare“, redovno izmiruju sve obaveze za isporučenu električnu energiju, u roku i u dinar. Dug koji postoji i koji možete da

vidite i na internet stranici „Elektroprivrede Srbije“, je onaj istorijski koji se vodi na „Sartid“.

PREDSIEDNIK: Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Milorad Mirčić, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Pre svega, da se razumemo, SRS nije protiv ovih projekata. Projekti su sami po sebi opravdani, ali smo mi i dalje protiv predloženog načina finansiranja ovakvih projekata, odnosno protiv uloge države.

Malopre smo čuli od ministra pokušaj objašnjenja da će onaj ko daje kredit, po nekim objektivnim međunarodnim kriterijumima da nađe i izvođača radova. U to može da poveruje jedino onaj koji ama baš nikakve predstave nema o tome šta se dešava na evropskom tržištu a svakog dana smo svedoci da je „Simens“ sve dominantnija kompanija, kada je u pitanju elektroprivreda i kada je u pitanju proizvodnja aparata iz oblasti elektroenergetike. I sada treba da poverujemo da će Nemačka razvojna banka dati po objektivnim kriterijumima...

To na kraju krajeva nije nikakav problem – ako je tehnologija vrhunaska, ako zadovoljava sve, u svakom slučaju to odgovara. Ali, gledajući noviju istoriju i dešavanja koja su se zbivala na prostoru Ukrajine, imamo slične primere kao veoma, veoma loše iskustvo. U Ukrajinskom parlamentu su na isti, ili na gotovo istovetan način objašnjavane opravdanosti ulaska u kreditne aranžmane sa Svetskom bankom, odnosno sa Nemačkim razvojnim bankama. Kakva je veza između ovog parlamenta i ove rasprave i onoga što se dešavalo u Ukrajini? Ministar finansija ovde bio je direktor Svetske banke za Ukrajinu i vidite kakva je situacija sada u Ukrajini. Mi iz tog straha, iz te predostrožnosti ne želimo da se upuštamo u ovakve avanture. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo. Naravno, isti su argumenti koje smo čuli i malopre. Sada je ministar dao još jedan, najnoviji argument, a to je da „Železara Smederevo“ nema nikakve dugove za struju, nego da je to „Sartid“. To je, znači, rešenje – da se presvučemo, da promenimo imena, i da, recimo, radikali postanu naprednjaci ili tako nešto slično.

(Zoran Krasić: Napada nas.)

Slobodni radikali, ne partija. Onda nema dugova, onda se sve to potroši. To ne postoji. Sada se plaća redovno. Naravno, ni sada se ne plaća redovno. Ovo shvatite kao poslaničko pitanje, pa mi pošaljite formalni odgovor da plaćaju sve, od kada su Kinezi preuzeli „Sartid“.

S druge strane, niste mi dali odgovor za „Srpsku fabriku stakla“, niste mi dali odgovor za još mnoge druge firme koje sam pominjao u ovoj raspravi.

Konačno, mislim da je svima jasno o čemu se ovde radi i samo je pitanje tvrdoglavosti i pokazivanja moći – da iako ništa ne valja, da iako su ovo besmisleni zakoni, ima da prođu zato što mi hoćemo i zato što imamo dovoljno poslanika koji će da glasaju i koji će to da podržavaju.

Ono što je rekao jedan od njih, najpametniji, najelokventniji, naj, naj, naj o meni malopre je naravno apsolutno netačno i lažno. Moja imovina je, kao kod svakog normalnog čoveka i političara u Srbiji, popisana i ima je na sajtu Agencije za borbu protiv korupcije, a može, što se mene tiče, da se pita i prošli šef BIA, i aktuelni i budući, i svi levo, desno, tužioci, policajci, svi živi koji znaju da pročitaju dva i dva, mogu da se bave mojom imovinom. Javna sam ličnost, nažalost političar, i moram da budem spremam na to. Pogledajte šta ste vi radili u svom selu.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala lepo.

Gospodine Antiću, vi ovde uporno pokušavate da...

PREDSEDNIK: Izvinite, poslanice, vi niste više u DJB? Nemate vremena.

SONJA PAVLOVIĆ: Imam vreme kao samostalni.

PREDSEDNIK: Ali potrošila su tri samostalna. Četvrti nema, piše u Poslovniku.

SONJA PAVLOVIĆ: Koji je treći samostalni?

PREDSEDNIK: Troje samostalnih, nema četvrti.

SONJA PAVLOVIĆ: Dobila sam informaciju da imam vremena.

PREDSEDNIK: Od koga ste dobili informaciju, molim vas?

SONJA PAVLOVIĆ: Prišla sam. Od sekretara.

PREDSEDNIK: Vi ste već govorili po tom osnovu.

SONJA PAVLOVIĆ: Nisam šest minuta.

PREDSEDNIK: Poslanice, pročitajte Poslovnik, jednom do pet minuta, ne 66 puta po par sekundi.

SONJA PAVLOVIĆ: Dobro, dobro. Što se ljutite?

PREDSEDNIK: Ne ljutim se.

SONJA PAVLOVIĆ: Recite, koliko mi je vremena preostalo i sve je korektno onda.

PREDSEDNIK: Nisam pratila ko je u kojoj poslaničkoj grupi.

SONJA PAVLOVIĆ: Nema razloga, kažite – imate minut, nemate vremena...

PREDSEDNIK: Ne, nemate ni minut.

Taj ko vas je obavestio a radi u službama mogao bi Poslovnik da nauči za sve vreme koliko ovde radi.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moj kolega poljoprivrednik je govorio o dugovima „Sartida“. Istine radi i građana radi... to je ova osoba, to je ova osoba... pod veoma sumnjivim okolnostima „Sartid“ je prodat 2003. godine, to kolega Krasić zna. Prodat je za vreme „Sablje“, premijer je bio moj kolega poljoprivrednik. Pod veoma sumnjivim okolnostima, o čemu je bilo i raznih postupaka u tužilaštvu.

Dug, kad već govori o dugovima, koji je on ostavio državi prilikom prodaje tadašnjeg „Sartida“, odnosno „Železare Smederevo“, dug koji je pripao državi bio je preko 1,5 milijardi dolara. Znači, 1,5 milijardu dolara je ostavio duga državi, kada je zajedno sa Vlahovićem... evo, gospodin Krasić će to malo bolje pojasniti, dajem mu pravo da koristi to kao repliku, ali najmanje 1,5 milijardu dolara je prevalio na državu kada je za vreme „Sablje“, u vrlo nezgodnim vremenima, to privatizovao – a sami onda možete zaključiti odakle mu stan od 500 hiljada evra na Vračaru. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar Antić ima reč. Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Nisam rekao da „KfW“ sprovodi tender, kolega Mirčiću. „Elektroprivreda Srbije“, odnosno „Elektromreže Srbije“ po ovom drugom zakonu sprovede tendere po kojima će izabrati najpovoljnijeg ponuđača, uz jedinu obavezu da tender-agent „KfW-a“ da saglasnost na tendersku dokumentaciju.

Ponavljam, besmisleno bi bilo da ne prihvatimo takav projekat za koji imamo 6,5 miliona evra grant kao investicioni grant koji je podržan i u ovom WB 6 mehanizmu, ponavljam, na ukupnu vrednost projekta od 29,6 miliona, 6,4 miliona su grant. Mislim da je vrlo povoljno za Republiku Srbiju i da je potpuno razumljivo zašto smo se opredelili za ovakav način vođenja ovog projekta koji je, ponavljam, kapitalno važan. Pa i oni koji se ne slažu sa time i neće glasati za ovaj zakon, kažu da je sam projekat važan i da je sam projekat dobar.

Ponavljam, „Železara“ plaća svoje tekuće obaveze. Od kada je kompanija „Hestil“ postala vlasnik „Železare“, izmiruju svoje redovne tekuće obaveze. Ugovorom nije bilo predviđeno da postojeći, istorijski dug, reguliše kineski partner.

Kada su u pitanju ostale kompanije, ponavljam, vrlo rado ću dati odgovore na poslanička pitanja, ali vas sve upućujem na internet stranicu EPS-a, gde se svakog meseca apdejtuje tabela sa 20 najvećih dužnika, gde možete pratiti da li redovno izmiruju svoje obaveze i da li umanjuju dug. I ono što mogu da konstatujem, većina od 20 najvećih dužnika je umanjila dug u 2017. godini, nekih 12 kompanija, čini mi se.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Replika, narodni poslanik Milorad Mirčić. Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Upravo ste, gospodine Antiću, rekli suštinu – tender raspisuje AD „Elektromreže Srbije“, ali saglasnost daje banka. To jeste suština i to je upravo još jedan razlog zbog čega je trebalo taj sporazum da nam dostavite, da vidimo detalje sporazuma. Da vidimo da li je to u sporazumu sadržano.

Ono što je zbunjujuće kada je u pitanju kreditiranje ovog projekta, to je da li je bilo još neke mogućnosti ili alternative ovom kreditu. Vidimo da je potrošač ove struje, koja će ići dalekovodom iz Ukrajine jednim delom preko Srbije, da ne ponavljamo, Italija. Da li su italijanske razvojne banke zainteresovane za ovaj projekat? Da li su zainteresovane bilo koje druge razvojne banke? Zašto baš Nemačka razvojna banka? Ovo je sad više hipotetičko pitanje.

U svakom slučaju, nemojte da se ljutite, gospodine Antiću, ako razgovaramo o detaljima. Mi govorimo o nečemu što je suština. Ako smo imali alternativu ili ako ste imali više ponuda, da vidimo da li je ovo najpovoljnija. Samo se o tome radi.

Mi, srpski radikali, insistiramo na tome kao što insistiramo i ovde, da konačno formirate anketne odbore u Skupštini Srbije da bi se utvrdilo šta je to prethodna vlast ili prethodne vlasti radila u svom mandatu. Da li su krali, koliko su krali, da li je ova sadašnja vlast umešana u kriminal, to je pitanje za anketne odbore. Pogotovo u ovoj oblasti. Ne zaboravite, sadašnji novoizabrani predsednik Srbije a aktuelni predsednik Vlade, bio je na čelu Anketnog odbora koji je ... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku predstavnik predlagača, ministar Antić.

Izvolite.

(Nemanja Šarović: Nema pravo na repliku. Ministar ne može da dobije repliku.)

U pravu ste, gospodine Šaroviću. Ja sam mislio da gospodin Antić odgovori na postavljena pitanja, ali po Poslovníku nema mogućnost. Sledeći put ili sledeći amandman. Zahvaljujem na sugestiji.

Na član 4. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Nemanja Šarović, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: To što gospodin ministar nema pravo, to ne znači da poslanici imaju pravo. Pretpostavljam da vi znate da mi imamo neuporedivo više prava.

Srpska radikalna stranka je podnela amandman i na četvrti član i takođe tražimo brisanje jer smo mi principijelno protiv čitavog ovog zakona i ne postoji drugi način da se to kaže. Zato ga nismo ispravljali, zato nismo davali nikakvo drugo rešenje jer želimo da ovaj zakon nikada ne stupi na snagu.

Mnogo je tu stvari koje su sporne. Vi ponovo donosite, gospodine Antiću, i to treba da nam objasnite, po hitnom postupku. Ugovor je potpisan 1. marta. Po hitnom postupku možete samo ukoliko nešto niste mogli da predvidite. Koje su to sada vanredne okolnosti koje niste mogli da predvidite? Ovaj zakon je mogao u redovan postupak. Mogao je pre dva meseca. Mogao je pre mesec dana. Mogao je kad god ste hteli, ali vi to, naravno, niste uradili.

Još jedna stvar povodom ovoga o čemu ste pričali sa gospodinom Mirčićem. Dakle, nije tačno da banka daje saglasnost. Banka propisuje pravila i to je ono što stoji u materijalu koji ste nam dostavili jer sam ugovor nismo dobili.

Ovde stoji, to podrazumeva nabavku radova i opreme po pravilima „KfW“, po njihovim pravilima. Oni su ti koji propisuju pravila. Oni nisu ti koji daju saglasnost. Kao, propiše EPS pa oni kažu – može. Dakle, EPS je ovde u podređenom stanju. On je strana koja mora da pristane na nešto, ili EMS. Njima se propišu pravila i potpuno je jasno. Vi to možda ne biste znali, Nemci hoće sigurno. Oni će napisati tender tako da dobije njihovo preduzeće. To je potpuno jasno.

Još jedno veoma bitno pitanje, kaže – provizija za organizovanje posla je 0,75% iznosa zajma. Ne stoji ko dobija tu proviziju, gospodine Antiću.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Amandman kojim se posle člana 4. dodaje novi član 4a. zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja ću da ponovim zbog čega smo mi podneli ovaj amandman koji je iste sadržine kao i amandman na prethodni zakon, a kaže da je sporazum po osnovu koga se traži da Narodna skupština da garanciju sastavni deo ovog

zakona. Još jednom izražavam svoj protest i nezadovoljstvo zato što poslanici do dana današnjeg, do ovog trenutka, nisu mogli da dobiju ovaj sporazum.

Mi čujemo onoliko koliko ministri smatraju da treba, a koji se ovde menjaju kao na traci. Oni nas upoznaju sa određenim delovima sporazuma, ali samo sa onim što oni smatraju da treba da nam kažu, a ne sve. Stalno se vrši zamena teza i izbegavanje odgovora na neka pitanja.

Znači, koliki su stvarni troškovi ovog kredita? Stalno se govori o stopi za uzimanje kredita. Kamata je 0,8%. Ja vam stalno ponavljam – naš zakon koji definiše pojam efektivne kamatne stope vezano za kredite koji svaki građanin uzme, tamo se kaže da efektivna kamatna stopa obuhvata sve naknade i provizije koje klijent plaća banci pri odobravanju kredita, sve, pa i ovih 0,75% provizije ili „front end fi“, pa i 0,25% za nepovučena sredstva, po dinamici koju mi ne znamo jer sporazum nismo dobili. Da bi se na sva ova pitanja odgovorilo i da bismo izbegli raspravu i skratili je, to bi sve moglo da se uradi da je sporazum dostavljen Skupštini, odnosno da je on postao sastavni deo ovog zakona što smo mi amandmanom tražili.

Kada je reč o EMS-u, želim da postavim pitanje vezano za ovaj Transbalkanski koridor zbog koga se uzima ovaj kredit – da li je zbog tog Transbalkanskog koridora EMS kupila 10% akcija elektro mreže ili kako se to zove, elektroprenosnog sistema Crne Gore? Zašto je ta transakcija plaćena 9% više u odnosu na cenu akcija, dan pre i dan posle pošto je ta kupovina obavljena na berzi? Zašto je kupovano od malih akcionara? Ko stoji iza toga u Crnoj Gori i koji je interes Srbije bio da kupi tih 10% akcija, da plati 13,8 miliona evra? Znači, da pretplati 9%, jer su akcije dan pre vredele 87 centi, plaćene su 95 centi, a dan posle su vredele 87 centi na berzi. Šta ćemo sa tim što danas te akcije vrede 65 centi, što je izgubljeno skoro 5 miliona evra? To je jedna trećina ovog kredita, izgubljena u jednom poslu koji nikada nije objašnjen. Koji je interes Srbije bio za sve to? Da li je bio interes da dobijemo ovaj kredit, jer su onda sredstva koja ćemo da platimo, koliko će nas koštati ovaj kredit, mnogostruko veća – ne 7-8, nego 50%.

To su pitanja na koja moramo da dobijemo odgovor da bismo mogli da podržimo eventualno davanje garancije, a na ta pitanja od ministra nismo čuli ni jednu jedinu reč do sada.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Postoje neka nepisana pravila i ove međunarodne finansijske institucije obično ne vole da se takmiče po projektima

koji se iz njih finansiraju i retko kada imamo više ponuda, pa mi sada biramo koja je od njih najpovoljnija.

Igrom slučaja, upravo na ovom projektu imali smo i ponudu IBRD i ponudu KfW. Opređenje je bilo za ponudu KfW zato što je bila povoljnija. Bez obzira da li se radi o finansiranju iz sredstava KfW, IBRD, EIB uvek postoji ta klauzula da se tenderski postupak provodi po pravilima te međunarodne finansijske institucije koja ga finansira.

(Narodni poslanici Milorad Mirčić i Nemanja Šarović dobacuju.)

Govorim svim poslanicima, ali komentarišem ono što ste vi pitali.

Sa druge strane, ponavljam, izuzetno važan panevropski projekat koji ima više faza. U prvoj fazi je ovaj pravac Ukrajina, Italija, drugi pravac je Turska, srednja i zapadna Evropa. Kao takav, mislim da je izuzetno povoljan za Srbiju. Ponavljam, ima dimenziju granta od 6,48 miliona evra koji taj projekat čini još kvalitetnijim.

Konačno, EMS su postale vlasnici 10% Elektroprenosa Crne Gore. Zaista ne znam kako se to na dnevnom ili mesečnom nivou definiše na berzi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Vreme.

Gospodine Mirčiću, nemate osnova za repliku. Nije vam se ni jednog trenutka obratio ministar.

Na član 5. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Nataša Jovanović, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Po Poslovniku, reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, prekršili ste član 103. i član 104. Odnosno, pozivam se na član 103, a prekršili ste član 104, koji govori o replici, a član 103. kaže da narodni poslanik ima pravo da usmeno ukaže na povredu postupanja predsednika Narodne skupštine.

Gospodin Antić je očigledno govorio o izlaganju Milorada Mirčića. Ne samo to, on je direktno rekao – da, gospodine Mirčiću komentarišem to što ste vi rekli. Pogrešno je protumačio njegovo izlaganje i to je jasan osnov za repliku.

Zaista ne znam iz kog razloga kršite Poslovnik ako je rasprava u potpuno mirnom i demokratskom tonu. Dajte da nastavimo na taj način.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šaroviću.

Slažem se sa vama u potpunosti, nastavićemo u mirnom i demokratskom tonu. Nisam shvatio da se gospodin Antić obratio gospodinu Mirčiću, niti je u jednom trenutku tokom svoje diskusije pomenuo ime narodnog poslanika Milorada Mirčića.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni?

(Da.)

Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodna poslanica Nataša Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Na kraju smo razmatranja amandmana po ovom zakonu i, gospodine ministre, verujem da ćete prihvatiti moju argumentaciju da je EMS sada akcionarsko društvo napravljeno 2005. godine izdvajanjem iz EPS-a, da bi se struja pljačkala. Za građane Srbije je to najjednostavnije rečeno, to je auto-put za struju koji su koristili Vuk Hamović i Vojin Lazarević.

Da napravim jednu paralelu, pošto ste vi govorili o tome koliko trenutno poseduje EPS, 400-500 miliona evra, i da to nije nešto puno. Hamović ima termoelektranu i to je samo jedan deo njegovog bogatstva, je l' tako, gospodine Arsiću, pošto ste vi takođe kao poslanik bili svedok te pljačke od, kako kažu, najmanje 400 miliona dolara, koliko se procenjuje, i sada je nudi Hrvatima da kupe.

Kako je stekao to bogatstvo? Upravo od ovog preduzeća koje sada hoće da se zaduži 15 miliona evra, da Vlada Republike Srbije posle svega za njega garantuje, a to je akcionarsko društvo korišćeno sve vreme za pljačku električne energije da bi se, pre svega, ovaj dvojac bogatio.

Da je tako govori upravo činjenica, a vi ste to morali da uradite kao resorni ministar a i ministar pre vas, da se naprave četiri preduzeća koja će da upravljaju, stručan je izraz pa moram da pročitam – transformatorskim stanicama od 110 kilovata. Zašto bi se EMS odrekla toga? Upravo iz razloga što samo treba da koristi u pravom smislu reči auto-put, da prolazi električna energija, da neko odatle uzima kajmak, a sa druge strane, objašnjavamo celog dana građanima da se ovo preduzeće zadužuje 15 miliona evra koje mi moramo da vraćamo, odnosno građani Srbije, ako se sa preduzećem nešto desi jer su akcionarsko društvo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jovanović.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ove kredite koje ćemo odobriti će vraćati EPS i EMS. To je vrlo jasno. Iz podataka o dobiti prošle godine samo EPS je imao 100 miliona evra.

Vrlo je jasno da dok bude vladala ova većina da će EPS i EMS moći i biti sposobni da vraćaju svoje kredite. Ukoliko, ne daj bože, dođe do

promena i opet se vrate žuti pačići, tada nisam siguran. Zato je interes građana, da oni ne bi vraćali ovaj kredit, da ova vlast ostane, da bude stabilna i samim tim da kontroliše EPS i EMS, da oni budu stabilni, da prave profit i iz toga da vraćaju kredit.

Dakle, poruka građanima je – ukoliko želite da EPS i EMS vraćaju ovaj kredit, a da ga ne vraćaju građani, da ne bude na vaš teret, na vama je da i ubuduće glasate za ovu vladajuću većinu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predlog zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Poštovani narodni poslanici, s obzirom na to da je Narodna skupština završila raspravu o svim tačkama dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem 23. maj 2017. godine, sa početkom u 17.00 časova, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

(Posle pauze – 17.00)

PRESEDNİK: Poštovani poslanici, pre nego što pređemo na odlučivanje, potrebno je da utvrdimo kvorum.

Molimo vas da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutan 131 poslanik.

Prelazimo na ODLUČIVANJE.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o dopuni Zakona o osiguranju depozita, u načelu.

Zaključujem glasanje: za – 136 poslanika, protiv – dva, uzdržanih – nema, nije glasalo devet poslanika.

Narodna skupština je prihvatila Predlog zakona u načelu.

Prelazimo na odlučivanje o amandmanima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Milorad Mirčić i poslanici poslaničke grupe Socijaldemokratska stranka, Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Đorđe Vukadinović i Slaviša Ristić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj amandman.

Na član 1. amandman je podnela poslanička grupa Liberalno demokratska partija – Liga socijaldemokrata Vojvodine – SDA Sandžaka.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj amandman.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Zoran Krasić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj amandman.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Krasić i poslanička grupa Socijaldemokratska stranka – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Đorđe Vukadinović i Slaviša Ristić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj amandman.

Pošto smo završili odlučivanje o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o dopuni Zakona o osiguranju depozita, u celini.

Zaključujem glasanje: za – 146, protiv – niko, uzdržanih – dvoje, nisu glasala dva narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Predlog zakona o dopuni Zakona o osiguranju depozita.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O AGENCIJI ZA OSIGURANJE DEPOZITA.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o dopuni Zakona o Agenciji za osiguranje depozita, u načelu.

Zaključujem glasanje: za – 147, protiv – niko, uzdržan – jedan, nisu glasala dva poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila Predlog zakona, u načelu.

Prelazimo na odlučivanje o amandmanima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Milorad Mirčić i poslanici poslaničke grupe Socijaldemokratska stranka – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Đorđe Vukadinović i Slaviša Ristić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman je podnela poslanička grupa Dveri.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman je podnela poslanička grupa Liberalno demokratska partija – Liga socijaldemokrata Vojvodine – SDA Sandžaka.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Krasić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Krasić i poslanici poslaničke grupe Socijaldemokratska stranka, Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Đorđe Vukadinović i Slaviša Ristić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Pošto smo završili odlučivanje o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o dopuni Zakona o Agenciji za osiguranje depozita, u celini.

Zaključujem glasanje: za – 149, protiv – niko, uzdržan – jedan, nisu glasala dva narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Predlog zakona o dopuni Zakona o Agenciji za osiguranje depozita.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST NEMAČKE RAZVOJNE BANKE KfW, FRANKFURT NA MAJNI, PO ZADUŽENJU JAVNOG PREDUZEĆA „ELEKTROPRIVREDE SRBIJE“, BEOGRAD (PROJEKAT „MODERNIZACIJA SISTEMA ZA OTPEPELJIVANJE TE NIKOLA TESLA A“).

Stavljam na glasanje Predlog zakona o davanju garancije Republike Srbije u korist Nemačke razvojne banke KfW, Frankfurt na Majni, po zaduženju Javnog preduzeća „Elektroprivrede Srbije“, Beograd (Projekat „Modernizacija sistema za otpepeljivanje TE Nikola Tesla A“), u načelu.

Zaključujem glasanje: za – 142, protiv – sedam, uzdržanih – nema, nisu glasala tri narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, prihvatila Predlog zakona, u načelu.

Prelazimo na odlučivanje o amandmanima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su: Vjerica Radeta, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su: Zoran Krasić, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su: Milorad Mirčić, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 4. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su: Nemanja Šarović, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Pet narodnih poslanika poslaničke grupe Socijalde-mokratska stranka – Narodni pokret Srbije podnelo je amandman kojim predlažu da se posle člana 4. doda novi član 4a.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 5. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su: Nataša Jovanović, Marinika Tepić, Zoran Živković i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Pošto smo završili odlučivanje o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o davanju garancije Republike Srbije u korist Nemačke razvojne banke KfW, Frankfurt na Majni, po zaduženju Javnog preduzeća „Elektroprivreda Srbije“, Beograd (Projekat „Modernizacija sistema za otpeljivanje TE Nikola Tesla A“), u celini.

Zaključujem glasanje: za – 142, protiv – sedam, uzdržanih – nema, nisu glasala tri narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, usvojila Predlog zakona o davanju garancije Republike Srbije u korist Nemačke razvojne banke KfW, Frankfurt na Majni, po zaduženju Javnog preduzeća „Elektroprivreda Srbije“, Beograd (Projekat „Modernizacija sistema za otpeljivanje TE Nikola Tesla A“).

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST NEMAČKE RAZVOJNE BANKE KFW, FRANKFURT NA MAJNI, PO ZADUŽENJU AKCIONARSKOG DRUŠTVA „ELEKTROMREŽA SRBIJE“, BEOGRAD (REGIONALNI PROGRAM ENERGETSKE EFIKASNOSTI U PRENOSNOM SISTEMU).

Stavljam na glasanje Predlog zakona o davanju garancije Republike Srbije u korist Nemačke razvojne banke KfW, Frankfurt na Majni, po zaduženju

Akcionarskog društva „Elektromreža Srbije“, Beograd (Regionalni program energetske efikasnosti u prenosnom sistemu), u načelu.

Zaključujem glasanje: za – 143, protiv – sedam, uzdržanih – nema, nisu glasala dva narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, prihvatila Predlog zakona, u načelu.

Prelazimo na odlučivanje o amandmanima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su: Vjerica Radeta, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su: Zoran Krasić, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su: Milorad Mirčić, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su: Nemanja Šarović, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Amandman kojim se posle člana 4. dodaje novi član 4a podnela je poslanička grupa Socijaldemokratska stranka i Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su: Nataša Jovanović, Zoran Živković, Marinika Tepić i Vladimir Đurić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Pošto smo završili odlučivanje o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o davanju garancije Republike Srbije u korist Nemačke razvojne banke KfW, Frankfurt na Majni, po zaduženju Akcionarskog društva „Elektromreža Srbije“, Beograd (Regionalni program energetske efikasnosti u prenosnom sistemu), u načelu.

Zaključujem glasanje: za – 142, protiv – sedam, uzdržanih – nema, nisu glasala tri narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, usvojila Predlog zakona o davanju garancije Republike Srbije u korist Nemačke razvojne banke KfW, Frankfurt na Majni, po zaduženju Akcionarskog društva „Elektromreža Srbije“, Beograd (Regionalni program energetske efikasnosti u prenosnom sistemu).

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela poslanička grupa Demokratska stranka, u celini.

Zaključujem glasanje: za – 148, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O UTVRĐIVANJU SASTAVA STALNIH DELEGACIJA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE U MEĐUNARODNIM PARLAMENTARNIM INSTITUCIJAMA.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izmenama Odluke o utvrđivanju sastava stalnih delegacija Narodne skupštine Republike Srbije u međunarodnim parlamentarnim institucijama, u celini.

Zaključujem glasanje: za – 149, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na odlučivanje o POVREDAMA POSLOVNIKA.

Narodni poslanik Marko Đurišić, na sednici 18. maja 2017. godine, u 14 časova, ukazao je na povredu člana 157. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite da li je povređen navedeni član.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Marko Đurišić, na sednici 19. maja 2017. godine, u 11 časova i 18 minuta, ukazao je na povredu člana 96. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o povredi Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Radoslav Milojević, na sednici 19. maja 2017. godine, u 13 časova i 49 minuta, ukazao je na povredu člana 106. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Marko Đurišić, na sednici 18. maja 2017. godine, u 14 časova, ukazao je na povredu člana 157. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite da li je povređen navedeni član.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov, na sednici 19. maja 2017. godine, u 17.00 časova, ukazala je na povredu člana 112. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član.

Narodni poslanik Goran Ćirić, na sednici 19. maja 2017. godine, u 17.13 časova, ukazao je na povredu člana 104. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Skupština odlučila da nije povređen navedeni član.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov, na sednici 19. maja 2017. godine, u 18.04 časova, ukazala je na povredu člana 100. i 109. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član.

Narodni poslanik Vladimir Đurić, na sednici 23. maja 2017. godine, u 11.02 časova, ukazao je na povredu člana 158. i 106. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Skupština odlučila da nije povređen navedeni član.

Narodni poslanik Radoslav Milojević, na sednici 23. maja 2017. godine, u 11.57 časova, ukazao je na povredu člana 108. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – dvoje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Skupština odlučila da nije povređen navedeni član.

Narodna poslanica Marinika Tepić, na sednici 23. maja 2017. godine, u 11.59 časova, ukazala je na povredu člana 107. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član.

Narodna poslanica Sonja Pavlović, na sednici 23. maja 2017. godine, u 12.22 časova, ukazala je na povredu člana 107. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređen navedeni član.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 23. maja 2017. godine, u 14.16 časova, ukazao je na povredu člana 103. i 104. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da odlučite o ovoj povredi.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Skupština odlučila da nije povređen navedeni član.

Pošto je Narodna skupština obavila razmatranje i odlučivanje o svim tačkama dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 102. Poslovnika, zaključujem Četvrtu sednicu Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

(Sednica je završena u 17.25 časova.)